Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1122/2009,

annettu 30. marraskuuta 2009,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä mainitussa asetuksessa säädettyjen viljelijöiden suorien tukien järjestelmien mukaisten täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viinialalle säädetyn tukijärjestelmän mukaisten täydentävien ehtojen osalta

(EUVL L 316, 2.12.2009, s. 65)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Komission asetus (EU) N:o 146/2010, annettu 23 päivänä helmikuuta 2010	L 47	1	24.2.2010
►M2	Komission asetus (EU) N:o 173/2011, annettu 23 päivänä helmikuuta 2011	L 49	16	24.2.2011
►M3	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1368/2011, annettu 21 päivänä joulukuuta 2011	L 341	33	22.12.2011
►M4	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 666/2012, annettu 20 päivänä heinäkuuta 2012	L 194	3	21.7.2012
►M5	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 937/2012, annettu 12 päivänä lokakuuta 2012	L 280	1	13.10.2012
►M6	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 129/2013, annettu 14 päivänä helmikuuta 2013	L 44	2	15.2.2013
►M7	Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 393/2013, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2013	L 118	15	30.4.2013
►M8	Komission asetus (EU) N:o 426/2013, annettu 8 päivänä toukokuuta 2013	L 127	17	9.5.2013

▼B

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1122/2009,

annettu 30. marraskuuta 2009,

neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä mainitussa asetuksessa säädettyjen viljelijöiden suorien tukien järjestelmien mukaisten täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän osalta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä viinialalle säädetyn tukijärjestelmän mukaisten täydentävien ehtojen osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ([1]) ja erityisesti sen 85 x ja 103 z a artiklan yhdessä sen 4 artiklan kanssa,

ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta 19 päivänä tammikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 ja erityisesti sen 142 artiklan b, c, d, e, h, k, l, m, n, o, q ja s alakohdan.

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksella (EY) N:o 73/2009 kumotaan ja korvataan yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29 päivänä syyskuuta 2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003 ja otetaan käyttöön useita tilatukijärjestelmän sekä eräiden muiden suorien tukien järjestelmien muutoksia. Sillä lakkautetaan myös useita suorien tukien järjestelmiä vuodesta 2010. Lisäksi siinä otetaan käyttöön useita muutoksia järjestelmään, jonka mukaan viljelijään, joka ei täytä eräitä kansanterveyteen, eläinten ja kasvien terveyteen, ympäristöön tai eläinten hyvinvointiin liittyviä edellytyksiä (”täydentävät ehdot”), voidaan soveltaa suorien tukien osalta vähennyksiä tai epäämisiä.

(2) Suorien tukien järjestelmät otettiin ensimmäistä kertaa käyttöön yhteisen maatalouspolitiikan vuoden 1992 uudistuksen vuoksi, ja järjestelmiä kehitettiin lisää myöhemmissä uudistuksissa. Järjestelmiin on sovellettu yhdennettyä hallinto- ja valvontajärjestelmää, jäljempänä ”yhdennetty järjestelmä”. Neuvoston asetuksissa

([1]) EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

▼B

(EY) N:o 1782/2003 ja (EY) N:o 73/2009 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän sekä neuvoston asetuksessa (EY) N:o 479/2008 säädettyjen täydentävien ehtojen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 24 päivänä huhtikuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 796/2004 ([1]) mukainen kyseinen järjestelmä on osoittautunut tehokkaaksi ja vaikuttavaksi suorien tukien järjestelmien täytäntöönpanokeinoksi. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 perustana on kyseinen yhdennetty järjestelmä.

(3) Kun otetaan huomioon suoriin tukiin asetuksella (EY) N:o 73/2009 tehdyt muutokset, on aiheellista kumota ja korvata asetus (EY) N:o 796/2004, ja uuden asetuksen olisi perustuttava asetuksessa (EY) N:o 796/2004 vahvistettuihin periaatteisiin. Koska viiniala on sisällytetty neuvoston asetukseen (EY) N:o 1234/2007, on samalla aiheellista korvata asetuksessa (EY) N:o 796/2004 olevat viittaukset neuvoston asetukseen (EY) N:o 479/2008 ([2]) viittauksilla asetukseen (EY) N:o 1234/2007. Yhtenäisyyden vuoksi tietyt asetuksen (EY) N:o 796/2004 säännökset olisi sisällytettävä komission asetukseen (EY) N:o 1120/2009 ([3]), jolla kumotaan ja korvataan yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädetyn tilatukijärjestelmän täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä huhtikuuta 2004 annettu komission asetus (EY) N:o 795/2004 ([4]).

(4) Asetuksessa (EY) N:o 73/2009 annetaan jäsenvaltioille joidenkin siinä säädettyjen tukijärjestelmien soveltamista koskeva valinnanmahdollisuus. Sen vuoksi tässä asetuksessa olisi säädettävä jäsenvaltioissa tapahtuvasta hallinnoinnista ja valvonnasta, jos ne päättävät ottaa käyttöön tietyt tukijärjestelmät. Tässä asetuksessa vahvistettavia tällaisia säännöksiä olisi sen vuoksi sovellettava ainoastaan siltä osin kuin jäsenvaltiot ovat tehneet tällaisia valintoja.

(5) Asetuksessa (EY) N:o 73/2009 säädetään tietyistä täydentäviin ehtoihin kuuluvista jäsenvaltioiden ja yksittäisten viljelijöiden velvollisuuksista, jotka liittyvät pysyvien laidunten säilyttämiseen. On tarpeen vahvistaa yksityiskohdat, jotka koskevat säilytettävän pysyvän laitumen ja peltomaan osuuksien määrittelemistä, ja säätää viljelijöiden velvollisuuksista silloin kun todetaan kyseisen osuuden pienenevän pysyvänä laitumena olevan maan tappioksi.

(6) Tehokkaan valvonnan mahdollistamiseksi ja sen estämiseksi, että samassa jäsenvaltiossa voitaisiin jättää eri maksajavirastoille useita tukihakemuksia, jäsenvaltioiden olisi säädettävä yhtenäisestä järjestelmästä, jolla yhdennettyyn järjestelmään tukihakemuksia jättävien viljelijöiden tunnistetiedot kirjataan.

(7) On tarpeen vahvistaa yksityiskohtaiset säännöt viljelylohkojen tunnistamisjärjestelmän osalta, jota jäsenvaltioiden on käytettävä asetuksen (EY) N:o 73/2009 17 artiklan mukaisesti. Kyseisen

([1]) EUVL L 141, 30.4.2004, s. 18.
([2]) EUVL L 148, 6.6.2008, s. 1.
([3]) Katso tämän virallisen lehden sivu 1.
([4]) EUVL L 141, 30.4.2004, s. 1.

▼B

säännöksen mukaan on käytettävä tietokoneistettua maantieteellistä tietojärjestelmätekniikkaa (paikkatietojärjestelmä). On tarpeen selventää, millä tasolla järjestelmän olisi toimittava, sekä niiden tietojen yksityiskohtaisuus, jotka paikkatietojärjestelmän olisi sisällettävä.

(8) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osastossa säädetyn tilatukijärjestelmän moitteettoman soveltamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä, jonka mukaan tukioikeuksien on oltava jäljitettävissä ja jonka avulla voidaan tehdä muun muassa tilatukijärjestelmän yhteydessä ilmoitettujen alojen ja kunkin viljelijän tukioikeuksien ristiintarkastuksia sekä eri tukioikeuksien välisiä ristiintarkastuksia.

(9) Erilaisten täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien noudattamisen valvonta edellyttää valvontajärjestelmän ja asianmukaisten vähennysten käyttöönottoa. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioiden eri viranomaisten on toimitettava tietoja tukihakemuksista, tarkastusnäytteistä, paikalla tehtyjen tarkastusten tuloksista jne. Olisi säädettävä tällaisen järjestelmän peruselementeistä.

(10) Yksinkertaistamisen vuoksi jäsenvaltioiden olisi sallittava päättää, että yhtenäishakemus koskee kaikkia asetuksen (EY) N:o 73/2009 III ja IV osaston mukaisia tukihakemuksia.

(11) Jäsenvaltioiden olisi toteutettava vaadittavat toimenpiteet, jotta yhdennetty järjestelmä toimii moitteettomasti, jos useampi kuin yksi maksajavirasto vastaa samasta viljelijästä.

(12) Valvonnan tehokkuuden mahdollistamiseksi kaikista pinta-alan käyttötavoista ja kyseessä olevista tukijärjestelmistä olisi ilmoitettava samanaikaisesti. Sen vuoksi olisi säädettävä sellaisen yhtenäistukihakemuksen jättämisestä, joka sisältää kaikki pinta-alaan jollakin tavalla liittyvien tukien hakemukset. Lisäksi myös sellaisten viljelijöiden, jotka eivät hae tukia, joista on jätettävä yhtenäishakemus, olisi jätettävä sellainen, jos heillä on käytössään maatalousmaata. On kuitenkin aiheellista sallia, että jäsenvaltiot voivat vapauttaa viljelijät tästä velvollisuudesta, jos viranomaiset ovat saaneet tällaiset tiedot jo käyttöönsä.

(13) Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava yhtenäishakemuksen jättämistä koskeva määräaika, joka ei kuitenkaan saisi olla myöhäisempi kuin 15 päivä toukokuuta, jotta hakemus voitaisiin käsitellä ja tarkastukset tehdä hyvissä ajoin. Viron, Latvian, Liettuan, Suomen ja Ruotsin olisi erityisten ilmasto-olojensa vuoksi sallittava kuitenkin vahvistaa myöhäisempi määräpäivä, joka ei saisi olla myöhäisempi kuin 15 päivä kesäkuuta. Lisäksi vastaisuudessa olisi myönnettävä saman oikeusperustan nojalla tapauskohtaisia poikkeuksia silloin kun se on tarpeen jonkin vuoden ilmasto-olojen vuoksi.

(14) Viljelijän olisi yhtenäishakemuksessaan ilmoitettava paitsi maataloustarkoituksiin käyttämänsä ala myös tukioikeutensa ja tukikelpoisuuden vahvistamiseksi vaadittavat tiedot. On kuitenkin aiheellista sallia, että jäsenvaltio voi poiketa eräistä velvollisuuksista, jos jonkin tietyn vuoden tukioikeuksia ei ole vielä vahvistettu lopullisesti.

▼B

(15) Hakemusmenettelyjen yksinkertaistamiseksi ja asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti olisi tässä yhteydessä säädettävä, että jäsenvaltioiden olisi mahdollisuuksien mukaan toimitettava viljelijöille ennalta vahvistetut tiedot.

(16) Hampun, pähkinöiden, tärkkelysperunan, siementen, puuvillan, hedelmien ja vihannesten tuotantoon sekä erityistukeen, joita yhtenäishakemus koskee, liittyvät erityistiedot olisi pyydettävä yhdessä yhtenäishakemuksen kanssa, tai tarvittaessa myöhempänä ajankohtana tietojen luonteesta johtuen. Olisi myös säädettävä, että yhtenäishakemuksessa on ilmoitettava alat, joille ei haeta tukea. Alojen eräitä käyttötapoja koskevat täsmälliset tiedot saattavat olla tärkeitä, minkä vuoksi tietyt käyttötavat olisi ilmoitettava erikseen, kun taas muut käyttötavat voidaan ilmoittaa yhden otsikon alla. Säännöstä olisi kuitenkin voitava poiketa, jos jäsenvaltiot ovat jo saaneet tällaiset tiedot.

(17) Tehokkaan valvonnan varmistamiseksi kunkin jäsenvaltion olisi lisäksi määriteltävä sellaisen viljelylohkon vähimmäiskoko, josta voidaan tehdä tukihakemus.

(18) Jotta viljelijöillä olisi mahdollisimman paljon joustovaraa pinta-alojen käyttöä koskevien suunnitelmien tekemisessä, viljelijöiden olisi sallittava muuttaa yhtenäishakemustaan tavanomaiseen kylvöpäivään asti sillä edellytyksellä, että kaikkia eri tukijärjestelmien erityisvaatimuksia noudatetaan ja että toimivaltainen viranomainen ei ole vielä ilmoittanut viljelijälle virheistä yhtenäishakemuksessa eikä paikalla tehdystä tarkastuksesta, jossa olisi havaittu virheitä muutoksen kohteena olevassa osassa. Muutoksen jälkeen olisi annettava mahdollisuus mukauttaa vastaavia todistusasiakirjoja tai sopimuksia, jotka on toimitettava.

(19) Yhtenäishakemusjärjestelmän mukaisten arvon nostamista tai tukioikeuksien myöntämistä koskevien hakemusten jättäminen ajoissa on olennaisen tärkeää, jotta hallinnointi olisi tehokasta. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi vahvistettava hakemuksen määräaika, joka ei saisi olla myöhäisempi kuin 15 päivä toukokuuta. Menettelyiden yksinkertaistamiseksi jäsenvaltioiden olisi sallittava päättää, että hakemuksen voi jättää samaan aikaan kuin yhtenäishakemuksen. Tästä syystä Viron, Latvian, Liettuan, Suomen ja Ruotsin olisi sallittava kuitenkin vahvistaa myöhäisempi päivämäärä, joka ei saisi olla myöhäisempi kuin 15 päivä kesäkuuta.

(20) Jos jäsenvaltio päättää soveltaa useita eläintukijärjestelmiä, olisi vahvistettava yhteiset säännökset, jotka koskevat eläintukihakemuksiin sisällytettäviä tietoja.

(21) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 117 artiklan mukaan nautatukijärjestelmissä tukia voidaan maksaa ainoastaan sellaisista eläimistä, jotka on tunnistettu ja rekisteröity nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä ja neuvoston

▼B

asetuksen (EY) N:o 820/97 kumoamisesta 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 ([1]) mukaisesti. Asianomaisissa tukijärjestelmissä tukihakemuksia jättäville viljelijöille olisi tämän vuoksi varmistettava pääsy asiaankuuluvaan tietoon hyvissä ajoin.

(22) Sokerijuurikkaan ja -ruo'on tuottajille myönnettävä tuki, erillinen sokerituki sekä erillinen hedelmä- ja vihannestuki eivät luonteestaan johtuen liity maatalousmaahan, ja sen vuoksi yhtenäishakemusta koskevia säännöksiä ei sovelleta kyseisiin tukijärjestelmiin. Sen vuoksi olisi säädettävä asiaankuuluvasta hakumenettelystä.

(23) Olisi vahvistettava asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan mukaisen muun kuin pinta-ala- tai eläintuen erityistuen hakemista koskevia lisävaatimuksia. Koska erityistukitoimenpiteet voivat olla erilaisia, on erityisen tärkeää, että viljelijä toimittaa kaikki tukikelpoisuuden vahvistamiseksi tarvittavat tiedot. Käytännön syistä olisi sallittava, että jäsenvaltiot voivat pyytää todistusasiakirjojen toimittamista myöhempänä ajankohtana kuin mikä hakemuksen jättämiselle olisi vahvistettava.

(24) Sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan e alakohtaa tuensaajina eivät ole viljelijät vaan sijoitusrahastot, jotka ovat maksaneet viljelijöille korvauksia taloudellisesta menetyksestä. Olisi vahvistettava sijoitusrahastojen tuen hakemista koskevat erityisvaatimukset, joista käyvät ilmi tukikelpoisuuden vahvistamiseksi tarvittavat tiedot.

(25) Olisi vahvistettava yleiset puitteet yksinkertaistettujen menettelyjen käyttöönottamiseksi, kun kyseessä ovat viljelijän ja jäsenvaltioiden viranomaisten väliset tiedonannot. Kyseisissä puitteissa olisi säädettävä erityisesti sähköisten välineiden käyttömahdollisuudesta. Olisi kuitenkin varmistettava, että näin käsitellyt tiedot ovat täysin luotettavia ja että tällaisia menettelyjä sovelletaan ilman viljelijöiden välistä syrjintää. Lisäksi, jotta yksinkertaistettaisiin hallintoa niin viljelijöiden kuin kansallisten viranomaistenkin kannalta, kansallisten viranomaisten olisi voitava edellyttää saavansa eräiden tukien tukikelpoisuuden varmistamiseksi tarvittavat todistusasiakirjat suoraan tietolähteestä eikä viljelijältä.

(26) Jos tukihakemuksissa on ilmeisiä virheitä, niitä olisi voitava mukauttaa milloin tahansa.

(27) Olisi vahvistettava säännöt sellaisia tilanteita varten, joissa eri hakemusten, asiakirjojen tai muutosten viimeinen jättöpäivä on yleinen vapaapäivä, lauantai tai sunnuntai.

(28) Tukihakemusten jättämisen sekä pinta-alatukihakemusten ja muiden todistusasiakirjojen, sopimusten tai ilmoitusten muuttamisen määräaikoja olisi ehdottomasti noudatettava, jotta kansalliset viranomaiset voisivat suunnitella tukihakemusten oikeellisuuden

([1]) EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.

▼B

tarkastukset ja toteuttaa ne tehokkaasti. Sen vuoksi olisi säädettävä siitä, millaisissa aikarajoissa myöhässä olevat hakemukset voidaan hyväksyä. Lisäksi olisi sovellettava vähennystä, jolla viljelijöitä kannustetaan noudattamaan määräaikoja.

(29) Viljelijöiden olisi ehdottomasti jätettävä tukioikeuksien maksamista koskevat hakemukset ajoissa, jotta jäsenvaltiot voivat vahvistaa tukioikeudet hyvissä ajoin. Hakemusten jättäminen myöhässä olisi sen vuoksi sallittava ainoastaan saman lisämääräajan puitteissa kuin muidenkin tukihakemusten myöhässä jättäminen. Lisäksi olisi sovellettava varoittavaa vähennyskerrointa, jollei myöhästyminen johdu ylivoimaisesta esteestä tai poikkeuksellisista olosuhteista.

(30) Viljelijöiden olisi voitava peruuttaa tukihakemuksensa kokonaan tai osittain milloin tahansa sillä edellytyksellä, ettei toimivaltainen viranomainen ole vielä ilmoittanut viljelijälle tukihakemuksessa olevista virheistä eikä paikalla tehtävästä tarkastuksesta.

(31) Yhdennetyssä järjestelmässä hallinnoituja tukijärjestelmiä koskevien säännösten noudattamista olisi valvottava tehokkaasti. Tätä varten ja jotta valvonnan taso olisi yhdenmukaista kaikissa jäsenvaltioissa, on tarpeen vahvistaa yksityiskohtaisesti tukijärjestelmien osalta vahvistettujen tukikelpoisuusedellytysten ja täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien hallinnollisten ja paikalla tehtävien tarkastusten tekemistä koskevat perusteet ja tekniset menettelyt. Valvonnan kannalta on olennaisen tärkeää, että paikalla tehtävät tarkastukset voidaan toteuttaa. Sen vuoksi hakemukset olisi hylättävä, jos viljelijä estää kyseisten tarkastusten tekemisen.

(32) Tukikelpoisuutta tai täydentäviä ehtoja koskevien paikalla tehtävien tarkastusten ilmoittaminen olisi sallittava ainoastaan silloin, kun se ei vaaranna tarkastuksia, ja joka tapauksessa olisi vahvistettava soveltuvat määräajat. Lisäksi, jos täydentävien ehtojen mukaisten säädösten tai standardien alakohtaisissa erityissäännöissä säädetään, että paikalla tehtävistä tarkastuksista ei saa ilmoittaa, kyseisiä sääntöjä olisi noudatettava.

(33) Olisi säädettävä, että jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa yhdistettävä eri tarkastukset.

(34) Jotta sääntöjenvastaisuudet voitaisiin havaita tehokkaasti hallinnollisissa tarkastuksissa, olisi vahvistettava erityisesti ristiintarkastusten sisältöä koskevat säännökset. Sääntöjenvastaisuuksia olisi seurattava soveltuvan menettelyn avulla.

(35) Ristiintarkastuksissa usein esiin tuleva virhe on viitealan kokonaisviljelyalan ilmoittaminen hieman liian suureksi. Jos vähintään kaksi viljelijää tekee samasta viitelohkosta samaa tukijärjestelmää koskevan tukihakemuksen ja ilmoitettu kokonaispinta-ala ylittää viljelyalan viljelylohkoille määritellyn mittapoikkeaman rajoissa, jäsenvaltioiden olisi yksinkertaisuuden vuoksi voitava säätää kyseisten alojen suhteellisesta vähentämisestä. Asianomaisilla viljelijöillä olisi kuitenkin oltava mahdollisuus valittaa tällaisista päätöksistä.

▼B

(36) Jos jäsenvaltiot hyödyntävät asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklassa säädettyä mahdollisuutta ja tukea myönnetään pinta-aloista tai eläimistä, on asianmukaista soveltaa samaa tarkastusten määrää kuin muiden pinta-alaan liittyvien tukien tai eläintukien osalta. Muiden erityistukitoimenpiteiden osalta tuensaajat olisi katsottava erilliseksi joukoksi, johon olisi sovellettava erityistä tarkastusten vähimmäismäärää.

(37) Olisi määriteltävä niiden viljelijöiden vähimmäismäärä, jotka on eri tukijärjestelmissä tarkastettava paikalla. Jos jäsenvaltio päättää soveltaa useita eläintukijärjestelmiä, olisi säädettävä yhdennetystä tilakohtaisesta lähestymistavasta niiden viljelijöiden osalta, jotka hakevat tukia kyseisissä järjestelmissä.

(38) Kun todetaan huomattavia sääntöjenvastaisuuksia tai noudattamatta jättämisiä, paikalla tehtävien tarkastusten määrää olisi lisättävä kuluvana ja/tai seuraavana vuonna, jotta saavutettaisiin riittävä varmuustaso kyseisten tukihakemusten oikeellisuudesta. Otoksen suurentamisen olisi täydentävien ehtojen osalta kohdistuttava asianomaisiin säädöksiin tai standardeihin.

(39) Paikalla tehtäviin tarkastuksiin ei tukihakemuksia jättävien viljelijöiden osalta välttämättä tarvitse sisällyttää kaikkia yksittäisiä eläimiä tai viljelylohkoja. Joissakin tapauksissa tarkastuksia voidaan tehdä otosten perusteella. Niissä tapauksissa, joissa tämä sallitaan, otosta olisi kuitenkin suurennettava niin, että varmuustaso on riittävä ja edustava. Joissakin tapauksissa otos saatetaan joutua laajentamaan täysimittaiseksi valvonnaksi. Jäsenvaltioiden olisi vahvistettava tarkastettavaa otosta valittaessa noudatettavat perusteet.

(40) Paikalla tehtävien tarkastusten vähimmäismäärän muodostava otos olisi valittava osittain riskianalyysin perusteella ja osittain satunnaisotantana. Toimivaltaisen viranomaisen olisi vahvistettava riskitekijät, koska se voi paremmin valita riskitekijät, joilla on merkitystä. Jotta varmistetaan riskianalyysin merkityksellisyys ja tehokkuus, riskianalyysin toimivuus olisi arvioitava ja ajantasaistettava vuosittain. Kaikkien riskitekijöiden merkityksellisyys olisi otettava huomioon, verrattava satunnaisotannan ja riskiperusteisen otannan tuloksia keskenään ja otettava lisäksi huomioon kullekin jäsenvaltiolle ominainen tilanne.

(41) Paikalla tehtävien tarkastusten tehokkuuden varmistamiseksi on tärkeää, että tarkastukset tekevä henkilöstö on tietoinen paikalla tehtäviin tarkastuksiin valitsemisen syistä. Jäsenvaltioiden on säilytettävä tällaiset tiedot.

(42) Joissain tapauksissa on syytä toteuttaa paikalla tehtävät tarkastukset ennen kuin kaikki hakemukset on vastaanotettu, ja sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi sallittava tehdä tarkastusotoksesta osittainen valinta ennen hakuajan päättymistä.

(43) Jotta kansalliset viranomaiset ja yhteisön toimivaltainen viranomainen voisivat seurata paikalla tehtäviä tarkastuksia, tarkastuksia koskevat tiedot olisi merkittävä tarkastuskertomukseen. Viljelijällä tai tämän edustajalla olisi oltava mahdollisuus allekirjoittaa kertomus. Kaukokartoituksena paikalla tehtävien tarkastusten

▼B

osalta jäsenvaltioille olisi kuitenkin annettava mahdollisuus säätää, että tätä oikeutta voidaan käyttää ainoastaan silloin, kun tarkastuksissa ilmenee sääntöjenvastaisuuksia. Jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, viljelijän olisi paikalla tehtävien tarkastusten luonteesta riippumatta saatava jäljennös kertomuksesta.

(44) Pinta-alaan liittyviä järjestelmiä koskevien paikalla tehtävien tarkastusten olisi asianmukaisen valvonnan varmistamiseksi katettava kaikki ilmoitetut viljelylohkot. Yksinkertaistamisen vuoksi olisi kuitenkin sallittava, että lohkojen tosiasiallinen määrittäminen rajoitetaan 50 prosenttiin lohkoista. Otoksen olisi kuitenkin oltava luotettava ja edustava, ja sitä olisi suurennettava, jos havaitaan poikkeavuuksia. Otoksesta saadut tulokset olisi ekstrapoloitava muuhun joukkoon. On aiheellista täsmentää, että jäsenvaltiot voivat käyttää tiettyjä teknisiä välineitä paikalla tehtäviä tarkastuksia varten.

(45) Olisi vahvistettava pinta-alojen määrittämistä ja mittausmenetelmiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jotta taataan sellainen mittauksen laatu, joka vastaa yhteisön tasolla laadittujen teknisten standardien edellyttämää tasoa.

(46) Kokemus on osoittanut, että pinta-alatukikelpoisten viljelylohkojen pinta-alan määrittämisen osalta on tarpeen määritellä sallittu leveys peltojen tietyille piirteille, erityisesti pensasaidoille, ojille ja aidoille. Erityisten ympäristöön liittyvien tarpeiden vuoksi olisi sallittava tietty joustavuus niiden rajojen puitteissa, jotka on otettu huomioon alueellisia satoja vahvistettaessa.

(47) Olisi vahvistettava, millä edellytyksin viljelylohkot, joilla kasvaa puita, olisi katsottava tukikelpoisiksi pinta-alaan liittyvissä tukijärjestelmissä. On myös aiheellista vahvistaa säännös, joka koskee hallinnollista menettelyä, jota on noudatettava, kun on kyse yhteiskäytössä olevista aloista.

(48) Olisi vahvistettava edellytykset kaukokartoituksen käytölle paikalla tehtävissä tarkastuksissa ja säädettävä, että silloin kun kuvatulkinnassa ei saada selviä tuloksia, on tehtävä fyysisiä tarkastuksia. Esimerkiksi sääolosuhteista johtuen voi olla tapauksia, joissa paikalla tehtävän tarkastuksen tason lisäämisen vuoksi toteutettavia lisätarkastuksia ei voida enää tehdä kaukokartoituksena. Tällöin tarkastukset olisi tehtävä perinteisin keinoin.

(49) Tilatukijärjestelmässä viljelijät, joilla on erityistukioikeuksia, voivat saada tukea täyttäessään tietyn toimintavaatimuksen. Jotta kyseisen vaatimuksen noudattaminen voidaan varmistaa tehokkaasti, jäsenvaltioiden olisi säädettävä paikalla tehtäviä tarkastuksia koskevat menettelyt niiden viljelijöiden osalta, joilla on erityistukioikeuksia.

(50) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 5, 6 ja 7 jaksossa säädettyjen siementen, puuvillan ja sokerin tukijärjestelmien erityispiirteiden vuoksi olisi vahvistettava erityiset tarkastusta koskevat säännökset.

(51) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan 1 kohdassa säädetään, että hamppulajikkeille voidaan myöntää suoria tukia vain, jos lajikkeiden tetrahydrokannabinolipitoisuus (THC-pitoisuus) on enintään 0,2 prosenttia. Tämän säännön täytäntöönpanemiseksi olisi vahvistettava menetelmä, jota jäsenvaltioiden on käytettävä hampun THC-pitoisuuden tarkastamiseksi.

▼B

(52) Jotta kuiduntuotantoon tarkoitetulle hampulle säädetyt tarkastusvelvollisuudet voitaisiin toteuttaa tehokkaasti, on lisäksi tarpeen säätää kukinnan jälkeisestä ajanjaksosta, jonka aikana tällaista hamppua ei saa korjata.

(53) Jos jäsenvaltio päättää soveltaa useita eläintukijärjestelmiä, olisi täsmennettävä paikalla tehtävien tarkastusten aikataulu ja vähimmäissisältö silloin kun tukia haetaan kyseisissä järjestelmissä. Jotta tukihakemuksissa olevien ja nautaeläinten sähköiseen tietokantaan tehtävien ilmoitusten oikeellisuuden tarkastukset olisivat tehokkaita, on olennaista toteuttaa useimmat tällaisista paikalla tehtävistä tarkastuksista silloin kun eläimiä on vielä pidettävä tilalla pitovelvoitteen mukaisesti.

(54) Jos jäsenvaltio päättää soveltaa useita nautatukijärjestelmiä, olisi varmistettava, että yhteisön tukea myönnetään ainoastaan asianmukaisesti tunnistetuille ja rekisteröidyille nautaeläimille, koska nautaeläinten asianmukainen tunnistaminen ja rekisteröinti on asetuksen (EY) N:o 73/2009 117 artiklan mukainen tukikelpoisuusedellytys. Tällaisia tarkastuksia olisi tehtävä myös nautaeläimille, joista ei ole vielä haettu tukea, mutta joista saatetaan tehdä tukihakemus, koska monien nautatukijärjestelmien rakenteen vuoksi tällaisista eläimistä haetaan useissa tapauksissa tukea vasta sen jälkeen, kun ne ovat lähteneet tilalta.

(55) Lampaiden ja vuohien paikalla tehtävissä tarkastuksissa olisi erityisesti tarkastettava, että pitoaikaa on noudatettu ja että rekisteriin viedyt tiedot ovat oikein.

(56) Jos jäsenvaltio päättää soveltaa teurastuspalkkiojärjestelmää, teurastamoissa paikalla tehtäville tarkastuksille olisi vahvistettava erityissäännökset sen varmistamiseksi, että eläimet, joista tukea on haettu, ovat tukikelpoisia ja että sähköisen tietokannan tiedot ovat oikeita. Jäsenvaltioiden olisi sallittava soveltaa kahta eri perustetta valitessaan teurastamoita näihin tarkastuksiin.

(57) Silloin kun teurastuspalkkio myönnetään nautaeläinten viennin jälkeen, erityissäännökset ovat valvontatarkoituksissa olevien erojen vuoksi tarpeen vientiin yleensä liittyvien yhteisön valvontasäännösten lisäksi.

(58) Erityiset valvontasäännökset on vahvistettu yksityiskohtaisista säännöistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1760/2000 täytäntöönpanemiseksi tarkastusten vähimmäistason osalta tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän puitteissa 23 päivänä kesäkuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1082/2003 ([1]) perusteella. Silloin kun tarkastuksia tehdään kyseisen asetuksen nojalla, tulokset olisi sisällytettävä tarkastuskertomukseen yhdennettyä järjestelmää varten.

(59) Lisäksi on tarpeen vahvistaa tarkastuskertomusta koskevat säännökset niitä tapauksia varten, kun teurastamoissa tehdään tarkastuksia paikalla tai kun palkkio myönnetään viennin jälkeen. Yhdenmukaisuuden vuoksi olisi myös säädettävä, että jos asetuksen (EY) N:o 1760/2000 I osaston tai lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ja direktiivien 92/102/ETY ja

([1]) EUVL L 156, 25.6.2003, s. 9.

▼B

64/432/ETY muuttamisesta 17 päivänä joulukuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 21/2004 ([1]) säännöksiä ei ole noudatettu, tarkastuskertomuksista olisi lähetettävä jäljennökset kyseisten asetusten soveltamisesta vastaaville viranomaisille.

(60) Jos jäsenvaltio käyttää mahdollisuutta myöntää asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklassa säädettyä erityistukea, tässä asetuksessa säädettyjä valvontasäännöksiä olisi sovellettava siinä määrin kuin mahdollista. Jos kyseisiä säännöksiä ei voida soveltaa, jäsenvaltioiden olisi varmistettava vastaava valvonnan taso. Olisi vahvistettava sijoitusrahastojen tukihakemusten ja investointien valvontaa koskevat erityisvaatimukset.

(61) Asetuksessa (EY) N:o 73/2009 otetaan käyttöön täydentäviä ehtoja koskevat velvollisuudet viljelijöille, jotka saavat kaikkien mainitun asetuksen liitteessä I lueteltujen suorien tukien järjestelmien mukaisia tukia, ja säädetään tuen vähennyksistä ja epäämisistä, jos velvollisuuksia ei ole noudatettu. Järjestelmää sovelletaan myös asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 p, 103 q ja 103 r artiklan mukaisiin tukiin. Kyseisen järjestelmän yksityiskohdat olisi vahvistettava.

(62) Olisi vahvistettava yksityiskohtaiset tiedot siitä, mitkä jäsenvaltioiden viranomaiset tarkastavat täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien noudattamisen.

(63) Joissakin tapauksissa jäsenvaltioiden saattaisi olla hyödyllistä tehdä täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien hallinnolliset tarkastukset. Kyseiset valvontavälineet eivät kuitenkaan saisi olla pakollisia jäsenvaltioille.

(64) Olisi vahvistettava täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien noudattamista koskeva tarkastusten vähimmäismäärä. Tarkastusmääräksi olisi vahvistettava yksi prosentti kunkin valvontaviranomaisen toimivaltaan kuuluvista viljelijöistä, joita täydentävät ehdot koskevat ja jotka olisi valittava asianmukaisen riskianalyysin perusteella.

(65) Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus täyttää tarkastusten vähimmäismäärä kunkin toimivaltaisen valvontaviranomaisen, maksajaviraston tai säädöksen taikka standardin tai säädös- tai standardiryhmän tasolla.

(66) Jos säädökseen ja standardiin sovellettavassa erityislainsäädännössä vahvistetaan tarkastusten vähimmäismäärä, jäsenvaltioiden olisi noudatettava kyseisiä määriä. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin sallittava soveltaa yhtenäistä tarkastusmäärää täydentäviä ehtoja koskeviin paikalla tehtäviin tarkastuksiin. Jos jäsenvaltio käyttää tätä mahdollisuutta ja alakohtaisen lainsäädännön mukaisissa paikalla tehtävissä tarkastuksissa havaitaan noudattamatta jättämisiä, niistä olisi ilmoitettava ja niitä olisi seurattava täydentävien ehtojen tarkastuksissa.

(67) Asetuksessa (EY) N:o 73/2009 vahvistetaan sääntöjä, jotka eräissä tapauksissa edellyttävät toimivaltaisen viranomaisen jatkotoimenpiteitä sen suhteen, että viljelijä on toteuttanut korjaavan toimen. Jotta ei heikennettäisi valvontajärjestelmää, erityisesti

([1]) EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8.

▼B

täydentävien ehtojen paikalla tehtäviä tarkastuksia koskevien otosten osalta, olisi selvennettävä, että kyseisiä jatkotoimenpidetapauksia ei pitäisi ottaa huomioon vähimmäistarkastusotosta vahvistettaessa.

(68) Täydentävien ehtojen tarkastusotos olisi valittava joko tukikelpoisuuden osalta paikalla tehtäviin tarkastuksiin valittujen viljelijöiden muodostamasta otoksesta tai kaikkien suoria tukia koskevia tukihakemuksia tekevien viljelijöiden joukosta. Jälkimmäisessä tapauksessa olisi sallittava eräitä vaihtoehtoja.

(69) Täydentäviä ehtoja koskevien paikalla tehtävien tarkastusten otoksia voidaan parantaa ottamalla riskianalyysissa huomioon viljelijöiden osallistuminen asetuksen (EY) N:o 73/2009 12 artiklassa säädettyyn maatilojen neuvontajärjestelmään ja asiaankuuluviin varmentamisjärjestelmiin. Kyseistä osallistumista huomioon otettaessa olisi kuitenkin osoitettava, että kyseisiin järjestelmiin osallistuvat viljelijät muodostavat pienemmän riskin kuin viljelijät, jotka eivät osallistu kyseisiin järjestelmiin.

(70) Täydentävien ehtojen paikalla tehtävät tarkastukset edellyttävät yleensä useita käyntejä samalla tilalla. Jotta vähennettäisiin tarkastusten sekä viljelijöille että hallinnolle aiheuttamaa taakkaa, tarkastusten määrä voidaan rajoittaa yhteen tarkastuskäyntiin. Tarkastuskäynnin ajankohta olisi täsmennettävä. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin varmistettava, että vaatimusten ja standardien edustava ja tehokas tarkastaminen tehdään saman kalenterivuoden aikana.

(71) Täydentävien ehtojen paikalla tehtävien tarkastusten yksinkertaistamiseksi ja jotta olemassa olevaa tarkastuskapasiteettia käytettäisiin paremmin, olisi säädettävä, että tiloilla tehtävät tarkastukset korvataan hallinnollisilla tarkastuksilla tai yritysten tasolla tehtävillä tarkastuksilla, jos tarkastusten tehokkuus vastaa vähintään paikalla tehtävien tarkastusten avulla saavutettavaa tehokkuutta.

(72) Jäsenvaltioiden olisi voitava lisäksi käyttää tiettyjä vaatimuksia tai standardeja koskevia puolueettomia indikaattoreita tehdessään täydentävien ehtojen tarkastuksia paikalla. Kyseisten indikaattorien olisi kuitenkin liityttävä suoraan niiden edustamiin vaatimuksiin tai standardeihin ja katettava kaikki tarkastettavat seikat.

(73) Olisi vahvistettava säännöt täydentäviä ehtoja koskevien yksityiskohtaisten erityisten tarkastuskertomusten laatimiseksi. Erikoistuneiden tarkastajien olisi ilmoitettava havainnoista ja niiden vakavuudesta, jotta maksajavirasto voi tehdä niihin liittyviä vähennyksiä tai tapauksen mukaan päättää suorien tukien epäämisistä.

(74) Viljelijöille olisi ilmoitettava, jos paikalla tehtävässä tarkastuksessa havaitaan mahdollinen noudattamatta jättäminen. On aiheellista säätää määräajasta, jonka kuluessa viljelijöiden olisi saatava kyseinen tieto. Tällaisen määräajan ylitys ei kuitenkaan oikeuta asianomaisia viljelijöitä välttymään seurauksilta, joita havaitusta noudattamatta jättämisestä muuten aiheutuisi.

▼B

(75) Suhteellisuusperiaatteen sekä ylivoimaisiin esteisiin, poikkeuksellisiin olosuhteisiin ja luonnonolosuhteisiin liittyvien erityisongelmien huomioon ottamiseksi olisi säädettävä vähennyksistä ja epäämisistä. Kun kyseessä ovat täydentäviin ehtoihin liittyvät velvollisuudet, vähennyksiä ja epäämisiä voidaan soveltaa vain, jos viljelijän toiminta johtuu laiminlyönnistä tai tahallisuudesta. Vähennysten ja epäämisten olisi oltava eriasteisia sääntöjenvastaisuuden vakavuuden mukaan. Ankarimmillaan viljelijä pitäisi sulkea kokonaan pois yhdestä tai useammasta tukijärjestelmästä tietyksi ajaksi. Niissä olisi tukikelpoisuusedellytysten osalta otettava huomioon eri tukijärjestelmien ominaispiirteet.

(76) Jotta jäsenvaltiot voisivat toteuttaa erityisesti täydentävien ehtojen velvollisuuksien noudattamista koskevat tarkastukset tehokkaasti, asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklan 1 kohdan a alakohdassa velvoitetaan viljelijä ilmoittamaan kaikki käytössään olevat pinta-alat riippumatta siitä, hakeeko hän niille tukea vai ei. On tarpeen säätää mekanismista, jolla varmistetaan, että viljelijät noudattavat kyseistä velvollisuutta.

(77) Pinta-alojen määrittämiseksi ja vähennysten laskemiseksi on tarpeen määritellä alat, jotka kuuluvat samaan viljelykasviryhmään. Pinta-ala olisi otettava huomioon useita kertoja, jos sille haetaan tukea useammassa kuin yhdessä tukijärjestelmässä.

(78) Tuen maksaminen tilatukijärjestelmässä edellyttää, että tukioikeuksia on sama määrä kuin tukikelpoisia hehtaareita. Järjestelmän soveltamiseksi on sen vuoksi aiheellista säätää, että jos ilmoitetut tukioikeudet ja ilmoitettu pinta-ala eivät vastaa toisiaan, tuen laskennan olisi perustuttava pienempään kokoon. Jotta laskenta ei perustuisi tukioikeuksiin, joita ei ole olemassa, olisi säädettävä, että laskennassa käytettävä tukioikeuksien määrä ei saisi ylittää viljelijän käytössä olevien tukioikeuksien määrää.

(79) Pinta-alatukihakemuksissa sääntöjenvastaisuudet tavallisesti liittyvät osaan pinta-alasta. Jonkin lohkon osalta liian suureksi ilmoitettu ala voidaan sen vuoksi korvata liian pieneksi ilmoitetulla alalla saman viljelykasviryhmän muilla lohkoilla. Olisi säädettävä, että tukihakemuksia mukautetaan tietyn sallitun poikkeaman rajoissa vain tosiasiallisesti määritettyyn alaan ja että vähennyksiä sovelletaan vasta kun kyseinen sallittu poikkeama ylittyy.

(80) Lisäksi kun kyseessä ovat pinta-alaan liittyvää tukea koskevat hakemukset, hakemuksessa ilmoitetun kokonaispinta-alan ja tukikelpoiseksi määritetyn kokonaispinta-alan väliset erot ovat usein merkityksettömiä. Jotta hakemuksiin ei tarvitsisi tehdä lukuisia pieniä muutoksia, olisi säädettävä, että tukihakemusta ei tarvitse mukauttaa määritettyyn pinta-alaan, jollei eroissa ylitetä tiettyä tasoa.

(81) On tarpeen vahvistaa erityissäännökset tärkkelysperunan, siementen ja puuvillan tukijärjestelmissä tehtävien tukihakemusten erityispiirteiden huomioon ottamiseksi.

(82) Jos pinta-ala on ilmoitettu tahallisesti liian suureksi, olisi sovellettava vähentämistä koskevia erityissääntöjä.

(83) Olisi vahvistettava eläinpalkkioiden laskentaperustaa koskevat täytäntöönpanosäännöt.

▼B

(84) Viljelijöiden olisi sallittava korvata nautaeläimiä sekä lampaita ja vuohia eräin edellytyksin ja asianmukaisissa alakohtaisissa säännöissä sallituissa rajoissa.

(85) Eläintukihakemusten osalta sääntöjenvastaisuudet johtavat siihen, että kyseinen eläin ei ole tukikelpoinen. Vähennyksiä olisi ryhdyttävä soveltamaan silloin kun ensimmäisen eläimen osalta havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, mutta vähennyksen tasosta riippumatta seuraamusten olisi oltava lievempiä, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan enintään kolmen eläimen osalta. Kaikissa muissa tapauksissa seuraamuksen ankaruuden olisi riiputtava niiden eläinten prosenttiosuudesta, joiden osalta sääntöjenvastaisuuksia havaitaan.

(86) Lampaiden ja vuohien osalta olisi vahvistettava erityissäännöksiä alan erityispiirteiden vuoksi.

(87) Jos viljelijä ei luonnonolosuhteiden vuoksi pysty täyttämään alakohtaisten sääntöjen mukaisia pitovelvoitteitaan, vähennyksiä ja epäämisiä ei pitäisi soveltaa.

(88) Jos jäsenvaltio päättää soveltaa teurastuspalkkiota, olisi annettava säännöksiä myös sellaisten tapausten varalta, joissa teurastamo antaa väärän todistuksen tai ilmoituksen joko vakavan laiminlyönnin vuoksi tai tahallisesti, koska teurastamot ovat merkittävässä asemassa joidenkin nautatukijärjestelmien moitteettoman toiminnan kannalta.

(89) Jos asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklassa säädettyä erityistukea myönnetään pinta-alaan liittyvänä tai eläintukena, vahvistettavia vähennyksiä ja epäämisiä koskevia säännöksiä olisi sovellettava soveltuvin osin siinä määrin kuin on mahdollista. Muita tapauksia varten jäsenvaltioiden olisi säädettävä vastaavat vähennykset ja epäämiset kullekin erityistukea saavalle toimenpiteelle.

(90) Täydentävien ehtojen tarkastusten tuloksia koskevien tietojen olisi oltava erilaisten tukien, joihin täydentäviä ehtoja sovelletaan, hallinnosta vastaavien kaikkien maksajavirastojen saatavilla, jotta tarkoituksenmukaisia vähennyksiä sovelletaan havaintojen sitä vaatiessa.

(91) Lisäksi jos jäsenvaltio soveltaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 23 artiklan 2 kohdassa tai 24 artiklan 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta olla tekemättä vähennystä vähäisten noudattamatta jättämisten vuoksi tai olla tekemättä enintään 100 euron suuruisia vähennyksiä, olisi vahvistettava säännöt niiden tapausten varalta, joissa viljelijä jättää toteuttamatta häneltä edellytetyn korjaavan toimen.

(92) Kun kyseessä ovat täydentäviin ehtoihin liittyvät velvollisuudet, olisi säädettävä suhteellisuusperiaatteen soveltamiseksi tehtäviä vähennyksiä ja epäämisiä lukuun ottamatta, että saman täydentäviin ehtoihin liittyvän velvollisuuden toistuvia rikkomisia olisi pidettävä sääntöjen tahallisena noudattamatta jättämisenä.

▼B

(93) Tukikelpoisuusedellytysten osalta vähennyksiä ja epäämisiä ei pitäisi yleisesti ottaen soveltaa, jos viljelijä on esittänyt asiasisällöllisesti oikeaa tietoa tai jos hän voi muuten osoittaa, ettei virhe ole hänen tekemänsä.

(94) Kansallisille toimivaltaiselle viranomaiselle milloin tahansa virheellisistä tukihakemuksista ilmoittaneisiin viljelijöihin ei pitäisi virheellisyyden syistä riippumatta soveltaa tuen vähennyksiä tai epäämisiä, sillä edellytyksellä, että viljelijälle ei ole annettu tietoa toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla ja että viranomainen ei ole jo ilmoittanut viljelijälle hakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista.

(95) Samaa olisi sovellettava sähköisen tietokannan virheellisiin tietoihin, jotka liittyvät sekä sellaisiin ilmoitettuihin nautaeläimiin, joiden osalta tällaiset sääntöjenvastaisuudet ovat paitsi täydentäviin ehtoihin liittyvän velvoitteen myös tukikelpoisuusedellytysten noudattamatta jättämistä, että sellaisiin nautaeläimiin, joista ei ole haettu tukea, jos sääntöjenvastaisuudet koskevat vain täydentäviin ehtoihin liittyviä velvollisuuksia.

(96) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 31 artiklassa määritellään ylivoimaiset esteet ja poikkeukselliset olosuhteet, jotka jäsenvaltioiden on hyväksyttävä. Jos viljelijä ei voi tällaisten tapausten vuoksi täyttää velvollisuuksiaan, hänen ei pitäisi menettää oikeuttaan tukeen. Olisi kuitenkin vahvistettava määräaika, jonka kuluessa viljelijän on ilmoitettava tällaisista tapauksista.

(97) Pienten määrien hallinnointi on vaivalloista jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Sen vuoksi on aiheellista sallia, ettei jäsenvaltioiden tarvitse maksaa tukimääriä, jotka ovat alle tietyn vähimmäismäärän.

(98) Olisi vahvistettava erityiset yksityiskohtaiset säännökset sen varmistamiseksi, että saman viljelijän yhteen tai useampaan tukihakemukseen sovellettavia eri vähennyksiä sovelletaan kohtuutta noudattaen. Tässä asetuksessa säädettyjä vähennyksiä ja epäämisiä olisi sovellettava rajoittamatta muista yhteisön säännöksistä tai kansallisesta lainsäädännöstä johtuvien lisäseuraamuksien soveltamista.

(99) Olisi vahvistettava kutakin tukijärjestelmää koskevien mahdollisten eri vähennysten laskemisjärjestys. Jotta varmistettaisiin suorien tukien järjestelmille vahvistettujen talousarviomäärärahojen eri enimmäismäärien noudattaminen, olisi säädettävä erityisesti, että tukia vähennetään kertoimella, jos enimmäismäärät muutoin ylittyisivät.

(100) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 7 ja 10 artiklassa säädetään kaikkien tiettynä kalenterivuonna viljelijälle myönnettävien suorien tukien mukauttamisesta johtuvista vähennyksistä ja mainitun asetuksen 11 artiklassa säädetään kaikkien tiettynä kalenterivuonna myönnettävien suorien tukien rahoituskurista johtuvista mukautuksista. Täytäntöönpanosäännöksissä olisi säädettävä kyseisten vähennysten ja mukautusten laskentaperustasta, jota noudatetaan viljelijöille maksettavien tukien laskennassa.

▼B

(101) Jotta vilpittömän mielen periaatetta sovellettaisiin yhdenmukaisesti koko yhteisössä, olisi säädettävä edellytyksistä, joilla kyseiseen periaatteeseen voidaan vedota perittäessä takaisin perusteettomasti maksettuja määriä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mitä yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä kesäkuuta 2005 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1290/2005 ([1]) säädetään asianomaisiin menoihin suhtautumisesta tilien tarkastamisen ja hyväksymisen yhteydessä.

(102) Olisi vahvistettava säännöt sellaisia tapauksia varten, joissa havaitaan viljelijän saaneen tukioikeuksia perusteettomasti tai joissa kunkin tukioikeuden arvo on vahvistettu virheelliselle tasolle ja joita asetuksen (EY) N:o 73/2009 137 artikla ei kata. Jos perusteettomasti myönnetyt tukioikeudet eivät kuitenkaan joissakin tapauksissa ole vaikuttaneet kokonaisarvoon vaan pelkästään viljelijän tukioikeuksien määrään, jäsenvaltioiden olisi korjattava tukioikeuksien myöntämistä tai tapauksen mukaan tukioikeuksien lajia alentamatta niiden arvoa. Säännöstä on sovellettava ainoastaan, jos viljelijä ei kohtuudella ole voinut havaita virhettä. Lisäksi perusteettomasti myönnetyt oikeudet koskevat joissakin tapauksissa hyvin pieniä määriä, ja oikeuksien takaisinperintä muodostaa huomattavan hallinnollisen taakan. Yksinkertaistamisen vuoksi ja jotta hallinnollinen taakka ja takaisinperittävä määrä olisivat tasapainossa, olisi vahvistettava vähimmäismäärä, joka voi käynnistää takaisinperinnän. Lisäksi olisi vahvistettava säännökset myös niitä tapauksia varten, joissa tällaisia tukioikeuksia on siirretty tai joissa tukioikeuksia on siirretty asetuksen (EY) N:o 1782/2003 46 artiklan 2 kohdan tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 43 artiklan, 62 artiklan 1 kohdan, 62 artiklan 2 kohdan ja 68 artiklan 5 kohdan vastaisesti.

(103) Olisi vahvistettava koko tilan siirtämisen seurauksia koskevat säännöt, koska siirtoihin liittyy eräitä yhdennettyyn järjestelmään kuuluvien suorien tukien järjestelmän mukaisia velvollisuuksia.

(104) Yleisesti ottaen jäsenvaltioiden olisi toteutettava tarvittavat lisätoimenpiteet yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi. Jäsenvaltioiden olisi avustettava toisiaan tarvittaessa.

(105) Komissiolle olisi tarvittaessa ilmoitettava kaikista toimenpiteistä, joita jäsenvaltiot toteuttavat yhdennetyn järjestelmän täytäntöönpanon muuttamiseksi. Jotta komissio voisi valvoa yhdennettyä järjestelmää tehokkaasti, jäsenvaltioiden olisi toimitettava komissiolle vuotuiset tarkastustilastonsa. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle toimenpiteet, joita ne toteuttavat maa-alojen säilyttämiseksi pysyvänä laitumena sekä asetuksen (EY) N:o 73/2009 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti tehdyt vähennykset.

(106) Asetuksen (EY) N:o 73/2009 9 artiklassa vahvistetaan tuen mukauttamisesta saatuja määriä koskevat säännöt. Osa määristä olisi jaettava noudattaen jakoperustetta, jota koskevat säännöt olisi vahvistettava kyseisessä artiklassa vahvistettujen perusteiden mukaisesti.

([1]) EUVL L 171, 2.7.2005, s. 6.

▼B

(107) Tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2010. Sen vuoksi asetus (EY) N:o 796/2004 olisi kumottava kyseisestä päivämäärästä alkaen. Sitä olisi kuitenkin sovellettava edelleen tukihakemuksiin, jotka liittyvät ennen 1 päivää tammikuuta 2010 alkaviin markkinointivuosiin tai palkkiokausiin.

(108) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean ja suorien tukien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSA

YLEISET SÄÄNNÖKSET

I OSASTO

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa säädetään asetuksen (EY) N:o 73/2009 II osaston 4 luvussa vahvistettujen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdennetyn valvonta- ja valvontajärjestelmän, jäljempänä ”yhdennetty järjestelmä”, täytäntöönpanoa sekä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 t ja 103 z artiklassa säädettyjen täydentävien ehtojen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Sillä ei rajoiteta yksittäisiä tukijärjestelmiä koskevissa asetuksissa vahvistettujen erityissäännösten soveltamista.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa sovelletaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklan määritelmiä.

Lisäksi tässä asetuksessa tarkoitetaan

(1) ”viljelylohkolla” yhden viljelijän ilmoittamaa yhtenäistä maa-alaa, joka kattaa enintään yhden viljelykasviryhmän; jos tässä asetuksessa kuitenkin edellytetään erillistä ilmoitusta johonkin viljelykasviryhmään kuuluvan alan käytöstä, kyseinen erityiskäyttö rajaa tarvittaessa viljelylohkoa lisää; jäsenvaltiot voivat vahvistaa lisäperusteita viljelylohkon rajaamiseksi lisää;

(2) ”pysyvällä laitumella” asetuksen (EY) N:o 1120/2009 ([1]) 2 artiklan c alakohdassa määriteltyä pysyvää laidunta;

(3) ”nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmällä” asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 säädettyä nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmää;

(4) ”korvamerkillä” asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan a alakohdassa ja 4 artiklassa tarkoitettua korvamerkkiä kunkin eläimen yksilölliseksi tunnistamiseksi;

([1]) Katso tämän virallisen lehden sivu 1.

▼B

(5) ”nautaeläinten sähköisellä tietokannalla” asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan b alakohdassa ja 5 artiklassa tarkoitettua sähköistä tietokantaa;

(6) ”eläinpassilla” asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan c alakohdassa ja 6 artiklassa tarkoitettua eläinpassia;

(7) ”rekisterillä” eläintenpitäjien asetuksen (EY) N:o 21/2004 5 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklan d alakohdan ja 7 artiklan mukaisesti pitämää rekisteriä;

(8) ”nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän osilla” asetuksen (EY) N:o 1760/2000 3 artiklassa tarkoitettuja osia;

(9) ”tunnistuskoodilla” asetuksen (EY) N:o 1760/2000 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tunnistuskoodia;

(10) ”sääntöjenvastaisuudella” kyseessä olevan tuen myöntämistä koskevien sääntöjen noudattamatta jättämistä;

(11) ”yhtenäishakemuksella” tilatukijärjestelmään ja muihin pinta-alatukijärjestelmiin liittyvää suoria tukia koskevaa hakemusta;

▼M3

(12) ”pinta-alatukijärjestelmillä” tilatukijärjestelmää, erityistuen mukaisia pinta-alatukia ja kaikkia asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV ja V osastossa säädettyjä tukijärjestelmiä, lukuun ottamatta kyseisen IV osaston 7, 10 ja 11 luvussa säädettyjä tukijärjestelmiä, mainitun asetuksen 126 artiklassa säädettyä erillistä sokeritukea, mainitun asetuksen 127 artiklassa säädettyä erillistä hedelmä- ja vihannestukea ja mainitun asetuksen 129 artiklassa säädettyä erillistä marjatukea;

▼B

(13) ”eläintukihakemuksella” asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 10 jaksossa säädettyihin lammas- ja vuohipalkkiojärjestelmiin ja 11 jaksossa säädettyihin naudan- ja vasikanlihapalkkiojärjestelmiin liittyviä tukihakemuksia sekä erityistuen mukaisia eläinkohtaisia tai nautayksikkökohtaisia tukia;

(14) ”erityistuella” asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklassa tarkoitettua tukea;

(15) ”käytöllä” pinta-alan käyttöä viljelykasvi- tai kasvustotyypin kasvattamiseksi tai viljelykasvin puuttumista;

(16) ”nautatukijärjestelmillä” asetuksen (EY) N:o 73/2009 108 artiklassa tarkoitettuja tukijärjestelmiä;

(17) ”lammas- ja vuohitukijärjestelmällä” asetuksen (EY) N:o 73/2009 99 artiklassa tarkoitettua tukijärjestelmää;

(18) ”nautaeläimillä, joista on haettu tukea” nautaeläimiä, joista on tehty nautatukijärjestelmiin tai erityistukeen liittyvä eläintukihakemus;

(19) ”nautaeläimillä, joista ei ole haettu tukea” nautaeläimiä, joista ei ole vielä haettu tukea, mutta jotka ovat mahdollisesti tukikelpoisia nautatukijärjestelmissä;

(20) ”mahdollisesti tukikelpoisella eläimellä” eläintä, joka saattaisi ennakolta mahdollisesti täyttää tukikelpoisuusedellytykset tuen saamiseksi kyseisenä maksatusvuotena;

▼M3

(21) ”pitoajalla” ajanjaksoa, jonka eläin, josta tukea on haettu, on pidettävä tilalla komission asetuksen (EY) N:o 1121/2009 ([1]) 35 artiklan 3 kohdan ja 61 artiklan mukaisesti;

▼B

(22) ”eläintenpitäjällä” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on vastuussa eläimistä pysyvästi tai tilapäisesti, myös kuljetuksen tai kaupanpitämisen aikana;

(23) ”määritetyllä pinta-alalla” pinta-alaa, jonka osalta kaikki tuen myöntämiseksi vahvistettujen sääntöjen edellytykset täyttyvät; kun kyseessä on tilatukijärjestelmä, ilmoitettua alaa voidaan pitää määritettynä vain, jos siihen liittyy tosiasiallisesti vastaava määrä tukioikeuksia;

(24) ”määritetyllä eläimellä” eläintä, jonka osalta kaikki tuen myöntämiseksi vahvistettujen sääntöjen edellytykset täyttyvät;

(25) ”palkkiokaudella” kautta, johon tukihakemukset viittaavat riippumatta niiden jättöajankohdasta;

(26) ”paikkatietojärjestelmällä” asetuksen (EY) N:o 73/2009 17 artiklassa tarkoitettua sähköistä paikkatietojärjestelmätekniikkaa;

(27) ”viitelohkolla” maantieteellisesti rajattua aluetta, jolla on asetuksen (EY) N:o 73/2009 15 artiklassa tarkoitetussa jäsenvaltion tunnistusjärjestelmässä paikkatietojärjestelmään kirjattu oma tunniste;

(28) ”maantieteellisellä aineistolla” karttoja tai muita asiakirjoja, joiden välityksellä paikkatietojärjestelmän sisältö toimitetaan tuen hakijoiden ja jäsenvaltioiden välillä;

(29) ”kansallisella koordinaattijärjestelmällä” Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/2/EY ([2]) määriteltyä järjestelmää, jonka avulla viljelylohkojen standardoidut mittaukset ja yksilöllinen tunnistaminen ovat mahdollisia koko jäsenvaltiossa;

(30) ”maksajavirastolla” asetuksen (EY) N:o 1290/2005 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia ja elimiä;

(31) ”täydentävillä ehdoilla” asetuksen (EY) N:o 73/2009 5 artiklassa tarkoitettuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia ja 6 artiklassa tarkoitettua hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta;

(32) ”täydentävien ehtojen aloilla” asetuksen (EY) N:o 73/2009 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen lakisääteisten hoitovaatimusten eri aloja ja kyseisen asetuksen 6 artiklan mukaista hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta;

(33) ”säädöksellä” kutakin asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä II lueteltua direktiiviä ja asetusta;

([1]) EUVL L 316, 2.12.2009, s. 27.
([2]) EUVL L 108, 25.4.2007, s. 1.

▼B

(34) ”standardeilla” jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan ja liitteen III mukaisesti määrittelemä standardeja sekä tämän asetuksen 4 artiklassa säädettyjä pysyvään laitumeen liittyviä velvollisuuksia;

(35) ”vaatimuksella” kyseistä ilmaisua täydentävien ehtojen yhteydessä käytettäessä kutakin mistä tahansa asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä II tarkoitetusta tietyn säädöksen artiklasta johtuvaa lakisääteistä hoitovaatimusta, joka eroaa sisällöltään muista saman säädöksen vaatimuksista;

(36) ”säännösten noudattamatta jättämisellä” vaatimusten ja standardien noudattamatta jättämistä;

(37) ”erikoistuneilla valvontalaitoksilla” tämän asetuksen 48 artiklassa tarkoitettuja toimivaltaisia kansallisia valvontaviranomaisia, jotka vastaavat asetuksen (EY) N:o 73/2009 22 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti lakisääteisten hoitovaatimusten sekä hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksen noudattamisen varmistamisesta;

(38) ilmaisulla ”tuen suorittamisesta” asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 t ja 103 z artiklassa tarkoitettujen täydentäviin ehtoihin liittyvien velvollisuuksien soveltamiseksi ilmaisua ”sen kalenterivuoden, jona ensimmäinen tuki myönnettiin, 1 päivästä tammikuuta alkavaa ajankohtaa”.

II OSASTO

PYSYVÄN LAITUMEN SÄILYTTÄMINEN

3 artikla

Maan säilyttäminen pysyvänä laitumena jäsenvaltioiden tasolla

1. Jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdan ensimmäisen kohdan mukaisesti varmistettava, että pysyvänä laitumena olevan maa-alan osuus koko maatalousmaasta pysyy samana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mainitun kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyjen poikkeusten soveltamista. Kyseistä velvollisuutta sovelletaan kansallisella tai alueellisella tasolla.

Jos tämän artiklan 4 kohdan a alakohdan, 5 kohdan a alakohdan, 6 kohdan a alakohdan ja 7 kohdan a alakohdan mukaisesti pysyväksi laitumeksi vahvistettu maa-ala pysyy kuitenkin absoluuttisesti samansuuruisena, asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa vahvistettua velvollisuutta katsotaan noudatetun.

2. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu osuus pienenee pysyvänä laitumena olevan maa-alan tappioksi enintään kymmenellä prosentilla mainitun asetuksen 6 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun asianomaisen viitevuoden osuudesta, jäljempänä ”viiteosuus”.

3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettu osuus vahvistetaan vuosittain viljelijöiden kyseisen vuoden osalta ilmoittamien alojen perusteella.

4. Viiteosuus vahvistetaan muiden kuin uusien jäsenvaltioiden osalta seuraavasti:

a) Pysyvänä laitumena oleva maa-ala on viljelijöiden vuonna 2003 ilmoittaman pysyvänä laitumena olevan maa-alan ja vuonna 2005 asetuksen (EY) N:o 796/2004 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitetun pysyvänä laitumena olevan maa-alan, jota ei ole vuonna

▼B

2003 ilmoitettu olevaksi muussa käytössä kuin nurmena, summa, paitsi jos viljelijä voi todistaa, ettei tällainen maa ollut pysyvänä laitumena vuonna 2003.

Vuonna 2005 pysyvänä laitumena olevaksi maaksi ilmoitettuja aloja, jotka olivat tukikelpoisia peltokasvien pinta-alatukeen vuonna 2003 neuvoston asetuksen (EY) N:o 1251/1999 ([1]) 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ei oteta huomioon.

Pysyvänä laitumena vuonna 2003 ollutta maata, joka on metsitetty asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, ei oteta huomioon.

b) Koko maatalousmaa on viljelijöiden vuonna 2005 ilmoittama koko maatalousmaa.

5. Niiden uusien jäsenvaltioiden, jotka eivät vuoden 2004 osalta soveltaneet asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b artiklassa tarkoitettua yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää, viiteosuus vahvistetaan seuraavasti:

a) Pysyvänä laitumena oleva maa on viljelijöiden vuonna 2004 ilmoittaman pysyvänä laitumena olevan maan ja vuonna 2005 asetuksen (EY) N:o 796/2004 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoitetun pysyvänä laitumena olevan maan, jota ei ole vuonna 2004 ilmoitettu olevaksi muussa käytössä kuin nurmena, summa, paitsi jos viljelijä voi todistaa, ettei tällainen maa ollut pysyvänä laitumena vuonna 2004.

Vuonna 2005 pysyvänä laitumena olevaksi maaksi ilmoitettuja aloja, jotka olivat tukikelpoisia peltokasvien pinta-alatukeen vuonna 2004 asetuksen (EY) N:o 1251/1999 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti, ei oteta huomioon.

Pysyvänä laitumena vuonna 2004 ollutta maata, joka on metsitetty asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, ei oteta huomioon.

b) Koko maatalousmaa on viljelijöiden vuonna 2005 ilmoittama koko maatalousmaa.

6. Niiden uusien jäsenvaltioiden, jotka ovat vuoden 2004 osalta soveltaneet asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b artiklassa tarkoitettua yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää, viiteosuus vahvistetaan seuraavasti:

a) Pysyvänä laitumena oleva maa on viljelijöiden vuonna 2005 asetuksen (EY) N:o 796/2004 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittama pysyvänä laitumena oleva maa.

Pysyvänä laitumena vuonna 2005 ollutta maata, joka on metsitetty asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, ei oteta huomioon.

b) Koko maatalousmaa on viljelijöiden vuonna 2005 ilmoittama koko maatalousmaa.

7. Bulgarian ja Romanian osalta viiteosuus vahvistetaan seuraavasti:

a) Pysyvänä laitumena oleva maa on viljelijöiden vuonna 2007 asetuksen (EY) N:o 796/2004 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittama pysyvänä laitumena oleva maa.

Pysyvänä laitumena vuonna 2005 ollutta maata, joka on metsitetty asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, ei oteta huomioon.

([1]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 1.

▼B

b) Koko maatalousmaa on viljelijöiden vuonna 2007 ilmoittama koko maatalousmaa.

▼M8

7 a. Kroatian osalta viiteosuus vahvistetaan seuraavasti:

a) pysyvänä laitumena oleva maa-ala on viljelijöiden vuonna 2013 tämän asetuksen 13 artiklan 8 kohdan mukaisesti ilmoittama pysyvänä laitumena oleva maa-ala.

Pysyvänä laitumena vuonna 2013 ollutta maata, joka on metsitetty asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti, ei oteta huomioon;

b) koko maatalousmaa on viljelijöiden vuonna 2013 ilmoittama koko maatalousmaa.

▼B

8. Jos osuuden kehittyminen ei puolueettomien tietojen perusteella kuvasta pysyvänä laitumena olevan maan tosiasiallista kehitystä, jäsenvaltioiden on mukautettava viiteosuutta. Tällaisessa tilanteessa komissiolle on ilmoitettava viipymättä tehdystä mukautuksesta ja mukautuksen perustelut.

4 artikla

Maan säilyttäminen pysyvänä laitumena tilojen tasolla

1. Jos todetaan, että tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu osuus pienenee, asianomaisen jäsenvaltion on kansallisella tai alueellisella tasolla säädettävä, että tukea jossakin asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä I luetellussa suorien tukien järjestelmässä hakevat viljelijät eivät saa muuttaa pysyvänä laitumena olevan maan käyttötapaa ilman ennakkolupaa.

Poiketen 2 artiklan 2 kohdassa olevasta määritelmästä, jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun luvan edellytyksenä on, että jokin maa-ala vahvistetaan pysyväksi laitumeksi, tällaista maata on pidettävä pysyvänä laitumena käyttötavan muuttamisen ensimmäisestä päivästä lähtien. Kyseisiä aloja on käytettävä heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien kasvattamiseen viiden perättäisen vuoden ajan käyttötavan muuttamispäivästä.

2. Jos todetaan, että tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun velvollisuuden noudattamista ei voida taata, asianomaisen jäsenvaltion on tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti toteutettavien toimenpiteiden lisäksi säädettävä kansallisella tai alueellisella tasolla, että tukea jossakin asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä I luetellussa suorien tukien järjestelmässä hakevien viljelijöiden, joilla on käytössään pysyvänä laitumena olevasta maa-alasta muulla tavalla käytettäväksi muutettua maata, on muutettava sitä takaisin pysyvänä laitumena olevaksi maaksi.

Kyseistä velvollisuutta sovelletaan maahan, joka on muutettu tällä tavoin yhtenäishakemusten tämän asetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaiselle jättämiselle asianomaisessa jäsenvaltiossa vahvistettua viimeistä määräpäivää edeltävien 24 kuukauden kuluessa.

Tällaisissa tapauksissa viljelijöiden on muutettava kyseisen alan tietty prosenttiosuus pysyväksi laitumeksi tai perustettava tällainen ala pysyvänä laitumena olevaksi maaksi. Kyseinen prosenttiosuus on laskettava viljelijän näin muuttaman alan ja tasapainon palauttamiseksi tarvittavan alan perusteella.

▼B

Jos tällainen maa-ala on siirretty sen jälkeen, kun sen käyttötapa muutettiin, kyseistä velvollisuutta sovelletaan ainoastaan, jos siirto tehtiin asetuksen (EY) N:o 796/2004 voimaantulon jälkeen.

Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 2 kohdassa säädetään, maa-aloja, joiden käyttötapa on muutettu tai jotka on vahvistettu pysyviksi laitumiksi, on pidettävä pysyvänä laitumena takaisin muuttamisen tai vahvistamisen ensimmäisestä päivästä. Kyseisiä aloja on käytettävä heinäkasvien tai muiden nurmirehukasvien kasvattamiseen viiden perättäisen vuoden ajan niiden käyttötavan muuttamispäivästä.

3. Edellä olevassa 1 ja 2 kohdassa viljelijöille säädettyä velvollisuutta ei kuitenkaan sovelleta, jos viljelijä on vahvistanut maan pysyväksi laitumeksi neuvoston asetusten (ETY) N:o 2078/92 ([1]), (EY) N:o 1257/1999 ([2]) ja (EY) N:o 1698/2005 ([3]) mukaisissa ohjelmissa.

II OSA

YHDENNETTY HALLINTO- JA VALVONTAJÄRJESTELMÄ

I OSASTO

JÄRJESTELMIEN VAATIMUKSET JA TÄYDENTÄVÄT EHDOT

I LUKU

Tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmä

5 artikla

Viljelijöiden tunnistaminen

Rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklan 3 kohdan soveltamista, mainitun asetuksen 15 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädetyn yhtenäisen järjestelmän, johon viljelijöiden tunnistetiedot kirjataan, on taattava kaikkien saman viljelijän jättämien tukihakemusten tunnistaminen.

6 artikla

Viljelylohkojen tunnistaminen

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 17 artiklassa tarkoitetun viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän on toimittava kunkin viitelohkon tunnistamisen varmistavan viitelohkon, kuten maarekisteripalstan tai viljelysaarekkeen tasolla.

Tilatukijärjestelmän tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamiseksi kullekin viitelohkolle on vahvistettava tukikelpoinen enimmäispinta-ala. Paikkatietojärjestelmän on toimittava kansallisen koordinaattijärjestelmän perusteella. Jos käytetään erilaisia koordinaattijärjestelmiä, niiden on oltava kussakin jäsenvaltiossa yhteensopivia.

([1]) EYVL L 215, 30.7.1992, s. 85.
([2]) EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.
([3]) EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.

▼B

Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että viljelylohkot tunnistetaan luotettavasti, ja vaadittava erityisesti, että yhtenäishakemuksiin liitetään toimivaltaisen viranomaisen määrittelemät tiedot tai asiakirjat, jotka mahdollistavat kunkin viljelylohkon paikantamisen ja mittaamisen.

▼M1

2. Jäsenvaltioiden on arvioitava vuosittain maanviljelylohkojen tunnistusjärjestelmän laatu. Niiden on siinä arvioitava seuraavat laatutekijät:

a) tukikelpoisen alueen enimmäismäärän oikea määrittäminen;

b) viitelohkojen osuus ja jakautuminen, jos tukikelpoisen alueen enimmäismäärässä otetaan huomioon tukikelvottomia alueita tai jos siinä ei oteta huomioon maatalousmaata;

c) viitelohkojen luokittelu, jos tukikelpoisen alueen enimmäismäärässä otetaan huomioon tukikelvottomia alueita tai jos siinä ei oteta huomioon maatalousmaata;

d) ratkaisevia puutteita omaavien viitelohkojen esiintyminen;

e) ilmoitetun alueen suhde viitelohkojen sisällä olevaan tukikelpoisen alueen enimmäismäärään;

f) vuosien mittaan muuttuneiden viitelohkojen prosenttiosuus;

g) paikalla tehdyissä tarkastuksissa havaittujen väärinkäytösten määrä.

Tehdessään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua arviota jäsenvaltioiden on

a) käytettävä sellaisia tietoja, joiden avulla maa-alueen nykytila voidaan arvioida;

b) valittava asianmukaisen satunnaisotos kaikista viitelohkoista.

Arviointiraportti ja tarvittaessa selostus korjaavista toimista ja niiden aikataulu on lähetettävä komissiolle viimeistään 31 päivänä tammikuuta kyseistä kalenterivuotta seuraavana vuonna. Vuotta 2010 koskevat tiedot on kuitenkin lähetettävä komissiolle viimeistään 28 päivänä helmikuuta 2011.

▼B

7 artikla

Tukioikeuksien tunnistaminen ja rekisteröiminen

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 18 artiklassa säädetyn tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskevan järjestelmän on oltava jäsenvaltion tasolla pidettävä sähköinen rekisteri, jonka on erityisesti tämän asetuksen 28 artiklassa säädettyjen ristiintarkastusten osalta varmistettava tukioikeuksien jäljitettävyys erityisesti seuraavien osalta:

a) tukioikeuden haltija;

b) tukioikeuden arvo;

c) tukioikeuden saamispäivä;

d) tukioikeuden viimeisimmän aktivoinnin päivämäärä;

e) tukioikeuden alkuperä, erityisesti myöntämisen (alkuperäinen vai kansallisesta varannosta), oston, vuokrauksen ja perinnön osalta;

▼M8

f) tukioikeuden tyyppi, erityisesti asetuksen (EY) N:o 73/2009 44 artiklassa säädetyt erityistukioikeudet, asetuksen (EY) N:o 73/2009 57 a artiklan 10 kohdassa säädetyt Kroatian erityisestä kansallisesta miinanraivausvarannosta myönnetyt tukioikeudet, asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti myönnetyt tukioikeudet sekä tukioikeudet, joihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 64 artiklan 2 kohdassa säädettyä poikkeusta;

▼B

g) tapauksen mukaan alueelliset rajoitukset.

2. Jäsenvaltiot, joissa on enemmän kuin yksi maksajavirasto, voivat päättää käyttää sähköistä rekisteriä maksajavirastojen tasolla. Tällöin asianomaisen jäsenvaltion on varmistettava, että eri rekisterit ovat yhteensopivia.

II LUKU

Täydentävät ehdot

8 artikla

Täydentäviä ehtoja koskeva valvontajärjestelmä

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön järjestelmä, jolla varmistetaan, että täydentävien ehtojen noudattamista valvotaan tehokkaasti. Järjestelmän on tämän osan III osaston III luvun mukaisesti sisällettävä erityisesti seuraavat seikat:

a) jos toimivaltainen valvontaviranomainen ei ole maksajavirasto, suoria tukia hakevaa viljelijää koskevien tarvittavien tietojen siirtäminen maksajavirastolta erikoistuneille valvontalaitoksille ja/tai tapauksen mukaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun koordinointiviranomaisen välityksellä;

b) menetelmä, jota on sovellettava tarkastusotosten valinnassa;

c) tehtävien tarkastusten luonnetta ja laajuutta koskevat tiedot;

d) tarkastuskertomukset, joihin sisältyvät erityisesti havaitut sääntöjen noudattamatta jättämiset ja niiden vakavuutta, laajuutta, pysyvyyttä ja toistuvuutta koskeva arvio;

e) jos toimivaltainen valvontaviranomainen ei ole maksajavirasto, tarkastuskertomusten siirtäminen erikoistuneilta valvontalaitoksilta joko maksajavirastolle tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulle koordinointiviranomaiselle tai molemmille;

f) vähennys- ja epäämisjärjestelmän soveltaminen maksajavirastossa.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää menettelystä, jonka mukaan viljelijän on toimitettava maksajavirastolle häneen sovellettavien vaatimusten sekä standardien tunnistamiseksi tarvittavat tiedot.

▼B

9 artikla

Tuen maksaminen suhteessa täydentävien ehtojen tarkastuksiin

Jos tämän osan III osaston III luvussa täsmennettyjä täydentävien ehtojen tarkastuksia ei pystytä saattamaan loppuun ennen maksujen suorittamista, perusteettomasti maksetut määrät on perittävä takaisin 80 artiklan mukaisesti.

II OSASTO

TUKIHAKEMUKSET

I LUKU

Yhtenäishakemus

10 artikla

Yhtenäishakemukseen liittyvät yleiset säännökset

1. Jäsenvaltiot voivat päättää, että kaikkia asetuksen (EY) N:o 73/2009 III ja IV osaston mukaisia tukihakemuksia koskee yhtenäishakemus. Tällöin tämän osaston II–V lukua sovelletaan soveltuvin osin tukien kyseisissä järjestelmissä hakemisen soveltamiseksi vahvistetut erityisvaatimukset huomioon ottaen.

2. Jos sellaisten tukijärjestelmien hallinnosta, joissa on jätettävä yhtenäishakemus, vastaa saman viljelijän osalta useampi kuin yksi maksajavirasto, asianomaisen jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhtenäishakemuksessa edellytetyt tiedot ovat kaikkien asianomaisten maksajavirastojen saatavilla.

11 artikla

Yhtenäishakemuksen jättöpäivä

1. Pinta-alatukijärjestelmissä tukea hakeva viljelijä voi jättää vuodessa ainoastaan yhden yhtenäistukihakemuksen.

Jos viljelijällä, joka ei hae tukia pinta-alatukijärjestelmissä mutta hakee tukea jossakin muussa asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä I luetellussa tukijärjestelmässä tai hakee asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 p, 103 q ja 103 r artiklan mukaista tukea, on käytössään maatalousmaata, hänen on jätettävä yhtenäishakemus, jossa on mainittava kyseiset alueet tämän asetuksen 13 artiklan mukaisesti.

Viljelijän, jota koskevat ainoastaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 t ja 103 z artiklan mukaisiin täydentäviin ehtoihin liittyvät velvollisuudet, on jätettävä yhtenäishakemus kunakin kalenterivuonna, jona velvollisuuksia sovelletaan.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vapauttaa viljelijät toisessa ja kolmannessa alakohdassa säädetyistä velvollisuuksista, jos toimivaltaiset viranomaiset saavat tällaiset tiedot käyttöönsä muista hallinto- ja valvontajärjestelmistä, jotka asetuksen (EY) N:o 73/2009 26 artiklan mukaisesti takaavat yhteensopivuuden yhdennetyn järjestelmän kanssa.

▼B

2. Yhtenäishakemus on jätettävä viimeistään jäsenvaltion vahvistamana määräpäivänä, joka ei saa olla myöhäisempi kuin 15 päivä toukokuuta. Viro, Latvia, Liettua, Suomi ja Ruotsi voivat kuitenkin vahvistaa myöhäisemmän määräpäivän, joka ei saa olla myöhäisempi kuin 15 päivä kesäkuuta.

Kyseistä päivämäärää vahvistaessaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon tuen moitteettomaan hallinnointiin ja varainhoitoon liittyvien asianmukaisten tietojen saamiseksi tarvittava aika ja varmistettava, että tehokkaat tarkastukset voidaan suunnitella.

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen voidaan kuitenkin sallia tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen määräaikojen pidentäminen alueilla, joilla ei poikkeuksellisten ilmasto-olojen vuoksi voida soveltaa tavanomaisia määräaikoja.

12 artikla

Yhtenäishakemuksen sisältö

1. Yhtenäishakemuksessa on oltava tukikelpoisuuden varmistamista varten kaikki tarvittavat tiedot ja erityisesti

a) viljelijän tunnistetiedot;

b) asianomaiset tukijärjestelmät;

c) edellä olevassa 7 artiklassa säädetyn tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän mukaiset tukioikeuksien tunnistetiedot tilatukijärjestelmän soveltamiseksi;

d) tiedot, joiden perusteella voidaan tunnistaa kaikki tilan viljelylohkot ja vahvistaa niiden hehtaareina kahden desimaalin tarkkuudella ilmaistu pinta-ala, sijainti ja tapauksen mukaan käyttötapa, sekä tieto siitä, onko kyse keinokastellusta viljelylohkosta;

e) viljelijän ilmoitus siitä, että tämä tuntee kyseisiin tukijärjestelmiin liittyvät edellytykset.

2. Edellä olevan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tukioikeuksien tunnistamiseksi viljelijöille asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti jaetuissa esitäytetyissä lomakkeissa on mainittava tämän asetuksen 7 artiklassa säädetyn tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän mukaiset tukioikeuksien tunnistetiedot.

3. Edellä olevan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tilan kaikkien viljelylohkojen tunnistamiseksi viljelijöille asetuksen (EY) N:o 73/2009 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti jaettavissa esitäytetyissä lomakkeissa on tilatukijärjestelmän tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamiseksi mainittava tukikelpoinen enimmäisala viitelohkoa kohden. Lisäksi viljelijälle kyseisen säännöksen mukaisesti toimitettavassa maantieteellisessä aineistossa on esitettävä viitelohkojen rajat ja tunnisteet, ja viljelijän on ilmoitettava kunkin viljelylohkon sijainti.

4. Hakemusta tehdessään viljelijän on korjattava 2 ja 3 kohdassa tarkoitetun esipainetun lomakkeen merkinnät, jos muutoksia on tapahtunut, erityisesti jos tukioikeuksia on siirretty asetuksen (EY) N:o 73/2009 43 artiklan mukaisesti tai jos esipainetussa lomakkeessa on virheellisiä tietoja.

▼B

Jos korjaus liittyy viitelohkon pinta-alaan, viljelijän on ilmoitettava kunkin kyseisen viljelylohkon ajantasaistettu pinta-ala ja tarvittaessa esitettävä viitelohkon uudet rajat.

5. Jäsenvaltiot voivat poiketa tämän artiklan ja 13 artiklan tukioikeuksia koskevista säännöksistä tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna, jos tukioikeuksia ei ole lopullisesti vahvistettu yhtenäishakemuksen jättämiselle vahvistettuun määräpäivään mennessä.

Ensimmäisessä alakohdassa säädettyjä poikkeuksia sovelletaan myös uusien alojen tilatukijärjestelmään sisällyttämisen ensimmäisenä vuonna, jolloin niiden viljelijöiden, joita tämä sisällyttäminen koskee, tukioikeuksia ei ole vielä lopullisesti vahvistettu.

13 artikla

Yhtenäishakemuksiin ja alojen erityistä käyttöä koskeviin ilmoituksiin liittyvät erityisvaatimukset

1. Jos viljelijä aikoo tuottaa hamppua asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan mukaisesti, yhtenäishakemuksen on sisällettävä

a) hampun kylvöalojen tunnistamiseksi tarvittavat tiedot, käytetyt siemenlajikkeet mukaan luettuina;

b) käytetyt siemenmäärät (kilogrammaa/hehtaari);

c) neuvoston direktiivin 2002/57/EY ([1]) ja erityisesti sen 12 artiklan tai jäsenvaltion vastaavaksi asiakirjaksi hyväksymän muun asiakirjan mukaisesti siemenpakkauksissa käytetyt viralliset etiketit.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisen alakohdan c alakohdassa säädetään, jos kylvö suoritetaan yhtenäishakemuksen jättämiselle vahvistetun määräajan päättymisen jälkeen, kyseiset etiketit on toimitettava viimeistään 30 päivänä kesäkuuta. Jos etiketit on toimitettava myös muille kansallisille viranomaisille, jäsenvaltiot voivat säätää, että etiketit on palautettava viljelijälle sen jälkeen, kun ne on toimitettu kyseisen kohdan mukaisesti. Palautettaviin etiketteihin on merkittävä, että niitä on käytetty hakemuksessa.

▼M3

———————

▼B

5. Kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 6 jaksossa säädettyä puuvillan lajikohtaista tukea koskeva hakemus, yhtenäishakemuksen on sisällettävä

a) käytetyn siemenlajikkeen nimi;

b) tarvittaessa sen hyväksytyn toimialakohtaisen organisaation nimi ja osoite, jonka jäsen viljelijä on.

▼M3

6. Kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 8 jaksossa säädettyjä siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestukia koskeva hakemus, yhtenäishakemuksessa on oltava jäljennös jalostussopimuksesta tai asetuksen (EY) N:o 1121/2009 32 artiklan mukaisesta toimitussitoumuksesta.

([1]) EYVL L 193, 20.7.2002, s. 74.

▼B

Jäsenvaltiot voivat säätää, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot voidaan toimittaa erikseen myöhemmin mutta kuitenkin viimeistään hakemusvuotta seuraavana 1 päivänä joulukuuta.

7. Kun kyseessä on erityistukea saavaa pinta-alaan liittyvää toimenpidettä koskeva hakemus, yhtenäishakemuksen on sisällettävä kaikki jäsenvaltion edellyttämät asiakirjat.

▼M3

8. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut ja mainitun asetuksen liitteessä VI luetellut alojen käyttötavat tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklassa säädettyä erityistukea varten ilmoitetut alat on ilmoitettava yhtenäishakemuksen eri otsikon alla, jos kyseisiä aloja ei tarvitse ilmoittaa tämän artiklan mukaisesti.

▼B

Alojen, joita ei käytetä asetuksen (EY) N:o 73/2009 III, IV ja V osastossa säädettyjen tukijärjestelmien tarkoituksiin eikä luetella saman asetuksen liitteessä VI, käyttö on ilmoitettava yhden tai useamman ”muut käytöt” -otsikon alla.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että ensimmäistä ja toista alakohtaa ei sovelleta, jos toimivaltaiset viranomaiset saavat tällaiset tiedot käyttöönsä muista sellaisista hallinto- ja valvontajärjestelmistä, jotka asetuksen (EY) N:o 73/2009 26 artiklan mukaisesti takaavat yhteensopivuuden yhdennetyn järjestelmän kanssa.

9. Kunkin jäsenvaltion on määritettävä sellaisen viljelylohkon vähimmäiskoko, josta voidaan tehdä hakemus. Vähimmäiskoko saa kuitenkin olla enintään 0,3 hehtaaria.

14 artikla

Yhtenäishakemuksen muutokset

1. Yhtenäishakemuksen jättämiselle vahvistetun määräajan päätyttyä yhtenäishakemukseen voi lisätä yksittäisiä viljelylohkoja tai yksittäisiä tukioikeuksia sillä edellytyksellä, että kyseisiin tukijärjestelmiin liittyviä vaatimuksia noudatetaan.

Samoin edellytyksin voidaan tehdä yhtenäishakemuksessa jo ilmoitettujen yksittäisten viljelylohkojen tai tukioikeuksien osalta alan käyttöön tai tukijärjestelmään liittyviä muutoksia.

Jos ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetut muutokset liittyvät toimitettaviin todistusasiakirjoihin tai sopimuksiin, myös tällaisten asiakirjojen tai sopimusten vastaavat muutokset sallitaan.

2. Tämän artiklan 1 kohdan mukaiset muutokset on annettava toimivaltaiselle viranomaiselle tiedoksi kirjallisina viimeistään asianomaisen kalenterivuoden 31 päivänä toukokuuta lukuun ottamatta Viroa, Latviaa, Liettuaa, Suomea ja Ruotsia, joissa ne on annettava tiedoksi viimeistään asianomaisen kalenterivuoden 15 päivänä kesäkuuta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Viron, Latvian, Liettuan, Suomen tai Ruotsin yhtenäishakemuksille 11 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti vahvistamien määräaikojen soveltamista.

▼M3

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltio voi vahvistaa muutoksia koskevalle ilmoitukselle aikaisemman määräpäivän. Mainitun päivämäärän on kuitenkin oltava aikaisintaan 15 kalenteripäivää yhtenäishakemuksen jättämiselle 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun määräpäivän jälkeen.

▼B

3. Jos toimivaltainen viranomainen on jo ilmoittanut viljelijälle yhtenäishakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista tai toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla, ja kyseisessä paikalla tehtävässä tarkastuksessa havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, 1 kohdan mukaisia muutoksia ei sallita niiden viljelylohkojen osalta, joissa on havaittu sääntöjenvastaisuuksia.

II LUKU

Tukioikeuksien hakemukset

15 artikla

Tukioikeuksien myöntäminen tai lisääminen

▼M8

1. Tilatukijärjestelmän tukioikeuksien myöntämistä tai tapauksen mukaan lisäämistä koskevat hakemukset on jätettävä jäsenvaltioiden vahvistamaan päivämäärään mennessä, mutta viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäisen täytäntöönpanovuoden, vuoden, jona tuotantoon sidottu tuki sisällytettiin tilatukijärjestelmään, asetuksen (EY) N:o 73/2009 46, 47 ja 48 artiklan ensimmäisen täytäntöönpanovuoden tai mainitun asetuksen 41, 57 tai 57 a artiklan taikka 68 artiklan 1 kohdan c alakohdan soveltamisvuosien 15 päivänä toukokuuta. Viro, Latvia, Liettua, Suomi ja Ruotsi voivat kuitenkin vahvistaa myöhäisemmän päivämäärän, joka ei saa olla myöhäisempi kuin 15 päivä kesäkuuta.

▼B

2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että tukioikeuksien myöntämistä koskeva hakemus on jätettävä samaan aikaan kuin tilatukijärjestelmän tukihakemus.

III LUKU

Eläintukihakemukset

16 artikla

Eläintukihakemuksiin liittyvät vaatimukset

1. Eläintukihakemuksessa on oltava tukikelpoisuuden varmistamista varten kaikki tarvittavat tiedot ja erityisesti

a) viljelijän tunnistetiedot;

b) viittaus yhtenäishakemukseen, jos se on jo jätetty;

c) tukihakemuksen kohteena olevien eläinten lukumäärä kunkin lajin osalta sekä nautojen osalta eläinten tunnistuskoodi;

d) tarvittaessa viljelijän sitoumus pitää c alakohdassa tarkoitetut eläimet tilalla pitoajan ja tiedot paikasta tai paikoista, joissa eläimet ovat tämän ajan, sekä kyseinen ajanjakso tai -jaksot;

e) tarvittaessa kyseisiä eläimiä koskeva tuottajakohtainen enimmäismäärä;

▼B

f) tarvittaessa maidon tuottajakohtainen viitemäärä, joka on viljelijän käytettävissä 31 päivänä maaliskuuta tai, jos kyseinen jäsenvaltio päättää soveltaa asetuksen (EY) N:o 1121/2009 85 artiklassa säädettyä poikkeusta, asianomaisen kalenterivuoden 1 päivänä huhtikuuta; jos tämä määrä ei ole tiedossa hakemuksen jättöpäivänä, se on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle niin pian kuin mahdollista;

g) viljelijän ilmoitus siitä, että tämä tuntee kyseisten tukien myöntämisedellytykset.

Jos eläinten pitopaikka vaihtuu pitoaikana, viljelijän on ilmoitettava siitä ennakolta kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle, paitsi jos kyseinen jäsenvaltio päättää olla edellyttämättä kyseistä tietoa, edellyttäen, että nautaeläinten sähköisen tietokannan varmuutta ja käyttöä koskevat takeet riittävät asianomaisten tukijärjestelmien moitteettomaan hallinnointiin ja että tietokannassa on riittävät tiedot eläinten paikantamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden on taattava kullekin eläintenpitäjälle oikeus saada ilman rajoitteita toimivaltaiselta viranomaiselta kohtuullisin väliajoin ja ilman aiheetonta viivytystä nautaeläinten sähköisessä tietokannassa olevat tätä ja tämän eläimiä koskevat tiedot. Viljelijän on tukihakemusta jättäessään ilmoitettava tietojen olevan oikeita ja täydellisiä sekä oikaistava virheelliset tiedot tai lisättävä puuttuvat tiedot.

3. Jäsenvaltiot voivat päättää, että osaa 1 kohdassa tarkoitetusta tiedoista ei tarvitse ilmoittaa tukihakemuksessa, jos ne on jo toimitettu toimivaltaiselle viranomaiselle.

Jäsenvaltiot voivat erityisesti ottaa käyttöön menettelyjä, joiden avulla nautaeläinten sähköisessä tietokannassa olevia tietoja voidaan käyttää tuen hakemisessa edellyttäen, että nautaeläinten sähköisen tietokannan varmuutta ja käyttöä koskevat takeet riittävät asianomaisten tukijärjestelmien moitteettomaan hallinnointiin. Tällaiset menettelyt voivat koostua järjestelmästä, jonka mukaan viljelijä voi hakea tukea kaikista eläimistä, jotka jäsenvaltion määrittämänä ajankohtana ovat tukikelpoisia nautaeläinten sähköisen tietokannan tietojen perusteella. Tällöin jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että

a) asianomaisten pitoaikojen alkamis- ja päättymispäivät ovat asianomaiseen tukijärjestelmään sovellettavien säännösten mukaisesti selkeästi määritellyt ja viljelijän tiedossa;

b) viljelijä tietää, että mahdollisesti tukikelpoisia eläimiä, joiden osalta havaitaan, ettei niitä ole asianmukaisesti tunnistettu tai rekisteröity nautaeläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmässä, pidetään eläiminä, joiden osalta on havaittu sääntöjenvastaisuuksia tämän asetuksen 65 artiklan mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot voivat säätää, että osa 1 kohdassa tarkoitetuista tiedoista voidaan toimittaa tai on toimitettava jäsenvaltion hyväksymän viranomaisen tai hyväksymien viranomaisten kautta. Viljelijä on kuitenkin vastuussa toimitetuista tiedoista.

▼B

IV LUKU

▼M3

Sokerijuurikkaan ja -ruo'on tuottajille myönnettävä tuki, erillinen sokerituki, erillinen hedelmä- ja vihannestuki ja erillinen marjatuki

▼B

17 artikla

▼M3

Sokerijuurikkaan ja -ruo'on tuottajille myönnettävää tukea, erillistä sokeritukea, erillistä hedelmä- ja vihannestukea ja erillistä marjatukea koskeviin hakemuksiin liittyvät vaatimukset

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 7 jaksossa säädettyä sokerijuurikkaan ja -ruo'on tuottajille myönnettävää tukea tai mainitun asetuksen 126 artiklassa säädettyä erillistä sokeritukea tai mainitun asetuksen 127 artiklassa säädettyä erillistä hedelmä- ja vihannestukea tai mainitun asetuksen 129 artiklassa säädettyä erillistä marjatukea hakevan viljelijän on jätettävä tukihakemus, joka sisältää kaikki tukikelpoisuuden varmistamiseksi tarvittavat tiedot ja erityisesti seuraavat tiedot:

▼B

a) viljelijän tunnistetiedot;

b) viljelijän ilmoitus siitä, että tämä tuntee kyseisten tukien myöntämisedellytykset.

Sokerijuurikkaan ja -ruo'on tuottajille myönnettävää tukea koskevan hakemuksen on sisällettävä myös asetuksen (EY) N:o 73/2009 94 artiklassa tarkoitetun toimitussopimuksen jäljennös.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetut tukihakemukset on jätettävä viimeistään jäsenvaltion määrittämänä määräpäivänä, joka ei voi olla myöhäisempi kuin 15 päivä toukokuuta ja Viron, Latvian ja Liettuan osalta 15 päivä kesäkuuta.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu toimitussopimuksen jäljennös voidaan toimittaa erikseen myöhemmin mutta kuitenkin viimeistään hakemusvuoden 1 päivänä joulukuuta.

V LUKU

Muuta erityistukea kuin pinta-ala- tai eläintukia koskevat hakemukset

18 artikla

Muuta erityistukea kuin pinta-ala- tai eläintukia koskeviin hakemuksiin liittyvät vaatimukset

1. Viljelijät, jotka hakevat erityistukea, jota koskevia hakemuksia tämän osaston I, II tai III luku eivät kata, on jätettävä tukihakemus, joka sisältää kaikki tukikelpoisuuden varmistamiseksi tarvittavat tiedot ja erityisesti seuraavat tiedot:

a) viljelijän tunnistetiedot;

b) viljelijän ilmoitus siitä, että tämä tuntee kyseisen tuen myöntämisedellytykset;

c) tarvittaessa todistusasiakirjat sen vahvistamiseksi, että viljelijä on kyseisen toimenpiteen osalta tukikelpoinen.

▼B

Tukihakemus on jätettävä viimeistään jäsenvaltion vahvistamana määräpäivänä. Määräaika on vahvistettava sellaiseksi, että ennen tuen maksamista tehtävälle asetuksen (EY) N:o 73/2009 29 artiklan 3 kohdan mukaiselle tukikelpoisuusedellytyksiä koskevalle tarkastukselle jää riittävästi aikaa.

2. Jos viljelijä hakee investointitoimeen liittyvää erityistukea, hakemuksessa on 1 kohdan c alakohdan soveltamiseksi oltava myös jäljennökset kaikista asiaankuuluvista todistusasiakirjoista, kuten laskuista ja asiakirjoista, jotka todistavat viljelijän suorittaneen maksun. Jos tällaisia jäljennöksiä tai asiakirjoja ei voida toimittaa, viljelijän suorittamista maksuista on toimitettava todistusarvoltaan vastaavat asiakirjat.

3. Jos viljelijä hakee asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan v alakohdassa säädettyä erityistukea ja jos yksittäinen tuki perustuu tosiasiallisiin kustannuksiin tai tosiasialliseen tulonmenetykseen, hakemuksessa on 1 kohdan c alakohdan soveltamiseksi oltava myös jäljennökset asiaankuuluvista todistusasiakirjoista, jotka osoittavat mainitun asetuksen 68 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaiset tosiasiallisesti aiheutuneet lisäkustannukset ja tulonmenetykset.

4. Jos viljelijä hakee asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan d alakohdassa säädettyä erityistukea, hakemuksessa on 1 kohdan c alakohdan soveltamiseksi oltava myös jäljennös asetuksen (EY) N:o 1120/2009 13 artiklassa tarkoitetusta vakuutussopimuksesta sekä todiste vakuutusmaksun maksamisesta.

5. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitetut jäljennökset tai asiakirjat voidaan jättää erikseen myöhempänä ajankohtana. Määräaika on vahvistettava sellaiseksi, että ennen tuen maksamista tehtävälle asetuksen (EY) N:o 73/2009 29 artiklan 3 kohdan mukaiselle tukikelpoisuusedellytyksiä koskevalle tarkastukselle jää riittävästi aikaa.

19 artikla

Sijoitusrahastojen hakemukset

1. Erityistukea hakevien sijoitusrahastojen on toimitettava tukihakemus, jossa annetaan kaikki tukikelpoisuuden varmistamiseksi tarvittavat tiedot ja erityisesti seuraavat tiedot:

a) sijoitusrahaston tunnistetiedot;

b) asiakirjat tapahtumasta, joka aiheutti rahastoon kuuluville viljelijöille maksetut korvaukset;

c) päivämäärät, joina korvaukset on maksettu rahastoon kuuluville viljelijöille;

d) sijoitusrahaston maksamaa korvausta saaneiden siihen kuuluvien viljelijöiden tunnistetiedot;

e) maksetun korvauksen kokonaismäärä;

f) sijoitusrahaston ilmoitus siitä, että se tuntee kyseisen tuen myöntämisedellytykset.

▼B

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava päivämäärä, johon mennessä sijoitusrahastojen on jätettävä erityistukea koskevat hakemukset. Määräaika on vahvistettava sellaiseksi, että ennen tuen maksamista tehtävälle asetuksen (EY) N:o 73/2009 29 artiklan 3 kohdan mukaiselle tukikelpoisuusedellytyksiä koskevalle tarkastukselle jää riittävästi aikaa.

VI LUKU

Yhteiset säännökset

20 artikla

Menettelyjen yksinkertaistaminen

1. Jäsenvaltiot voivat sallia tai vaatia, että tämän asetuksen mukaiset viljelijän ja viranomaisten väliset tiedonannot voidaan tehdä tai on tehtävä sähköisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen ja asetuksen (EY) N:o 73/2009 erityissäännösten soveltamista. Tällöin on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet erityisesti sen varmistamiseksi, että

a) viljelijä tunnistetaan kiistatta;

b) viljelijä täyttää kaikki asianomaiseen tukijärjestelmään liittyvät vaatimukset;

c) toimitettavat tiedot ovat luotettavia asianomaisen tukijärjestelmän moitteettoman hallinnon varmistamiseksi; jos käytetään nautaeläinten sähköisen tietokannan tietoja, sen varmuutta ja käyttöä koskevat takeet riittävät asianomaisten tukijärjestelmien moitteettomaan hallinnointiin;

d) jos todistusasiakirjoja ei voida toimittaa sähköisesti, toimivaltaiset viranomaiset saavat tällaiset liiteasiakirjat samassa määräajassa kuin muiden kuin sähköisten kanavien avulla;

e) muuten kuin sähköisesti ja sähköisesti hakemuksensa toimittaneiden viljelijöiden välillä ei esiinny minkäänlaista syrjintää.

2. Jäsenvaltiot voivat 1 kohdassa säädetyin edellytyksin säätää tukihakemusten jättämistä koskevista yksinkertaistetuista menettelyistä silloin kun tiedot ovat jo viranomaisten käytettävissä, erityisesti jos tilanne ei ole muuttunut sen jälkeen, kun asianomaisessa tukijärjestelmässä on viimeksi jätetty tukihakemus.

3. Toimivaltainen viranomainen voi pyytää hakemuksen kanssa jätettävissä todistusasiakirjoissa edellytettäviä tietoja mahdollisuuksien mukaan suoraan tietolähteestä.

21 artikla

Ilmeisten virheiden korjaaminen

Tukihakemusta voidaan korjata milloin tahansa sen jättämisen jälkeen, jos toimivaltainen viranomainen havaitsee ilmeisen virheen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 11–20 artiklan soveltamista.

▼B

22 artikla

Hakemusten viimeisestä jättöpäivästä poikkeaminen

Poiketen siitä, mitä neuvoston asetuksen (ETY, Euratom) N:o 1182/71 5 artiklan 1 kohdassa säädetään, jos tämän osaston mukaisten tukihakemuksen, todistusasiakirjojen, sopimusten tai ilmoitusten jättämisen määräpäivä tai yhtenäishakemusten muutosten viimeinen jättöpäivä on yleinen vapaapäivä, lauantai tai sunnuntai, määräaika päättyy ensimmäisenä seuraavana työpäivänä ([1]).

Ensimmäistä kohtaa on sovellettava myös asetuksen (EY) N:o 73/2009 56 artiklan mukaisiin viljelijöiden tilatukihakemuksiin ja tämän asetuksen 15 artiklan mukaisiin viljelijöiden tukioikeushakemuksiin.

23 artikla

Hakemusten jättäminen myöhässä

1. Jäljempänä 75 artiklassa tarkoitettuja ylivoimaista estettä ja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta tämän asetuksen mukaisen tukihakemuksen jättäminen asianomaisen määräajan jälkeen aiheuttaa tukien, jotka viljelijälle olisi voitu maksaa, jos tukihakemus olisi jätetty ajoissa, määrien vähentämisen yhdellä prosentilla työpäivää kohti.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös asiakirjoihin, sopimuksiin ja ilmoituksiin, jotka on jätettävä toimivaltaiselle viranomaiselle 12 ja 13 artiklan mukaisesti, jos tällaiset asiakirjat, sopimukset ja ilmoitukset liittyvät kyseessä olevan tuen tukikelpoisuusedellytyksiin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden toteuttamien sellaisten erityistoimenpiteiden soveltamista, jotka liittyvät todistusasiakirjojen jättämiseen määräajassa tehokkaiden tarkastusten suunnittelun ja toteuttamisen mahdollistamiseksi. Tällöin vähennystä sovelletaan asianomaisen tuen maksettavaan määrään.

Jos hakemus myöhästyy yli 25 kalenteripäivää, sitä ei oteta käsiteltäväksi.

2. Jäljempänä 75 artiklassa tarkoitettuja ylivoimaista estettä ja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta yhtenäishakemuksen muutoksen jättäminen 14 artiklan 2 kohdassa säädetyn viimeisen jättöpäivän jälkeen aiheuttaa asianomaisten viljelylohkojen tosiasialliseen käyttöön liittyvien määrien vähentämisen yhdellä prosentilla työpäivää kohti.

Yhtenäishakemusten muutokset voidaan hyväksyä ainoastaan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettuun myöhässä jätetyn yhtenäishakemuksen viimeiseen sallittuun myöhästymispäivään asti. Jos kyseinen päivämäärä on aikaisempi tai sama kuin 14 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu viimeinen päivämäärä, yhtenäishakemuksen muutoksia ei hyväksytä 14 artiklan 2 kohdassa säädetyn päivämäärän jälkeen.

24 artikla

Tukioikeuksien myöntämistä koskevan hakemuksen jättäminen myöhässä

Jäljempänä 75 artiklassa tarkoitettuja ylivoimaista estettä ja poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta tukioikeuksien myöntämistä tai tapauksen mukaan niiden lisäämistä koskevan hakemuksen jättäminen tämän asetuksen 15 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 56 artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistetun viimeisen jättöpäivän jälkeen aiheuttaa kyseisenä vuonna viljelijälle myönnettävien tukioikeuksien osalta maksettavien määrien vähentämisen kolmella prosentilla työpäivää kohti.

([1]) EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1.

▼B

Jos hakemus myöhästyy yli 25 kalenteripäivää, sitä ei oteta käsiteltäväksi eikä viljelijälle myönnetä lainkaan tukioikeuksia.

25 artikla

Tukihakemusten peruuttaminen

1. Tukihakemus voidaan milloin tahansa peruuttaa kirjallisesti kokonaan tai osittain.

Jos jäsenvaltio käyttää 16 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädettyjä mahdollisuuksia, se voi säätää, että nautaeläinten sähköiseen tietokantaan tehtävät tilalta poistettua eläintä koskevat ilmoitukset ovat kirjallinen peruutus.

2. Jos toimivaltainen viranomainen on jo ilmoittanut viljelijälle tukihakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista tai jos toimivaltainen viranomainen on ilmoittanut viljelijälle aikomuksestaan tehdä tarkastus paikalla ja kyseisessä paikalla tehtävässä tarkastuksessa havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, peruutuksia ei sallita niiden tukihakemuksen osien suhteen, joissa on havaittu sääntöjenvastaisuuksia.

3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettu peruuttaminen tarkoittaa, että hakija on samassa tilanteessa, jossa hän oli ennen kyseisen tukihakemuksen tai tukihakemuksen osan jättämistä.

III OSASTO

TARKASTUKSET

I LUKU

Yhteiset säännöt

26 artikla

Yleiset periaatteet

1. Tässä asetuksessa säädetyt hallinnolliset ja paikalla tehtävät tarkastukset on tehtävä siten, että varmistetaan tehokkaasti tuen myöntämisedellytysten sekä täydentäviin ehtoihin liittyvien vaatimusten ja standardien noudattaminen.

2. Tukihakemus hylätään, jos viljelijä tai tämän edustaja estää paikalla tehtävän tarkastuksen toteuttamisen.

27 artikla

Paikalla tehtävistä tarkastuksista ilmoittaminen

1. Paikalla tehtävistä tarkastuksista voidaan ilmoittaa edellyttäen, ettei tarkastuksen tarkoitusta vaaranneta. Ilmoitus on annettava mahdollisimman lyhyellä varoitusajalla, joka saa olla enintään 14 päivää. Eläintukihakemuksia koskevista paikalla tehtävistä tarkastuksista ilmoituksen saa asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta antaa kuitenkin enintään 48 tuntia ennen tarkastusta. Jos täydentäviä ehtoja koskeviin säädöksiin ja standardeihin sovellettavassa lainsäädännössä edellytetään, ettei paikalla tehtäviä tarkastuksia ilmoiteta ennalta, kyseisiä sääntöjä on sovellettava myös täydentävien ehtojen paikalla tehtäviin tarkastuksiin.

▼B

2. Tässä asetuksessa säädetyt paikalla tehtävät tarkastukset ja muut yhteisön säännöissä säädetyt tarkastukset on tehtävä samanaikaisesti, jos se on asianmukaista.

II LUKU

Tukikelpoisuusedellytysten tarkastaminen

I jakso

Hallinnolliset tarkastukset

28 artikla

Ristiintarkastukset

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 20 artiklassa tarkoitetuissa hallinnollisissa tarkastuksissa on voitava havaita sääntöjenvastaisuudet erityisesti automaattisesti tietokoneen avulla, ja niihin on kuuluttava myös ristiintarkastukset

a) jotka koskevat ilmoitettuja tukioikeuksia ja lohkoja, jotta samaa tukea ei myönnettäisi useaan kertaan saman kalenteri- tai markkinointivuoden osalta ja jotta asetuksen (EY) N:o 73/2009 ►**M1** liitteissä I ja VI ◄ luetelluissa pinta-alatukijärjestelmissä myönnetyt tuet eivät kumuloituisi perusteettomasti;

b) jotka koskevat tukioikeuksia, jotta niiden olemassaolo voidaan varmistaa, sekä tukikelpoisuutta;

c) yhtenäishakemuksessa ilmoitettujen viljelylohkojen ja viljelylohkojen tunnistusjärjestelmään sisältyvien viitelohkojen välillä alojen tukikelpoisuuden varmistamiseksi;

d) tukioikeuksien ja määritetyn alan välillä sen varmistamiseksi, että tukioikeuksiin liittyy sama määrä asetuksen (EY) N:o 73/2009 34 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja tukikelpoisia hehtaareita;

e) nautaeläinten sähköisen tietokannan avulla, jotta tukikelpoisuus voidaan varmistaa ja jotta samaa tukea ei samana kalenterivuonna myönnetä perusteettomasti useaan kertaan;

▼M3

_____

▼B

g) yhtenäishakemuksessa ilmoitettujen viljelylohkojen ja jäsenvaltion asetuksen (EY) N:o 73/2009 89 artiklan mukaisesti puuvillan tuotantoon hyväksymien lohkojen välillä;

h) viljelijän yhtenäishakemuksessa hyväksyttyyn toimialakohtaiseen organisaatioon kuulumisesta antaman ilmoituksen, tämän asetuksen 13 artiklan 5 kohdan b alakohdan mukaisten tietojen sekä asianomaisten hyväksyttyjen toimialakohtaisten organisaatioiden välittämien tietojen välillä asetuksen (EY) N:o 73/2009 92 artiklan 2 kohdassa säädetyn tuen korotuksen myöntämiseen liittyvän tukikelpoisuuden varmistamiseksi;

i) asetuksen (EY) N:o 73/2009 94 artiklassa tarkoitetun toimitussopimuksen tietojen ja sokerinvalmistajan ilmoittamien toimituksia koskevien tietojen välillä.

▼B

2. Kun ristiintarkastuksissa havaitaan jotakin sääntöjenvastaisuuksiin viittaavaa, on käytettävä muita aiheellisia hallinnollisia menettelyitä ja tehtävä tarvittaessa tarkastus paikalla.

3. Jos vähintään kaksi viljelijää tekee samasta viitelohkosta samaa tukijärjestelmää koskevan tukihakemuksen ja ilmoitettu kokonaispinta-ala ylittää viljelyalan 34 artiklan 1 kohdassa määritellyn mittapoikkeaman rajoissa, jäsenvaltiot voivat säätää kyseisten alojen suhteellisesta vähentämisestä. Tällöin asianomaiset viljelijät voivat valittaa vähentämispäätöksestä sillä perusteella, että jokin toinen viljelijä on ilmoittanut alansa liian suureksi siten, että sallittu poikkeama ylittyy heitä haittaavalla tavalla.

29 artikla

Erityistuen hallinnolliset tarkastukset

1. Kunkin erityistuen mukaisen toimenpiteen, joiden hallinnolliset tarkastukset ovat teknisesti mahdollisia, kaikki hakemukset olisi tarkastettava. Tarkastuksissa on varmistettava erityisesti, että

a) erityistukea koskevat tukikelpoisuusedellytykset täyttyvät;

b) muista yhteisön tukijärjestelmistä ei ole myönnetty päällekkäistä tukea;

c) viljelijöille ei myönnetä liiallisia korvauksia asetuksen (EY) N:o 73/2009 70 artiklan 3 kohdassa ja 71 artiklan 7 kohdassa säädettyjen taloudellisten korvausten osalta; ja

d) tarvittaessa todistusasiakirjat on toimitettu ja että ne todistavat tukikelpoisuuden.

2. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa hyödyntää muilta yksiköiltä, elimiltä tai järjestöiltä saatuja todisteita varmistaakseen, että tukikelpoisuusedellytyksiä on noudatettu. On kuitenkin varmistettava, että asianomaisen yksikön, elimen tai järjestön toiminta on riittävän laadukasta tukikelpoisuusedellytysten noudattamisen tarkastamiseksi.

II jakso

Paikalla tehtävät tarkastukset

I alajakso

Yhteiset säännökset

30 artikla

Tarkastusten määrä

1. Paikalla tehtävien tarkastusten on koskettava vuosittain vähintään viittä prosenttia kaikista viljelijöistä, jotka hakevat tukea tilatukijärjestelmässä, yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä tai erityistuen mukaisia pinta-alaan liittyviä tukia. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että paikalla tehtävät tarkastukset koskevat vähintään kolmea prosenttia niistä viljelijöistä, jotka hakevat tukea asetuksen (EY) N:o 73/2009 III, IV ja V osastossa säädetyssä kussakin muussa pinta-alaan liittyvässä tukijärjestelmässä.

▼B

2. Paikalla tehtävien tarkastusten kokonaismäärän on koskettava vuosittain vähintään

a) 30 tai 20 prosentin suuruista tarkastusten vähimmäismäärää asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklassa tarkoitetuista hampuntuotantoon ilmoitetuista aloista.

Jos jäsenvaltio on jo ottanut käyttöön tällaisen viljelyn ennakkohyväksyntäjärjestelmän ja antanut komissiolle ennen asetuksen (EY) N:o 73/2009 voimaantuloa tiedoksi järjestelmää koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja edellytykset, kyseisiin sääntöihin tai edellytyksiin tehtävät muutokset on annettava komissiolle viipymättä tiedoksi;

b) viittä prosenttia kaikista niistä viljelijöistä, jotka hakevat nautatukijärjestelmien mukaista tukea, erityistuen mukaisia eläinkohtaisia tai nautayksikkökohtaisia tukia tai asetuksen (EY) N:o 1234/2007 65 artiklan mukaisesti vahvistettuun tilakohtaiseen maitokiintiöön perustuvaa erityistukea tai tosiasialliseen maidontuotantoon perustuvaa erityistukea. Jos nautaeläinten sähköisen tietokannan varmuutta ja käyttöä koskevat takeet eivät ole riittävät kyseisten tukijärjestelmien moitteettoman hallinnoinnin varmistamiseksi, prosenttiosuus korotetaan kymmeneen prosenttiin.

Paikalla tehtävien tarkastusten on lisäksi koskettava tukijärjestelmäkohtaisesti vähintään viittä prosenttia kaikista eläimistä, joista tukea on haettu;

c) viittä prosenttia kaikista viljelijöistä, jotka hakevat lammas- ja vuohitukijärjestelmän tukea ja erityistuen mukaisia eläinkohtaisia tai eläinyksikkökohtaisia lampaille ja vuohille myönnettäviä tukia. Näiden paikalla tehtävien tarkastusten on koskettava myös vähintään viittä prosenttia kaikista eläimistä, joista on haettu tukea. Jos asetuksen (EY) N:o 21/2004 8 artiklassa säädetyn lammas- ja vuohieläinten sähköisen tietokannan varmuutta ja käyttöä koskevat takeet eivät kuitenkaan ole riittävät kyseisten tukijärjestelmien moitteettoman hallinnoinnin varmistamiseksi, prosenttiosuus korotetaan kymmeneen prosenttiin viljelijöistä;

d) kymmentä prosenttia kaikista viljelijöistä, jotka hakevat muita kuin 1 kohdan sekä tämän kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuja erityistukia, lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua toimenpidettä;

e) kymmentä prosenttia kaikista yksiköistä, elimistä tai järjestöistä, jotka toimittavat todisteita tukikelpoisuusedellytysten noudattamisen varmistamiseksi 29 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

f) sataa prosenttia sijoitusrahastoista, jotka hakevat asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua tukea;

g) kahtakymmentä prosenttia asetuksen (EY) N:o 73/2009 91 artiklan mukaisesti hyväksytyistä toimialakohtaisista järjestöistä, joiden jäsenyydestä viljelijät ovat ilmoittaneet yhtenäishakemuksissaan, kun kyseessä ovat mainitun asetuksen IV osaston 1 luvun 6 jaksossa tarkoitettua puuvillan lajikohtaista tukea koskevat hakemukset;

▼B

h) viittä prosenttia sokerinvalmistajalle toimituksia tehneistä hakijoista silloin kun kyseessä on asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 7 jaksossa säädettyä sokerijuurikkaan ja -ruo'on tuottajille myönnettävää tukea koskeva hakemus ja tarkastus tehdään sokerinvalmistajalle mainitun asetuksen 94 artiklan mukaisesti toimitetuista sokerijuurikkaista ja -ruo'oista saadun kiintiösokerin määrän osalta.

3. Jos paikalla tehtävissä tarkastuksissa ilmenee merkittäviä sääntöjenvastaisuuksia tietyn tukijärjestelmän osalta tai jollakin alueella tai alueen osalla, toimivaltaisten viranomaisten on asianmukaisesti kyseisenä vuonna lisättävä tarkastusten määrää ja seuraavana vuonna paikalla tarkastettavien viljelijöiden prosenttiosuutta.

4. Jos on säädetty, että tietyt paikalla tehtävän tarkastuksen osa-alueet voidaan tehdä otoksen perusteella, kyseisen otoksen on taattava valvonnan luotettava ja edustava taso. Jäsenvaltioiden on vahvistettava otannassa noudatettavat perusteet. Jos otokseen perustuvassa tarkastuksessa ilmenee sääntöjenvastaisuuksia, otoksen laajuutta ja kohdetta on lisättävä asianmukaisesti.

31 artikla

Tarkastusotoksen valinta

1. Toimivaltaisen viranomaisen on valittava tämän asetuksen mukaisten paikalla tehtävien tarkastusten otokset riskianalyysin ja jätettyjen tukihakemusten edustavuuden perusteella.

Edustavuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden on valittava satunnaisesti 20–25 prosenttia niiden viljelijöiden vähimmäismäärästä, joille on tehtävä 30 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt tarkastukset paikalla.

Jos niiden viljelijöiden, joille on tehtävä tarkastus paikalla, lukumäärä on kuitenkin suurempi kuin niiden viljelijöiden vähimmäismäärä, joille on tehtävä 30 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyt tarkastukset paikalla, lisäotokseen satunnaisesti valittujen viljelijöiden prosenttiosuus voi olla enintään 25 prosenttia.

2. Riskianalyysin toimivuutta on arvioitava ja ajantasaistettava vuosittain

a) määrittämällä kunkin riskitekijän merkityksellisyys;

b) vertaamalla riskiperusteisen otannan ja 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetun satunnaisotannan tuloksia;

c) ottamalla huomioon kullekin jäsenvaltiolle ominainen tilanne.

3. Toimivaltaisen viranomaisen on pidettävä kirjaa valintaperusteista, joilla kukin viljelijä valitaan paikalla tehtävään tarkastukseen. Tarkastuksen paikalla tekevälle tarkastajalle on annettava vastaavat tiedot ennen tarkastusta.

▼B

4. Tarkastusotoksesta voidaan tarvittaessa tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella osittainen valinta ennen kyseisen hakuajan päättymistä. Alustavaa otosta on täydennettävä, kun kaikki asianomaiset hakemukset ovat saatavilla.

▼M3

31 a artikla

Yhdistetyt paikalla tehtävät tarkastukset

1. Poiketen siitä, mitä 31 artiklassa säädetään, jäsenvaltio voi tässä artiklassa säädetyin edellytyksin päättää korvata asetuksen (EY) N:o 73/2009 III osastossa ja V osaston 2 luvussa tarkoitetun tilatukijärjestelmän ja yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän osalta tämän asetuksen 31 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun riskianalyysin perusteella valittavan tarkastusotoksen tarkastukset 6 artiklassa tarkoitetun viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän päivittämiseen käytettäviin ortokuviin perustuvilla tarkastuksilla.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös voidaan tehdä kansallisella tai alueellisella tasolla. Alueen on muodostuttava yhden tai useamman itsenäisen viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän kattamasta alueesta kokonaisuudessaan.

Jäsenvaltion on päivitettävä viljelylohkojen tunnistusjärjestelmää järjestelmällisesti ja tarkastettava kaikki viljelijät koko sen kattamalla alueella enintään kolmen vuoden pituisen jakson aikana siten, että tarkastus koskee vähintään 25:tä prosenttia viljelylohkojen tunnistusjärjestelmään kirjatuista tukikelpoisista hehtaareista. Jos jäsenvaltiossa on alle 150 000 viljelylohkojen tunnistusjärjestelmään kirjattua tukikelpoista hehtaaria, se voi poiketa vuotuista vähimmäistarkastusmäärää koskevasta vaatimuksesta.

Jäsenvaltion on ennen tämän artiklan soveltamista tehtävä viljelylohkojen tunnistusjärjestelmäänsä täydellinen päivitys edeltäviltä kolmelta vuodelta.

Päivityksessä käytettävät ortokuvat saavat olla enintään 15 kuukautta vanhoja päivänä, jona niitä käytetään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetulla tavalla viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän päivittämiseen.

2. Edellä olevan 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti arvioitavan viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän laadun on tämän artiklan soveltamista edeltävien kahden vuoden ajan pitänyt olla riittävä siihen, että tuen myöntämisedellytysten noudattaminen varmistetaan tehokkaasti.

3. Paikalla satunnaisotantana tehdyssä tarkastuksessa todettu virhemäärä saa olla enintään 2 prosenttia tämän artiklan soveltamista edeltävien kahden vuoden aikana todetusta virhemäärästä. Tätä artiklaa sovellettaessa virhemäärän on kahtena peräkkäisenä vuonna oltava enintään 2 prosenttia.

Jäsenvaltio vahvistaa virhemäärän unionin tasolla laadittua menetelmää noudattaen.

4. Edellä olevan 1, 2 ja 3 kohdan mukaisesti tehtyihin tarkastuksiin sovelletaan 35 artiklan 1 kohtaa.

▼B

32 artikla

Tarkastuskertomus

1. Jokaisesta tämän jakson mukaisesti paikalla tehtävästä tarkastuksesta on laadittava tarkastuskertomus, jonka perusteella on mahdollista tutkia tehtyihin tarkastuksiin liittyviä tietoja. Kertomuksessa on ilmoitettava erityisesti seuraavat tiedot:

a) tarkastetut tukijärjestelmät ja -hakemukset;

b) läsnä olleet henkilöt;

c) tarkastetut ja mitatut viljelylohkot, tarvittaessa myös mittaustulokset mitattua viljelylohkoa kohden, ja käytetyt mittausmenetelmät;

d) havaittujen eläinten lukumäärä ja laji sekä tarvittaessa korvamerkkien numerot, tarkastetut rekisteriin, nautaeläinten ja/tai lammas- ja vuohieläinten sähköisiin tietokantoihin tallennetut tiedot ja todistusasiakirjat sekä tarkastusten tulokset ja tarvittaessa yksittäisiin eläimiin ja/tai niiden tunnistuskoodeihin liittyvät erityiset havainnot;

e) ilmoitettiinko tarkastuksesta viljelijälle ennakolta ja milloin ilmoitus annettiin, jos näin tehtiin;

f) yksittäisten tukijärjestelmien osalta toteutettavat erityiset valvontatoimenpiteet;

g) toteutetut lisävalvontatoimenpiteet.

2. Viljelijälle on annettava mahdollisuus allekirjoittaa kertomus, ilmoittaa olleensa paikalla tarkastuksen aikana ja lisätä huomautuksiaan. Jos todetaan sääntöjenvastaisuuksia, viljelijälle on annettava jäljennös tarkastuskertomuksesta.

Jos paikalla tehtävä tarkastus tehdään kaukokartoituksena 35 artiklan mukaisesti, jäsenvaltiot voivat olla antamatta viljelijälle tai hänen edustajalleen mahdollisuutta allekirjoittaa tarkastuskertomus, jos kaukokartoitustarkastuksessa ei todeta sääntöjenvastaisuuksia. Jos tällaisissa tarkastuksissa havaitaan sääntöjenvastaisuuksia, mahdollisuus allekirjoittaa kertomus on annettava ennen kuin toimivaltainen viranomainen tekee havainnoista päätelmänsä vähennyksiä tai epäämisiä varten.

II alajakso

Yhtenäishakemukseen liittyvät paikalla tehtävät tarkastukset pinta-alatukijärjestelmien osalta

33 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten osa-alueet

►M3 Tarkastukset on tehtävä paikalla kaikille viljelylohkoille, joista on haettu tukea asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä I luetelluissa tukijärjestelmissä. ◄ Pinta-alojen varsinainen määrittäminen paikalla tehtävien tarkastusten osana voidaan kuitenkin rajoittaa vähintään 50 prosentin suuruiseen otokseen viljelylohkoista, joista on haettu tukea

▼B

asetuksen (EY) N:o 73/2009 III, IV tai V osastossa säädetyissä tukijärjestelmissä, edellyttäen, että otoksen turvin pinta-ala ja haettu tuki saadaan tarkastettua luotettavalla ja edustavalla tavalla. Jos tässä otoksessa paljastuu poikkeavuuksia, tosiasiallisesti tarkastettujen viljelylohkojen otosta on kasvatettava.

Jäsenvaltiot voivat käyttää 35 artiklan kaukokartoitusta tai satelliittipaikannusjärjestelmää, jos se on mahdollista.

34 artikla

Pinta-alojen määrittäminen

1. Viljelylohkot on määritettävä niillä keinoin, joiden on osoitettu takaavan mittauksille vähintään saman laadun kuin sovellettavassa yhteisön tasolla vahvistetussa teknisessä standardissa vaaditaan.

Sallittu mittapoikkeama saa olla enintään 1,5 metrin levyinen vyöhyke, jota sovelletaan viljelylohkon ympärysmittaan. Kuhunkin viljelylohkoon sovellettava suurin sallittu poikkeama voi olla absoluuttisesti enintään 1,0 hehtaaria.

2. Viljelylohkon kokonaispinta-ala voidaan ottaa huomioon, jos sitä käytetään kokonaisuudessaan jäsenvaltion tai kyseisen alueen tavanomaisten sääntöjen mukaisesti. Muussa tapauksessa otetaan huomioon tosiasiallisesti käytössä oleva pinta-ala.

Alueilla, joilla tietyt piirteet kuten pensasaidat, ojat tai aidat kuuluvat perinteisesti hyvään viljely- tai maankäyttötapaan, jäsenvaltiot voivat katsoa niitä vastaavan alan kokonaan käytössä olevan alan osaksi edellyttäen, ettei se ylitä jäsenvaltioiden määrittämää kokonaisleveyttä. Leveyden on vastattava kyseisellä alueella perinteisesti käytettyä leveyttä, eikä se saa ylittää kahta metriä.

Jos jäsenvaltiot ovat kuitenkin ilmoittaneet komissiolle asetuksen (EY) N:o 796/2004 30 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti ennen tämän asetuksen voimaantuloa kaksi metriä ylittävän leveyden, kyseistä leveyttä voidaan edelleen soveltaa.

3. Viljelylohkon kokonaisalaan luetaan piirteet, joita tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä II luetelluissa säädöksissä tai jotka voivat liittyä mainitun asetuksen 6 artiklassa ja sen liitteessä III tarkoitettuun hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimukseen.

4. Viljelylohkoa, jolla kasvaa puita, pidetään pinta-alatukijärjestelmään kuuluvana tukikelpoisena alana, jos maataloustoimet tai tapauksen mukaan suunniteltu tuotanto voidaan toteuttaa samalla tavalla kuin saman alueen puuttomilla lohkoilla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 34 artiklan 2 kohdan soveltamista.

5. Toimivaltaisten viranomaisten on jaettava yhteiskäytössä olevat alat teoreettisesti asianomaisten viljelijöiden kesken suhteessa alaan, joka on viljelijän käytössä tai johon viljelijällä on käyttöoikeus.

6. Viljelylohkojen tukikelpoisuus on tarkistettava kaikin aiheellisin keinoin. Tätä varten on tarvittaessa pyydettävä lisätodisteita.

▼B

35 artikla

Kaukokartoitus

1. Jos jäsenvaltio käyttää 33 artiklan toisessa kohdassa säädettyä mahdollisuutta toteuttaa paikalla tehtävät tarkastukset kaukokartoituksena, sen on

a) tehtävä kaikkien tarkastettavien viljelylohkojen osalta hakemuskohtainen satelliitti- tai ilmakuvien kuvatulkinta kasvustojen tunnistamiseksi ja pinta-alan mittaamiseksi;

b) tarkastettava fyysisesti paikalla kaikki viljelylohkot, joita koskevan ilmoituksen paikkansapitävyyttä ei voida todeta kuvatulkinnan perusteella toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla.

2. Edellä olevan 30 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut lisätarkastukset on tehtävä perinteisinä paikalla tehtävinä tarkastuksina, jos niitä ei voida enää saman vuoden aikana tehdä kaukokartoituksella.

36 artikla

Erityistukioikeuksia koskevat paikalla tehtävät tarkastukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava menettelyt erityistukioikeuksista ilmoittavien viljelijöiden paikalla tehtäviä tarkastuksia varten, jotta voidaan varmistaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 44 artiklassa tarkoitetun tukioikeuksien aktivointiedellytyksen täyttyminen.

▼M3

———

▼B

38 artikla

Hyväksyttyjen toimialakohtaisten organisaatioiden paikalla tehtävät tarkastukset

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 6 jaksossa tarkoitettua puuvillan lajikohtaista tukea koskeviin hakemuksiin liittyvillä hyväksyttyjen toimialakohtaisten organisaatioiden paikalla tehtävillä tarkastuksilla on tarkastettava kyseisten organisaatioiden hyväksyntäperusteiden noudattaminen ja niiden jäsenluettelot.

39 artikla

Sokerinvalmistajille paikalla tehtävät tarkastukset

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 IV osaston 1 luvun 7 jaksossa tarkoitettua sokerijuurikkaan ja -ruo'on tuottajille myönnettävää tukea koskeviin hakemuksiin liittyvillä sokerinvalmistajille paikalla tehtävillä tarkastuksilla on tarkastettava

a) viljelijän toimitussopimuksissa ilmoittamat tiedot;

b) toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitettujen toimituksia koskevien tietojen oikeellisuus;

c) toimituksissa käytettyjen vaakojen tarkastustodistukset;

d) toimitettujen sokerijuurikkaiden ja -ruokojen sukroosipitoisuuden määrittämiseksi tehtyjen virallisten laboratorioanalyysien tulokset.

▼B

40 artikla

Hamppuviljelmien tetrahydrokannabinolipitoisuuden tarkistaminen

1. Tämän asetuksen liitteessä I esitetään menetelmä, jota jäsenvaltioiden on asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettava viljellyn hampun tetrahydrokannabinolipitoisuuden, jäljempänä ”THC-pitoisuus”, määrittämiseksi.

2. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on pidettävä kirjaa THC-pitoisuuden määrityksistä. Kirjanpidossa on oltava kunkin lajikkeen osalta vähintään kunkin näytteen THC-pitoisuutta koskevat tulokset kahden desimaalin tarkkuudella ilmaistuna, sovellettu käytäntö, tehtyjen testien määrä, näytteenottoajankohta ja kansallisella tasolla toteutetut toimenpiteet.

▼M7

_____

▼B

3. Jos jonkin tietyn lajikkeen kaikkien näytteiden keskiarvo ylittää asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan 1 kohdassa säädetyn THC-pitoisuuden, jäsenvaltioiden on käytettävä kyseisen lajikkeen osalta tämän asetuksen liitteessä I mainittua käytäntöä B seuraavan markkinointivuoden aikana. Käytäntöä on sovellettava seuraavina markkinointivuosina, paitsi jos kaikki tietyn lajikkeen määritystulokset ovat alle asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan 1 kohdassa säädetyn THC-pitoisuuden.

Jos jonkin tietyn lajikkeen kaikkien näytteiden keskiarvo ylittää asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan 1 kohdassa säädetyn THC-pitoisuuden toisena peräkkäisenä vuotena, kyseisen jäsenvaltion on neuvoston direktiivin 2002/53/EY ([1]) 18 artiklan mukaisesti pyydettävä lupaa kieltää kyseisen lajikkeen kaupan pitäminen. Pyyntö on toimitettava komissiolle viimeistään kyseisen markkinointivuoden 15 päivänä marraskuuta. Kyseinen lajike, jota pyyntö koskee, ei ole oikeutettu suoriin tukiin kyseisessä jäsenvaltiossa seuraavasta vuodesta alkaen.

4. Jotta 1, 2 ja 3 kohdassa säädetyt tarkastukset voidaan tehdä, hampun viljelyä on jatkettava tavanomaisissa kasvuolosuhteissa paikallisten vaatimusten mukaisesti vähintään kymmenen päivän ajan päivästä, jona kukinta päättyy.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia, että hamppu korjataan kukinnan alkamisen jälkeen mutta ennen kuin kukinnan päättymisestä on kulunut kymmenen päivää, jos tarkastajat ilmoittavat kullekin lohkolle edustavat osat, joiden viljelyä on jatkettava vähintään kymmenen päivän ajan kukinnan päättymisestä tarkastusta varten liitteessä I tarkoitetun käytännön mukaisesti.

([1]) EYVL L 193, 20.7.2002, s. 1.

▼B

III alajakso

Eläintukihakemusten paikalla tehtävät tarkastukset

▼M3

41 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten aikataulu

1. Paikalla tehtävien tarkastusten 30 artiklan 2 kohdan b alakohdan toisessa alakohdassa säädetystä vähimmäismäärästä vähintään 60 prosentin on jakauduttava koko asianomaista tukijärjestelmää koskevalle pitoajalle. Paikalla tehtävien tarkastusten jäljellä olevan prosenttiosuuden on jakauduttava koko vuodelle.

Jos pitoaika kuitenkin alkaa ennen hakemuksen jättämistä tai sitä ei voida vahvistaa ennalta, 30 artiklan 2 kohdan b alakohdan toisessa alakohdassa säädettyjen paikalla tehtävien tarkastusten on jakauduttava koko vuodelle.

2. Paikalla tehtävien tarkastusten 30 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetystä vähimmäismäärästä vähintään 50 prosentin on jakauduttava koko pitoajalle. Jäsenvaltioissa, joissa asetuksessa (EY) N:o 21/2004 erityisesti eläinten tunnistamisen ja rekisterien asianmukaisen pidon osalta säädetty järjestelmä ei ole vielä kokonaisuudessaan toiminnassa lampaiden ja vuohien kohdalla, koko vähimmäismäärän paikalla tehtäviä tarkastuksia on jakauduttava pitoajalle.

▼B

42 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten osa-alueet

▼M3

1. Paikalla tehtävissä tarkastuksissa on tarkastettava tukikelpoisuusedellytysten täyttyminen, ja niiden on koskettava kaikkia eläimiä, joista on tehty tukihakemus tarkastettavissa tukijärjestelmissä, mukaan luettuina eläimet, jotka on korvattu pitoaikana 64 artiklan mukaisesti ja jotka ovat edelleen tilalla. Kun kyseessä ovat nautatukijärjestelmien tarkastukset ja jäsenvaltio hyödyntää 16 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, on tarkastettava myös mahdollisesti tukikelpoiset nautaeläimet.

Paikalla tehtävissä tarkastuksissa on tarkastettava erityisesti, että tilalla olevien eläinten, joista on jätetty tukihakemus, ja tapauksen mukaan mahdollisesti tukikelpoisten nautaeläinten lukumäärä vastaa rekisteriin vietyjen ja nautaeläinten osalta nautaeläinten sähköiseen tietokantaan ilmoitettujen eläinten lukumäärää.

▼B

2. Nautatukijärjestelmien osalta paikalla tehtävissä tarkastuksissa on tarkastettava myös, että

a) rekisteriin ja nautaeläinten sähköiseen tietokantaan merkityt tiedot ovat paikkansapitäviä, tekemällä otokseen perustuva tutkimus sellaisiin eläimiin, joista on jätetty tukihakemus paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden kuuden kuukauden aikana, liittyville todistusasiakirjoille, kuten osto- ja myyntikuiteille, teurastustodistuksille, eläinlääkärintodistuksille ja tarvittaessa eläinpasseille; jos poikkeavuuksia kuitenkin havaitaan, tarkastus on ulotettava koskemaan paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneitä 12:ta kuukautta;

▼B

b) nautaeläinten sähköisessä tietokannassa olevat tiedot vastaavat rekisterissä olevia tietoja, tekemällä otokseen perustuva tutkimus sellaisten eläinten osalta, joista on jätetty tukihakemus paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden kuuden kuukauden aikana; jos poikkeavuuksia kuitenkin havaitaan, tarkastus on ulotettava koskemaan paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneitä 12:ta kuukautta;

▼M3

_____

d) nautaeläimillä on korvamerkit ja tarvittaessa eläinpassit ja että ne on merkitty rekisteriin ja ilmoitettu asianmukaisesti nautaeläinten sähköiseen tietokantaan.

Tarkastukset, joita tarkoitetaan d alakohdassa, voidaan tehdä otannan perusteella.

▼B

Edellä olevassa d alakohdassa tarkoitetut tarkastukset on tehtävä yksittäin kaikille vielä pitovelvoitteen alaisina oleville urospuolisille naudoille, joista on tehty naudanlihan erityispalkkiota koskeva hakemus asetuksen (EY) N:o 73/2009 110 artiklan 6 kohdan mukaisia hakemuksia lukuun ottamatta. Kaikissa muissa tapauksissa eläinpasseihin ja rekistereihin tehtyjen merkintöjen sekä tietokantaan tehtyjen ilmoitusten oikeellisuus voidaan tarkastaa otoksen perusteella.

3. Lammas- ja vuohitukijärjestelmien osalta paikalla tehtäviin tarkastuksiin on sisällyttävä myös

a) rekisterin perusteella tehtävä tarkastus siitä, että hakemuksessa ilmoitetut eläimet on pidetty tilalla koko pitoajan;

b) rekisteriin paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneiden kuuden kuukauden aikana merkittyjen tietojen paikkansapitävyyttä koskeva tarkastus paikalla tehtävää tarkastusta edeltävät kuusi kuukautta kattavien todistusasiakirjojen, kuten osto- ja myyntikuittien ja eläinlääkärintodistusten perusteella; jos poikkeavuuksia kuitenkin havaitaan, tarkastus on ulotettava koskemaan paikalla tehtävää tarkastusta edeltäneitä 12:ta kuukautta.

▼M3

_____

▼B

45 artikla

Tarkastuskertomusta koskevat erityissäännökset

1. Jos jäsenvaltio tekee tämän asetuksen mukaisia tarkastuksia paikalla yhdessä asetuksen (EY) N:o 1082/2003 mukaisten tarkastusten kanssa, tämän asetuksen 32 artiklassa säädetyn tarkastuskertomuksen lisäksi on esitettävä asetuksen (EY) N:o 1082/2003 2 artiklan 5 kohdan mukaiset kertomukset.

▼M3

_____

▼B

4. Kun tämän asetuksen mukaisesti toteutetuissa paikalla tehtävissä tarkastuksissa havaitaan asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 olevan I osaston tai asetuksen (EY) N:o 21/2004 säännösten noudattamatta jättämisiä, tämän asetuksen 32 artiklassa tarkoitetusta tarkastuskertomuksesta on viipymättä lähetettävä jäljennökset kyseisten asetusten täytäntöönpanosta vastaaville viranomaisille.

▼B

IV alajakso

Erityistukea koskevat paikalla tehtävät tarkastukset

46 artikla

Erityistukea koskevat erityissäännökset

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklassa säädettyjen erityistukien osalta jäsenvaltioiden on sovellettava tämän osaston säännöksiä. Jos tämä ei ole tarkoituksenmukaista asianomaisen tukijärjestelmän rakenteen vuoksi, jäsenvaltion on säädettävä tarkastuksista, joilla varmistetaan tässä osastossa säädettyä valvontatasoa vastaava taso.

Tarkastuksissa jäsenvaltioiden on varmistettava erityisesti

a) tarkastaessaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklan 1 kohdan e alakohdassa säädettyä sijoitusrahastojen tukea koskevien hakemusten osalta, että

   i) viljelijät olivat tosiasiallisesti tukikelpoisia rahaston maksamaan korvaukseen;

   ii) korvaus maksettiin tosiasiallisesti rahastoon kuuluville viljelijöille asetuksen (EY) N:o 73/2009 71 artiklan mukaisesti;

b) tarkastaessaan paikalla investointitoimia, joille myönnetään asetuksen (EY) N:o 73/2009 68 artiklassa säädettyä erityistukea, että investointi on toteutunut.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut tarkastukset voidaan tehdä käyttämällä otosta, joka on vähintään 10 prosenttia asianomaisista viljelijöistä.

2. Jos jäsenvaltio varmistaa, että tarkastusten tehokkuus vastaa vähintään paikalla tehtävien tarkastusten tapauksessa saavutettavaa tasoa, tilatasolla tehtävät tarkastukset voidaan korvata hallinnollisilla tarkastuksilla tai sellaisten yksikköjen, elinten tai järjestöjen tasolla tehtävillä tarkastuksilla, jotka toimittavat todisteet tukikelpoisuusedellytysten noudattamisen varmistamiseksi 29 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

III LUKU

Täydentäviä ehtoja koskevat tarkastukset

I jakso

Yhteiset säännökset

47 artikla

Noudattamatta jättämistä koskevat yleiset säännöt

1. Tämän luvun soveltamiseksi ”toistuvalla” säännösten noudattamatta jättämisellä tarkoitetaan saman 4 artiklassa tarkoitetun vaatimuksen, standardin tai velvollisuuden noudattamatta jättämistä useammin kuin kerran kolmen kalenterivuoden pituisella kaudella edellyttäen, että viljelijälle on ilmoitettu aiemmasta noudattamatta jättämisestä ja että hänellä on tapauksen mukaan ollut mahdollisuus toteuttaa tarvittavat toimenpiteet mainitun aiemman säännösten noudattamatta jättämisen päättämiseksi.

2. Säännösten noudattamatta jättämisen ”laajuus” määritellään ottaen erityisesti huomioon, onko noudattamatta jättämisellä kauaskantoisia vaikutuksia vai rajoittuvatko ne kyseiseen maatilaan.

▼B

3. Säännösten noudattamatta jättämisen ”vakavuus” riippuu erityisesti noudattamatta jättämisen seurausten merkittävyydestä ottaen huomioon asianomaisen vaatimuksen tai standardin tavoitteet.

4. Säännösten noudattamatta jättämisen ”jatkuvuus” riippuu erityisesti sen ajanjakson pituudesta, jonka vaikutukset jatkuvat, ja mahdollisuuksista saada kyseiset vaikutukset loppumaan kohtuullisin keinoin.

48 artikla

Toimivaltainen valvontaviranomainen

1. Erikoistuneet valvontalaitokset vastaavat kyseisten vaatimusten ja standardien noudattamista koskevien tarkastusten tekemisestä.

Maksajavirastot vastaavat yksittäisissä tapauksissa vähennysten tai epäämisten vahvistamisesta IV osaston III luvun mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat päättää, että kaikkia tai joitakin vaatimuksia, standardeja, säädöksiä tai täydentävien ehtojen aloja koskevien tarkastusten tekijänä on maksajavirasto edellyttäen, että jäsenvaltio takaa, että tarkastukset ovat vähintään yhtä tehokkaita kuin erikoistuneen valvontalaitoksen tekemät tarkastukset.

II jakso

Hallinnolliset tarkastukset

49 artikla

Hallinnolliset tarkastukset

Kyseisistä vaatimuksista, standardeista, säädöksistä tai täydentävien ehtojen aloista riippuen jäsenvaltiot voivat päättää tehdä hallinnollisia tarkastuksia, erityisesti niitä, joista jo säädetään vastaavaan vaatimukseen, standardiin, säädökseen tai täydentävän ehdon alaan sovellettavissa valvontajärjestelmissä.

III jakso

Paikalla tehtävät tarkastukset

50 artikla

Tarkastusten vähimmäismäärä

1. Toimivaltaisen valvontaviranomaisen on vastuualaansa kuuluvien vaatimusten ja standardien osalta tehtävä tarkastuksia paikalla vähintään yhdelle prosentille kaikista viljelijöistä, jotka jättävät tukihakemuksia asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklan d alakohdassa tarkoitetuissa suorien tukien järjestelmissä, joista asianomainen toimivaltainen valvontaviranomainen on vastuussa. Toimivaltaisen valvontaviranomaisen on vastuualaansa kuuluvien vaatimusten tai standardien osalta tehtävä tarkastuksia myös vähintään yhdelle prosentille kaikista viljelijöistä, joita koskevat kyseisenä kalenterivuonna asetuksen (EY) N:o 1234/2003 85 t ja 103 z artiklan mukaisiin täydentäviin ehtoihin liittyvät velvollisuudet, joista asianomainen toimivaltainen viranomainen on vastuussa.

▼B

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tarkastusten vähimmäismäärä voidaan saavuttaa kunkin toimivaltaisen valvontaviranomaisen tasolla tai kunkin säädöksen tai standardin taikka säädös- tai standardiryhmän tasolla. Jos tarkastuksia ei tehdä maksajavirastojen toimesta 48 artiklan mukaisesti, tarkastusten vähimmäismäärä voidaan kuitenkin saavuttaa kunkin maksajaviraston tasolla.

Jos tarkastusten vähimmäismäärät on jo vahvistettu säädökseen ja standardeihin sovellettavassa lainsäädännössä, niitä on sovellettava ensimmäisessä alakohdassa mainitun vähimmäismäärän sijasta. Jäsenvaltiot voivat myös päättää, että toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle on ilmoitettava noudattamatta jättämiset, jotka havaitaan säädöksiin ja standardeihin sovellettavan lainsäädännön mukaisesti paikalla tehtävissä tarkastuksissa ja jotka tehdään ensimmäisessä alakohdassa mainitun otoksen ulkopuolella, ja kyseisestä säädöksestä tai standardista vastaavan toimivaltaisen valvontaviranomaisen on seurattava noudattamatta jättämistä. Tämän osaston säännöksiä sovelletaan.

▼M1

1 a. Poikkeuksena 1 kohdasta ja jotta kunkin säädöksen tai standardin tai säädösten tai standardien ryhmän tasolla saavutetaan kyseisessä kohdassa säädetty valvonnan vähimmäismäärä, jäsenvaltio voi

a) käyttää sellaisten paikalla tehtyjen tarkastusten tuloksia, jotka on kohdistettu kyseisiin säädöksiin ja standardeihin sovellettavan lainsäädännön mukaisesti valikoituihin viljelijöihin; tai

b) korvata valikoidut viljelijät sellaisilla, joihin paikalla tehty tarkastus on kohdistettu kyseisiin säädöksiin ja standardeihin sovellettavan lainsäädännön mukaisesti edellyttäen, että kyseiset viljelijät jättävät tukihakemuksensa asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetuissa suorien maksujen tukijärjestelmässä tai sellaisissa tukijärjestelmissä, joihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 t ja 103 z artiklaa.

Tällaisissa tapauksissa paikalla tehdyissä tarkastuksissa on tarkastettava kaikki täydentävien tukitoimien yhteydessä määritellyt kyseisten säädösten tai standardien näkökohdat. Jäsenvaltion on lisäksi varmistettava, että näiden paikalla tehtyjen tarkastusten tehokkuus on vähintään yhtä hyvä kuin toimivaltaisten viranomaisten paikalla tekemien tarkastusten tehokkuus.

▼B

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tarkastusten vähimmäismäärää vahvistettaessa ei oteta huomioon asetuksen (EY) N:o 73/2009 23 artiklan 2 kohdassa tai 24 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa edellytettyjä toimia.

3. Jos paikalla tehtävissä tarkastuksissa paljastuu tietyn säädöksen tai standardin merkittävä noudattamatta jättäminen, kyseistä säädöstä tai standardia koskevien paikalla tehtävien tarkastusten lukumäärää on lisättävä seuraavalla tarkastusjaksolla. Toimivaltainen valvontaviranomainen voi erityissäädöksellä päättää rajoittaa näiden paikalla tehtävien lisätarkastusten laajuuden koskemaan niitä vaatimuksia, joita rikotaan useimmin.

51 artikla

Tarkastusotoksen valinta

1. Rajoittamatta tarkastuksia, jotka tehdään toimivaltaisen valvontaviranomaisen tietoon muulla tavoin saatettujen noudattamatta jättämisten vuoksi, 50 artiklan mukaisesti tarkastettavien maatilojen kunkin otoksen valinnan on perustuttava tapauksen mukaan lainsäädännön mukaiseen

▼B

taikka vaatimusten tai standardien kannalta tarkoituksenmukaiseen riskianalyysiin. Riskianalyysi voidaan tehdä yksittäisen tilan, tilaryhmien tai maantieteellisten alueiden tasolla, tai tämän artiklan 5 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa yritysten tasolla.

Riskianalyysissa voidaan ottaa huomioon toinen tai molemmat seuraavista seikoista:

a) viljelijän osallistuminen asetuksen (EY) N:o 73/2009 12 artiklassa säädettyyn maatilojen neuvontajärjestelmään;

b) viljelijän osallistuminen varmentamisjärjestelmään, jos kyseinen järjestelmä on näiden vaatimusten ja standardien kannalta merkityksellinen.

▼M1

Jäsenvaltio voi riskianalyysiin perustuen päättää, ettei toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuun sertifiointijärjestelmään osallistuvia viljelijöitä sisällytetä riskiperusteiseen valvontanäytteeseen. Jos sertifiointijärjestelmä kuitenkin kattaa vain osan niistä vaatimuksista ja standardeista, joita viljelijän on täydentävien tukitoimien yhteydessä noudatettava, on sertifiointijärjestelmiin kuulumattomiin vaatimuksiin tai standardeihin sovellettava asianmukaisia riskikertoimia.

Jos valvontatulosten analyysissä käy ilmi, että toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuun sertifiointijärjestelmään kuuluvia vaatimuksia tai standardeja ei useissa tapauksissa noudateta, on vaatimuksia tai standardeja koskevat riskikertoimet arvioitava uudelleen, ja niitä on tarvittaessa suurennettava.

▼B

Jäsenvaltio voi päättää, että suoria tukia saavat viljelijät ja viljelijät, joihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 t ja 103 z artiklan mukaisiin täydentäviin ehtoihin liittyviä velvollisuuksia, valitaan saman riskianalyysin mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 50 artiklan 1 kohdan soveltamista.

2. Edustavuuden varmistamiseksi on valittava satunnaisesti 20–25 prosenttia niiden viljelijöiden vähimmäismäärästä, joille on tehtävä 50 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetty tarkastus paikalla.

Jos niiden viljelijöiden, joille on tehtävä tarkastus paikalla, lukumäärä on kuitenkin suurempi kuin niiden viljelijöiden vähimmäismäärä, joille on tehtävä 50 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetty tarkastus paikalla, lisäotokseen satunnaisesti valittujen viljelijöiden prosenttiosuus voi olla enintään 25 prosenttia.

3. Tarkastusotoksesta voidaan tarvittaessa tehdä käytettävissä olevien tietojen perusteella osittainen valinta ennen kyseisen hakuajan päättymistä. Alustavaa otosta on täydennettävä, kun kaikki asianomaiset hakemukset ovat saatavilla.

4. Edellä olevan 50 artiklan mukaisesti tarkastettavien viljelijöiden otokset on valittava niiden viljelijöiden otoksista, jotka oli jo valittu 30 ja 31 artiklan nojalla ja joihin kyseisiä vaatimuksia tai standardeja sovelletaan. Edellä olevan 50 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toisessa virkkeessä tarkoitettu otos valitaan kuitenkin viljelijöistä, joihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 t ja 103 z artiklaa kyseisenä kalenterivuonna.

▼B

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, 50 artiklan mukaisesti tarkastettavien viljelijöiden otokset voidaan valita niiden viljelijöiden joukosta, jotka jättävät tukihakemuksia asetuksen (EY) N:o 73/2009 2 artiklan d alakohdassa tarkoitetuissa suorien tukien järjestelmissä ja niiden viljelijöiden joukosta, joihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 t ja 103 z artiklaa ja joiden on noudatettava kyseisiä vaatimuksia tai standardeja.

Siinä tapauksessa

a) jos tilan tasolla sovelletun riskianalyysin perusteella todetaan, että viljelijät, jotka eivät saa suoraa tukea, muodostavat suuremman riskin kuin tukea hakeneet viljelijät, tukea hakeneet viljelijät voidaan korvata viljelijöillä, jotka eivät saa suoraa tukea; siinä tapauksessa tarkastettujen viljelijöiden kokonaismäärän on kuitenkin noudatettava 50 artiklan 1 kohdassa säädettyä tarkastusmäärää; tällaisten korvausten syyt on perusteltava ja dokumentoitava asianmukaisesti;

b) riskianalyysi voidaan laatia yritysten, erityisesti teurastamoiden, kauppiaiden tai toimittajien tasolla, jos se on tehokkaampaa kuin riskianalyysin laatiminen tilatasolla; siinä tapauksessa tarkastetut viljelijät voidaan sisällyttää 50 artiklan 1 kohdassa säädettyyn tarkastusmäärään.

6. Voidaan päättää soveltaa 4 ja 5 kohdassa vahvistettujen menettelyjen yhdistelmää, jos tällainen yhdistelmä lisää valvontajärjestelmän tehokkuutta.

52 artikla

Vaatimusten ja standardien noudattamisen määrittäminen

1. Vaatimusten ja standardien noudattaminen on tarvittaessa määriteltävä käyttämällä keinoja, joista säädetään asianomaiseen vaatimukseen tai standardiin sovellettavassa lainsäädännössä.

2. Muissa tapauksissa ja tapauksen mukaan vaatimusten ja standardien noudattaminen on määriteltävä käyttämällä mitä tahansa toimivaltaisen valvontaviranomaisen määrittelemiä asiaan kuuluvia keinoja, jotka takaavat vähintään vastaavan tarkkuuden kuin mitä kansallisissa säännöissä vaaditaan virallisilta määrittämisiltä.

3. Paikalla tehtäviä tarkastuksia voidaan tapauksen mukaan toteuttaa soveltamalla kaukokartoitustekniikoita.

53 artikla

Paikalla tehtävien tarkastusten osa-alueet

1. Tehdessään 50 artiklassa säädettyjä otokseen perustuvia tarkastuksia toimivaltaisen valvontaviranomaisen on varmistettava, että kaikki tällä tavoin valitut viljelijät tarkastetaan siltä osin kuin on kyse siitä, täyttävätkö he kyseisen viranomaisen vastuualaan kuuluvat vaatimukset ja standardit.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos tarkastusten vähimmäismäärä saavutetaan kunkin säädöksen tai standardin taikka säädös- tai standardiryhmän tasolla 50 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, valittujen viljelijöiden osalta on tarkastettava, ovatko he noudattaneet kyseistä säädöstä tai standardia taikka kyseistä säädös- tai standardiryhmää.

▼B

Yleensä kukin paikalla tehtävään tarkastukseen valittu viljelijä tarkastetaan silloin, kun useimmat niistä vaatimuksista tai standardeista, joiden osalta hänet valittiin, voidaan tarkastaa. Jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että kaikkien vaatimusten ja standardien osalta saavutetaan vuoden aikana asianmukainen tarkastusten taso.

2. Paikalla tehtävien tarkastusten on koskettava tarvittaessa kaikkea tilan maatalousmaata. Paikalla tehtävän tarkastuksen osana tehtävä varsinainen peltotarkastus voidaan kuitenkin rajoittaa otokseen, jonka suuruus on vähintään puolet tilan viljelylohkoista, joita kyseinen vaatimus tai standardi koskee, edellyttäen että otoksella taataan kyseisten vaatimusten ja standardien tarkastusten tason luotettavuus ja edustavuus. Jos tässä tarkastusotoksessa paljastuu noudattamatta jättämisiä, tosiasiallisesti tarkastettujen viljelylohkojen otosta on kasvatettava.

Jos säädökseen tai standardeihin sovellettavassa lainsäädännössä niin säädetään, vaatimusten ja standardien noudattamisen tosiasiallinen tarkastaminen paikalla tehtävän tarkastuksen osana voidaan lisäksi rajoittaa tarkastettaviksi kuuluvien kohteiden edustavaan otokseen. Jäsenvaltioiden on kuitenkin varmistettava, että tarkastukset tehdään kaikkien niiden vaatimusten ja standardien osalta, joiden noudattaminen voidaan tarkastaa tarkastuskäynnin aikaan.

3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitetut tarkastukset on pääsääntöisesti toteutettava yhden tarkastuskäynnin osana, ja niiden on koostuttava vaatimusten ja standardien noudattamisen varmistamisesta, joka voidaan todeta kyseisen tarkastuskäynnin aikana pyrittäessä toteamaan kyseisten vaatimusten ja standardien mahdollinen noudattamatta jättäminen ja määrittelemään tämän lisäksi tapaukset, joiden osalta on tehtävä lisätarkastuksia.

4. Jos jäsenvaltio varmistaa, että tarkastusten tehokkuus vastaa vähintään paikalla tehtävien tarkastusten tapauksessa saavutettua tasoa, tilatasolla tehtävät tarkastukset voidaan korvata hallinnollisilla tai yritysten tasolla tehtävillä tarkastuksilla 51 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan b alakohdan mukaisesti.

5. Jäsenvaltiot voivat paikalla tehtäviä tarkastuksia tehdessään käyttää tiettyjä vaatimuksia ja standardeja koskevia puolueettomia tarkastusindikaattoreita, jos niillä varmistetaan, että kyseisten vaatimusten ja standardien tarkastusten tehokkuus vastaa vähintään kyseisiä indikaattoreita käyttämättä paikalla tehtyjä tarkastuksia.

Indikaattorien on liityttävä suoraan niiden edustamiin vaatimuksiin tai standardeihin ja niiden on katettava kaikki tarkastettavat seikat kyseistä vaatimusta tai standardia taikka kyseisiä vaatimuksia ja standardeja tarkastettaessa.

6. Paikalla tehtävät tarkastukset, jotka liittyvät 50 artiklan 1 kohdassa säädettyyn otokseen, on tehtävä saman kalenterivuoden aikana, jona tukihakemukset jätetään.

54 artikla

Tarkastuskertomus

1. ►**M1** Jokaisesta tämän luvun säännösten nojalla paikalla tehdystä tarkastuksesta, riippumatta siitä, valittiinko kyseinen viljelijä tarkastettavaksi 51 artiklan nojalla, tehtiinkö tarkastus kyseisiin säädöksiin ja standardeihin sovellettavan lainsäädännön mukaisesti 51 artiklan 1 a kohdan nojalla tai jatkotoimena, kun toimivaltaisen viranomaisen huomio oli millä tahansa muulla tavalla kiinnitetty sääntöjen noudattamatta jättämiseen, on laadittava valvontaraportti toimivaltaisen valvontaviranomaisen toimesta tai sen vastuulla. ◄

▼B

Kertomus on jaettava seuraaviin osiin:

a) yleinen osa, joka sisältää erityisesti seuraavat tiedot:

i) paikalla tehtävään tarkastukseen valittu viljelijä,

ii) läsnä olleet henkilöt,

iii) ilmoitettiinko tarkastuksesta viljelijälle ennakolta ja milloin ilmoitus annettiin, jos näin tehtiin;

b) osa, jossa kuvataan erikseen kunkin säädöksen ja standardin osalta toteutettuja tarkastuksia ja joka sisältää erityisesti seuraavat tiedot:

i) paikalla tehdyn tarkastuksen kohteena olleet vaatimukset ja standardit,

ii) tehtyjen tarkastusten luonne ja laajuus,

iii) havainnot,

iv) säädökset ja standardit, joiden osalta havaittiin säännösten noudattamatta jättämisiä;

c) arviointiosa, jossa analysoidaan säännösten noudattamatta jättämisen merkitystä kunkin säädöksen ja/tai standardin suhteen ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 73/2009 24 artiklan 1 kohdan mukaisesti noudattamatta jättämisen vakavuus, laajuus, kesto ja toistuvuus, ja jossa esitetään mahdolliset tekijät, jotka aiheuttaisivat sovellettavan vähennyksen korottamisen tai alentamisen.

Jos kyseistä vaatimusta tai standardia koskevat säännökset antavat mahdollisuuden lopettaa havaitun säännösten noudattamatta jättämisen tutkinnan, siitä on mainittava kertomuksessa. Samaa sovelletaan jäsenvaltion vahvistaessa uuden standardin noudattamisen aloittamista koskevan lisäajan Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annetun asetuksen (EY) N:o 1698/2005 26 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisön standardien tapauksessa tai mainitussa artiklassa tarkoitettujen standardien noudattamisen aloittamista koskevan lisäajan nuorille viljelijöille.

2. Viljelijälle on ilmoitettava kaikista havaituista säännösten noudattamatta jättämisistä kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun paikalla tehtävä tarkastus on toteutettu.

Jollei viljelijä ole toteuttanut välittömästi korjaavaa tointa, joka lopettaa asetuksen (EY) N:o 73/2009 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun noudattamatta jättämisen, viljelijälle on ilmoitettava, että korjaava toimi on toteutettava mainitun säännöksen mukaisesti ensimmäisessä alakohdassa vahvistetun määräajan kuluessa.

Jos jäsenvaltio käyttää asetuksen (EY) N:o 73/2009 23 artiklan 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta olla tekemättä vähennystä tai epäämättä tukea, kyseiselle viljelijälle on ilmoitettava viimeistään kuukauden kuluttua siitä, kun päätös olla tekemättä vähennystä tai epäämistä on tehty, että korjaava toimi on toteutettava.

3. Tarkastuskertomus on saatettava päätökseen kuukauden kuluessa paikalla tehdystä tarkastuksesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asianomaisiin vaatimuksiin ja standardeihin sovellettavan lainsäädännön sisältämien erityissäännösten soveltamista. Kyseinen ajanjakso voidaan kuitenkin asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa pidentää kolmeksi kuukaudeksi erityisesti kemiallisten tai fysikaalisten määritysten niin edellyttäessä.

Tapauksissa, joissa toimivaltainen valvontaviranomainen on muu kuin maksajavirasto, kertomus on lähetettävä maksajavirastolle tai koordinointiviranomaiselle kuukauden kuluessa sen saattamisesta päätökseen.

▼M1

Jos raportissa ei kuitenkaan esitetä mitään löydöksiä, jäsenvaltio voi päättää, ettei raporttia lähetetä, edellyttäen, että se saatetaan suoraan maksajaviraston tai koordinoivan viranomaisen käyttöön kuukauden kuluessa sen valmistumisesta.

▼B

IV OSASTO

TUEN, VÄHENNYSTEN JA EPÄÄMISTEN LASKENTAPERUSTA

I LUKU

Pinta-alojen ilmoittamatta jättäminen

55 artikla

Kaikkien pinta-alojen ilmoittamatta jättäminen

1. Jos viljelijä ei jonakin vuonna ilmoita kaikkia 13 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuja aloja ja erotus toisaalta yhtenäishakemuksessa ilmoitetun kokonaisalan ja toisaalta ilmoitetun alan ja ilmoittamattomien lohkojen kokonaisalan summan välillä on suurempi kuin kolme prosenttia ilmoitetusta alasta, viljelijälle kyseisenä vuonna maksettavien suorien tukien kokonaismäärästä vähennetään enintään kolme prosenttia riippuen poisjätön vakavuudesta.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 p, 103 q ja 103 r artiklassa säädettyihin järjestelmiin liittyviin tukiin, jos viljelijään sovelletaan mainitun asetuksen 85 t ja 103 z artiklan mukaisia täydentäviä ehtoja koskevia velvollisuuksia. Vähennysprosenttia sovelletaan koko maksettavaan määrään jaettuna mainitun asetuksen 85 t ja 103 z artiklassa tarkoitettujen vuosien määrällä.

II LUKU

Tukikelpoisuusedellytyksiin liittyvät havainnot

I jakso

Tilatukijärjestelmä ja muut pinta-alatukijärjestelmät

56 artikla

Yleiset periaatteet

1. Tämän jakson soveltamiseksi seuraavat viljelykasviryhmät on tapauksen mukaan erotettava toisistaan:

a) tilatukijärjestelmän mukaisten tukioikeuksien aktivoimiseksi ilmoitetut alat, joista kukin täyttää tapauksen mukaan omat erityisedellytyksensä;

b) alat yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamiseksi asetuksen (EY) N:o 73/2009 V osaston 2 luvun mukaisesti;

c) kutakin alaa koskeva ryhmä muun sellaisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamiseksi, johon sovelletaan eri tukitasoa;

▼B

d) muu käyttö -otsikon alla ilmoitetut alat.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdan soveltamiseksi on otettava huomioon eri tukioikeuksien arvojen keskiarvo suhteessa vastaavaan ilmoitettuun pinta-alaan.

2. Jos sama ala toimii useammassa kuin yhdessä pinta-alatukijärjestelmässä jätettävän tukihakemuksen perustana, kyseinen ala on otettava erikseen huomioon kunkin kyseisen tukijärjestelmän osalta.

57 artikla

Ilmoitettuihin pinta-aloihin sovellettava laskentaperusta

▼M3

1. Jos pinta-alatukijärjestelmien mukaisissa tukihakemuksissa havaitaan, että jonkin viljelykasviryhmän määritetty pinta-ala on suurempi kuin tukihakemuksessa ilmoitettu pinta-ala, tuen määrän laskemisessa on otettava huomioon ilmoitettu pinta-ala.

▼B

2. Jos tilatukijärjestelmää koskevan tukihakemuksen osalta

— ilmoitetut tukioikeudet ja ilmoitettu pinta-ala poikkeavat toisistaan, tuki on laskettava alhaisemman määrän perusteella,

— ilmoitettujen tukioikeuksien lukumäärä ylittää viljelijän käytettävissä olevien tukioikeuksien lukumäärän, ilmoitettuja tukioikeuksia on vähennettävä viljelijän käytettävissä olevien tukioikeuksien lukumäärään.

▼M3

3. Jos pinta-alatukijärjestelmien mukaisten tukihakemusten osalta yhtenäishakemuksessa ilmoitettu pinta-ala on suurempi kuin kyseiselle viljelykasviryhmälle määritetty ala, tuki on laskettava kyseiselle viljelykasviryhmälle määritetyn pinta-alan perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 58 ja 60 artiklan mukaisten vähennysten ja epäämisten soveltamista.

▼B

Jos asetuksen (EY) N:o 73/2009 III, IV ja V osaston mukaisissa tukijärjestelmissä määritetyn kokonaispinta-alan ja tuen saamiseksi ilmoitetun kokonaispinta-alan välinen erotus on enintään 0,1 hehtaaria, määritetty pinta-ala vahvistetaan kuitenkin yhtä suureksi kuin ilmoitettu pinta-ala, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 30 artiklan säännösten soveltamista. Tässä laskennassa otetaan huomioon ainoastaan viljelykasviryhmän tasolla liian suuriksi ilmoitetut pinta-alat.

Toista alakohtaa ei sovelleta, jos erotus on yli 20 prosenttia tuen saamiseksi ilmoitetusta kokonaispinta-alasta.

58 artikla

Vähennykset ja epäämiset tapauksissa, joissa pinta-alat on ilmoitettu liian suuriksi

▼M3

Jos pinta-alatukijärjestelmien soveltamiseksi ilmoitettu pinta-ala on jonkin viljelykasviryhmän osalta suurempi kuin 57 artiklan mukaisesti määritetty pinta-ala, tuki on laskettava määritetyn pinta-alan perusteella siten, että tuesta vähennetään havaittu erotus kaksinkertaisena, jos erotus on yli kolme prosenttia tai yli kaksi hehtaaria, mutta enintään 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta.

▼B

Jos erotus on yli 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta, kyseiselle viljelykasviryhmälle ei myönnetä pinta-alaperusteista tukea.

Jos erotus on yli 50 prosenttia, viljelijältä on evättävä tuki vielä kertaalleen siihen määrään asti, joka vastaa ilmoitetun pinta-alan ja tämän asetuksen 57 artiklan mukaisesti määritetyn pinta-alan erotusta. Tämä määrä on vähennettävä komission asetuksen (EY) N:o 885/2006 ([1]) 5 b artiklan mukaisesti. Jos määrää ei voida vähentää täysimääräisesti mainitun artiklan mukaisesti havainnon tekovuotta seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana, jäännöksen maksaminen on peruutettava.

▼M3

———————

▼B

60 artikla

Tahallinen pinta-alojen ilmoittaminen liian suuriksi

Jos ilmoitetun pinta-alan ja 57 artiklan mukaisesti määritetyn pinta-alan välinen erotus aiheutuu tahallisista pinta-alojen liian suuriksi ilmoittamisista, tukea, joka viljelijälle olisi voitu maksaa 57 artiklan mukaisesti, ei myönnetä kyseisenä kalenterivuonna asianomaisessa tukijärjestelmässä, jos kyseinen erotus on yli 0,5 prosenttia määritetystä pinta-alasta tai yli hehtaari.

Lisäksi jos erotus on yli 20 prosenttia määritetystä pinta-alasta, viljelijältä evätään vielä kertaalleen tuki siihen määrään asti, joka vastaa ilmoitetun pinta-alan ja 57 artiklan mukaisesti määritetyn pinta-alan erotusta. Määrä on vähennettävä asetuksen (EY) N:o 885/2006 5 b artiklan mukaisesti. Jos määrää ei voida vähentää täysimääräisesti mainitun artiklan mukaisesti havainnon tekovuotta seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana, jäännöksen maksaminen on peruutettava.

▼M3

———————

▼B

62 artikla

Puuvillan lajikohtaiseen tukeen liittyvät vähennykset ja epäämiset

Jos todetaan, että viljelijä ei täytä asetuksen (EY) N:o 1121/2009 ►M1 29 artiklan 1 ja 2 kohdasta ◄ johtuvia velvollisuuksia, viljelijä menettää oikeutensa asetuksen (EY) N:o 73/2009 92 artiklan 2 kohdassa säädettyyn tuen korotukseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 58 tai 60 artiklan mukaisesti sovellettavia vähennyksiä ja epäämisiä. Lisäksi asianomaisen viljelijän osalta vähennetään asetuksen (EY) 73/2009 90 artiklassa säädetystä puuvillan tukikelpoista hehtaaria kohden maksettavasta tuesta mainitun asetuksen 92 artiklan 2 kohdassa säädetty korotus.

II jakso

Eläinpalkkiot

63 artikla

Laskentaperusta

1. Jos sovelletaan viljelijäkohtaista ylärajaa tai viljelijäkohtaista enimmäismäärää, tukihakemuksissa ilmoitettava eläinten lukumäärä

([1]) EUVL L 171, 23.6.2006, s. 90.

▼B

on rajoitettava kyseiselle viljelijälle vahvistetun enimmäismäärän suuruiseksi.

2. Tukea ei voida missään tapauksessa myöntää hakemuksessa ilmoitettua suuremmalle eläinmäärälle.

3. Jos tukihakemuksessa ilmoitettu eläinten lukumäärä on suurempi kuin hallinnollisessa tai paikalla tehdyssä tarkastuksessa määritetty lukumäärä, tuki on laskettava määritetyn eläinmäärän perusteella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 65 ja 66 artiklan soveltamista.

▼M3

3 a. Jos viljelijä ei ole ilmoittanut 16 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti toimivaltaisille viranomaisille, että eläinten pitopaikka on vaihtunut pitoaikana, asianomaisia eläimiä on pidettävä määritettyinä, jos ne on paikalla tehtävän tarkastuksen aikana tunnistettu tilalla välittömästi.

▼B

4. Jos havaitaan sääntöjenvastaisuuksia nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän osalta, on sovellettava seuraavaa:

a) nautaeläintä, jonka toinen korvamerkki on hävinnyt, on pidettävä määritettynä, jos se tunnistetaan selkeästi ja yksilöllisesti nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän kaikkien muiden osien perusteella;

▼M3

aa) jos tilalla on yksi nautaeläin, jonka molemmat korvamerkit ovat hävinneet, sitä on pidettävä määritettynä, jos se voidaan tunnistaa rekisterin, eläinpassin, tietokannan tai muun asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 säädetyn keinon perusteella, edellyttäen että viljelijä voi todistaa toteuttaneensa ennen paikalla tehtävästä tarkastuksesta ilmoittamista toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi;

▼B

b) jos havaitut sääntöjenvastaisuudet liittyvät virheellisiin rekisteri- tai eläinpassimerkintöihin, kyseiset eläimet on katsottava ei-määritetyiksi ainoastaan, jos tällaisia virheitä löydetään vähintään kahdessa tarkastuksessa 24 kuukauden aikana. Kaikissa muissa tapauksissa kyseiset eläimet on katsottava ei-määritetyiksi ensimmäisen havainnon jälkeen.

Edellä olevaa 21 artiklaa on sovellettava nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmään tehtäviin merkintöihin ja ilmoituksiin.

▼M3

5. Lammas- tai vuohieläintä, jonka toinen korvamerkki on hävinnyt, on pidettävä määritettynä, jos se voidaan tunnistaa asetuksen (EY) N:o 21/2004 4 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti ensimmäisellä tunnistimella, edellyttäen että kaikki muut lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän vaatimukset täyttyvät.

▼B

64 artikla

Korvaaminen

1. Tilalla olevia nautaeläimiä on pidettävä määritettyinä ainoastaan, jos niitä koskevat tunnistetiedot on merkitty tukihakemukseen. Emolehmät tai hiehot, joista on haettu tukea asetuksen (EY) N:o 73/2009 111

▼B

tai 115 artiklan mukaisesti, voidaan kuitenkin korvata pitoaikana kyseisissä artikloissa säädetyissä rajoissa ilman, että oikeus haettuun tukeen menetetään.

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisten korvaamisten on tapahduttava 20 päivän kuluessa korvaamisen aiheuttavasta tapahtumasta, ja korvaaminen on merkittävä rekisteriin kolmen päivän kuluessa korvaamisesta. Toimivaltaiselle viranomaiselle, jolle tukihakemus jätettiin, on ilmoitettava korvaamisesta seitsemän päivän kuluessa.

▼M3

Jäsenvaltio voi kuitenkin säätää, että tilalta lähteneestä eläimestä ja tilalle saapuneesta toisesta eläimestä sähköiseen nautaeläinten tietokantaan ensimmäisessä alakohdassa säädetyssä määräajassa tehdyt ilmoitukset voivat korvata toimivaltaiselle viranomaiselle ensimmäisen alakohdan mukaisesti lähetettävät tiedot. Jos jäsenvaltio ei hyödynnä 16 artiklan 3 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, sen on tällaisessa tapauksessa varmistettava kaikin tavoin, ettei ole mitään epäselvyyttä siitä, mitä eläimiä viljelijän hakemuksissa tarkoitetaan.

▼B

3. Jos viljelijä hakee tukea sekä uuhista että vuohista ja jos maksettavan tuen tasossa ei ole eroa, uuhi voidaan korvata vuohella ja vuohi voidaan korvata uuhella. Uuhet ja vuohet, joista haetaan tukea asetuksen (EY) N:o 73/2009 101 artiklan mukaisesti, voidaan korvata pitoaikana mainitussa artiklassa säädetyissä rajoissa ilman, että oikeus haettuun tukeen menetetään.

4. Edellä olevan 3 kohdan mukaisten korvaamisten on tapahduttava 10 päivän kuluessa korvaamisen aiheuttavasta tapahtumasta, ja korvaaminen on merkittävä rekisteriin kolmen päivän kuluessa korvaamisesta. Toimivaltaiselle viranomaiselle, jolle tukihakemus jätettiin, on ilmoitettava korvaamisesta seitsemän päivän kuluessa.

65 artikla

Vähennykset ja epäämiset sellaisten nautaeläinten osalta, joista on haettu tukea

1. Jos nautatukijärjestelmien mukaisessa tukihakemuksessa havaitaan 63 artiklan 3 kohdan mukaisesti eläinten ilmoitetun ja määritetyn lukumäärän välinen ero, tuen kokonaismäärää, joka viljelijälle olisi voitu maksaa näissä järjestelmissä asianomaiselta palkkiokaudelta, on vähennettävä tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettavalla prosenttiosuudella, jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan enintään kolmen eläimen kohdalla.

2. Jos sääntöjenvastaisuuksia havaitaan useamman kuin kolmen eläimen kohdalla, tuen kokonaismäärää, joka viljelijälle olisi voitu maksaa 1 kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä asianomaiselta palkkiokaudelta, on vähennettävä

a) jäljempänä 3 kohdan mukaisesti vahvistettavalla prosenttiosuudella, jos se on enintään 10 prosenttia, tai

b) jäljempänä 3 kohdan mukaisesti vahvistettavalla prosenttiosuudella kaksinkertaisena, jos se on yli 10 mutta enintään 20 prosenttia.

Jos 3 kohdan mukaisesti vahvistettava prosenttiosuus on yli 20 prosenttia, tuki, joka viljelijälle olisi voitu maksaa 63 artiklan 3 kohdan mukaisesti, on evättävä asianomaisissa järjestelmissä kyseiseltä palkkiokaudelta.

▼B

Jos tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettava prosenttiosuus on yli 50 prosenttia, viljelijältä on evättävä vielä kertaalleen tuki siihen määrään asti, joka vastaa ilmoitetun eläinten lukumäärän ja 63 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetyn eläinten lukumäärän erotusta. Määrä on vähennettävä asetuksen (EY) N:o 885/2006 5 b artiklan mukaisesti. Jos määrää ei voida vähentää täysimääräisesti mainitun artiklan mukaisesti havainnon tekovuotta seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana, jäännöksen maksaminen on peruutettava.

3. Jotta 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut prosenttiosuudet voidaan vahvistaa, asianomaisella palkkiokaudella niiden nautaeläinten, joista palkkioita on haettu kaikissa nautatukijärjestelmissä ja joiden osalta sääntöjenvastaisuuksia on havaittu, kokonaismäärä on jaettava kaikkien kyseisenä palkkiokautena määritettyjen nautaeläinten lukumäärällä.

▼M3

Jos sovellettaessa 16 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa havaitaan, ettei mahdollisesti tukikelpoisia eläimiä ole asianmukaisesti tunnistettu tai rekisteröity nautaeläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmässä, niitä pidetään eläiminä, joiden osalta on havaittu sääntöjenvastaisuuksia.

▼B

Jos asetuksen (EY) N:o 73/2009 111 artiklan mukaisen emolehmäpalkkion osalta havaitaan nautaeläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmään liittyviä sääntöjenvastaisuuksia, nämä sääntöjenvastaisuudet on kohdistettava palkkion saamiseksi tarvittaviin eläimiin ja mainitun asetuksen 111 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti maidon tai maitotuotteiden tuottamiseksi tarvittaviin eläimiin niiden lukumäärää vastaavassa suhteessa. Tällaiset sääntöjenvastaisuudet on kohdistettava kuitenkin ensimmäiseksi niihin eläimiin, joita ei tarvita mainitun asetuksen 111 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 112 artiklassa tarkoitettujen viljelijäkohtaisten ylärajojen tai enimmäismäärien yhteydessä.

4. Jos 63 artiklan 3 kohdan mukaisesti havaittu eläinten ilmoitetun lukumäärän ja määritetyn lukumäärän välinen erotus aiheutuu tahallisista sääntöjenvastaisuuksista, tuki, joka viljelijälle olisi voitu maksaa 63 artiklan 3 kohdan mukaisesti, on evättävä asianomaisissa nautatukijärjestelmissä kyseisenä palkkiokautena.

Jos tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistettava erotus on yli 20 prosenttia, viljelijältä evätään vielä kertaalleen tuki siihen määrään asti, joka vastaa ilmoitetun eläinten lukumäärän ja 63 artiklan 3 kohdan mukaisesti määritetyn eläinten lukumäärän erotusta. Määrä on vähennettävä asetuksen (EY) N:o 885/2006 5 b artiklan mukaisesti. Jos määrää ei voida vähentää täysimääräisesti mainitun artiklan mukaisesti havainnon tekovuotta seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana, jäännöksen maksaminen on peruutettava.

66 artikla

Vähennykset ja epäämiset sellaisten lampaiden ja vuohien osalta, joista on haettu tukea

▼M3

1. Jos lammas- tai vuohitukijärjestelmässä tehdyissä tukihakemuksissa havaitaan eläinten ilmoitetun lukumäärän ja 63 artiklan 3 kohdan, 3 a kohdan tai 5 kohdan mukaisesti määritetyn lukumäärän välinen ero, 65 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin ensimmäisestä eläimestä, jonka osalta sääntöjenvastaisuuksia havaitaan, alkaen.

▼B

2. Jos havaitaan, että lampaanmaitoa tai lampaanmaitotuotteita kaupan pitävä lampaankasvattaja ei ole ilmoittanut palkkiohakemuksessaan tästä toiminnastaan, hänelle kuuluvan tuen määrää on vähennettävä vastaamaan palkkiota, joka maksetaan lampaanmaitoa tai lampaanmaitotuotteita kaupan pitäville lampaankasvattajille vähennettynä kyseisen määrän ja täysimääräisen uuhipalkkion määrän välisellä erotuksella.

3. Jos lisäpalkkiota koskevan hakemuksen osalta havaitaan, että alle 50 prosenttia tilan maatalousmaasta sijaitsee asetuksen (EY) N:o 73/2009 102 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuilla alueilla, lisäpalkkiota ei makseta ja uuhi- ja vuohipalkkiota vähennetään määrällä, joka vastaa 50:tä prosenttia lisäpalkkion määrästä.

4. Jos havaitaan, että tilan maatalousmaasta alle 50 prosenttia sijaitsee asetuksen (EY) N:o 1121/2009 liitteessä III luetelluilla alueilla, vuohipalkkiota ei makseta.

5. Jos havaitaan, että vuorilaiduntamista harjoittava tuottaja, joka on jättänyt hakemuksen lisäpalkkiosta, ei ole laiduntanut 90:tä prosenttia eläimistään vähintään 90 päivää asetuksen (EY) N:o 73/2009 102 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetulla alueella, lisäpalkkiota ei makseta ja uuhi- tai vuohipalkkiota vähennetään määrällä, joka vastaa 50:tä prosenttia lisäpalkkion määrästä.

6. Jos havaitaan, että 2, 3, 4 tai 5 kohdassa tarkoitetut sääntöjenvastaisuudet johtuvat säännösten tahallisesta noudattamatta jättämisestä, kyseisissä kohdissa tarkoitettu tuen kokonaismäärä on evättävä.

Tällaisessa tapauksessa viljelijältä on evättävä vielä kertaalleen kyseistä määrää vastaava tuki. Määrä on vähennettävä asetuksen (EY) N:o 885/2006 5 b artiklan mukaisesti. Jos määrää ei voida vähentää täysimääräisesti mainitun artiklan mukaisesti havainnon tekovuotta seuraavien kolmen kalenterivuoden aikana, jäännöksen maksaminen on peruutettava.

7. Jos sekä uuhia että vuohia, joista maksettava palkkio on samantasoinen, pitävän viljelijän osalta paikalla tehtävässä tarkastuksessa havaitaan karjan koostumuksessa eläinten lajikohtaista lukumäärää koskeva ero, eläinten on katsottava kuuluvan samaan ryhmään.

67 artikla

Luonnonolosuhteet

Edellä olevassa 65 ja 66 artiklassa säädettyjä vähennyksiä ja epäämisiä ei sovelleta, jos viljelijä ei voi karjaan vaikuttavien luonnonolosuhteiden vuoksi noudattaa sitoumustaan pitää eläimiä, joista on haettu tukea, hallussaan koko pitoaikaa edellyttäen, että viljelijä on ilmoittanut asiasta kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle 10 työpäivän kuluessa siitä, kun eläinten lukumäärän väheneminen on havaittu.

Rajoittamatta yksittäisissä tapauksissa huomioon otettavia tosiasiallisia olosuhteita toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä erityisesti seuraavat luonnonolosuhteista johtuvat karjaa koskevat tapaukset:

a) eläimen kuolema taudin vuoksi;

b) eläimen kuolema onnettomuudessa, josta viljelijää ei voida pitää vastuullisena.

▼M3

———————

▼B

III jakso

Erityistuki

69 artikla

Erityistukea koskevat havainnot

Jäsenvaltioiden on säädettävä erityistukea varten myönnettävän tuen osalta kutakin toimenpidettä koskevista vähennyksistä ja epäämisistä, joiden on vastattava sisällöltään tässä osastossa säädettyjä vähennyksiä ja epäämisiä. Jos myönnetään pinta-alaan liittyvää tukea tai eläintukea, tämän osaston säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin. Lisäksi sovelletaan komission asetuksen (EY) N:o 1975/2006 ([1]) 18 artiklassa vahvistettuja sääntöjä soveltuvin osin.

Jos tämän asetuksen 29 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen yksiköiden, elinten tai järjestöjen antamien todisteiden osalta havaitaan, että virheellinen todiste johtuu vakavasta laiminlyönnistä tai on tahallinen, kyseisen jäsenvaltion on sovellettava asianmukaisia kansallisia seuraamuksia. Jos tällaisia sääntöjenvastaisuuksia havaitaan toistamiseen, asianomaisen yksikön, elimen tai järjestön oikeus antaa palkkioita koskevia todisteita on peruttava vähintään yhden vuoden ajaksi.

III LUKU

Täydentäviä ehtoja koskevat havainnot

70 artikla

Yleisperiaatteet ja määritelmät

1. Tämän luvun soveltamiseksi on sovelletaan 47 artiklaa.

2. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 23 artiklan 1 kohdan soveltamiseksi viljelijöihin, joihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 t ja 103 z artiklan mukaisia täydentäviä ehtoja, asetuksen (EY) N:o 73/2009 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tukihakemuksen jättäminen tarkoittaa yhtenäishakemuksen jättämistä vuosittain.

3. Jos useampi kuin yksi maksajavirasto on vastuussa asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä I luetelluista tukijärjestelmistä, asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a alakohdan i–v alakohdassa ja b alakohdan i, iv ja v alakohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 p, 103 q ja 103 r artiklassa säädettyihin järjestelmiin liittyvistä tuista, jäsenvaltioiden on varmistettava, että havaitut säännösten noudattamatta jättämiset ja tapauksen mukaan niitä vastaavat vähennykset ja epäämiset saatetaan kaikkien kyseisistä maksuista vastaavien maksajavirastojen tietoon, mukaan luettuina tapaukset, joissa tukikelpoisuusperusteiden laiminlyönti muodostaa myös noudattamatta jättämisen ja päinvastoin. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa varmistettava, että sovelletaan yhtenäistä vähennysprosenttia.

4. Säännösten noudattamatta jättämistä pidetään määritettynä, jos se vahvistetaan missä tahansa tämän asetuksen mukaisesti tehdyssä tarkastuksessa tai tuodaan toimivaltaisen valvontaviranomaisen tai tapauksen mukaan maksajaviraston tietoon millä tahansa muulla tavalla.

([1]) EUVL L 368, 23.12.2006, s. 74.

▼B

5. Lukuun ottamatta tämän asetuksen 75 artiklassa tarkoitettuja ylivoimaista estettä ja poikkeuksellisia olosuhteita, jos viljelijä, jota koskevat asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 t ja 103 z artiklan mukaisiin täydentäviin ehtoihin liittyvät velvollisuudet, ei jätä yhtenäishakemusta tämän asetuksen 11 artiklassa säädetyn määräajan kuluessa, sovelletaan yhden prosentin suuruista vähennystä työpäivää kohden. Vähennys voi olla enintään 25 prosenttia. Vähennystä on sovellettava asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 p, 103 q ja 103 r artiklassa säädettyihin tukijärjestelmiin liittyvien tukien mukaisesti maksettavaan kokonaismäärään jaettuna mainitun asetuksen 85 t ja 103 z artiklassa tarkoitettujen vuosien määrällä.

6. Jos samaan täydentävien ehtojen alaan liittyvien eri säädösten tai standardien osalta on havaittu useampi kuin yksi säännösten noudattamatta jättämisen tapaus, kyseisiä tapauksia on 71 artiklan 1 kohdan ja 72 artiklan 1 kohdan mukaisen vähennyksen vahvistamiseksi pidettävä yhtenä noudattamatta jättämisenä.

7. Standardin, joka muodostaa myös vaatimuksen, noudattamatta jättämistä pidetään yhtenä noudattamatta jättämisenä. Noudattamatta jättämistä on vähennysten laskemiseksi pidettävä vaatimuksen alaan kuuluvana osana.

8. Vähennysten soveltamiseksi vähennysprosenttia on sovellettava

a) suorien tukien kokonaismäärään, joka on myönnetty tai on myönnettävä asianomaiselle viljelijälle niiden tukihakemusten perusteella, jotka hän on jättänyt tai tulee jättämään kalenterivuonna, jona havainto tehtiin, ja

b) asetuksen (EY) N:o 1234/2007 85 p, 103 q ja 103 r artiklassa säädettyihin tukijärjestelmiin liittyvien tukien kokonaismäärään jaettuna mainitun asetuksen 85 t ja 103 z artiklassa tarkoitettujen vuosien määrällä.

71 artikla

Vähennysten soveltaminen laiminlyönnin tapauksessa

1. Jos havaittu noudattamatta jättäminen johtuu viljelijän laiminlyönnistä, on sovellettava vähennystä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 71 artiklan soveltamista. Vähennyksen on pääsääntöisesti oltava kolme prosenttia 70 artiklan 8 kohdassa tarkoitetusta kokonaismäärästä.

Maksajavirasto voi kuitenkin toimivaltaisen valvontaviranomaisen 54 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti tarkastuskertomuksen arviointiosassa esittämän arvion perusteella päättää joko alentaa kyseistä prosenttiosuutta yhteen prosenttiin tai korottaa sitä viiteen prosenttiin kyseisestä kokonaismäärästä taikka 54 artiklan 1 kohdan c alakohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa olla soveltamatta vähennystä lainkaan.

2. Jos jäsenvaltio käyttää mahdollisuutta olla vähentämättä tai epäämättä tukea asetuksen (EY) N:o 73/2009 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti eikä viljelijä ole korjannut tilannetta asetetussa määräajassa, vähennys tai epääminen on tehtävä.

Toimivaltaisen viranomaisen on asetettava määräaika, joka saa jatkua enintään sitä vuotta seuraavan vuoden loppuun, jolloin havainto tehtiin.

▼B

3. Jos jäsenvaltio käyttää mahdollisuutta pitää noudattamatta jättämistä vähäisenä asetuksen (EY) N:o 73/2009 24 artiklan 2 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan mukaisesti ja jos viljelijä ei ole korjannut tilannetta asetetussa määräajassa, vähennys on tehtävä.

Toimivaltaisen viranomaisen on asetettava määräaika, joka saa jatkua enintään sitä vuotta seuraavan vuoden loppuun, jolloin havainto tehtiin.

Kyseistä noudattamatta jättämistä ei voida pitää vähäisenä, ja on tehtävä vähintään 1 kohdassa säädetty yhden prosentin suuruinen vähennys.

Lisäksi vähäisenä pidettyä noudattamatta jättämistä, jonka viljelijä on korjannut tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyn määräajan kuluessa, ei katsota 5 kohdan mukaiseksi noudattamatta jättämiseksi.

4. Jos täydentävien ehtojen eri alojen osalta on havaittu useampi kuin yksi säännösten noudattamatta jättäminen, 1 kohdassa säädettyä vähennyksen vahvistamismenettelyä on sovellettava erikseen kuhunkin noudattamatta jättämiseen.

Kyseiset vähennysprosenttiosuudet on laskettava yhteen. Vähennys voi kuitenkin olla enintään viisi prosenttia 70 artiklan 8 kohdassa tarkoitetusta kokonaismäärästä.

5. Jos on havaittu toistuvia säännösten noudattamatta jättämisiä, toistuvan noudattamatta jättämisen osalta tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vahvistettua prosenttiosuutta on ensimmäisen toistumisen yhteydessä korotettava kertoimella kolme, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 72 artiklan mukaista säännösten tahallista noudattamatta jättämistä koskevien säännösten soveltamista. Jos kyseinen prosenttiosuus on vahvistettu 70 artiklan 6 kohdan mukaisesti, maksajaviraston on määritettävä prosenttiosuus, jota olisi sovellettu toistuvaan asianomaisen vaatimuksen tai standardin noudattamatta jättämiseen.

Myöhempien toistumisten yhteydessä korotuskerrointa kolme on sovellettava joka kerran edellisen toistuvan noudattamatta jättämisen osalta vahvistettuun vähennykseen. Vähennys voi kuitenkin olla enintään 15 prosenttia 70 artiklan 8 kohdassa tarkoitetusta kokonaismäärästä.

Kun 15 prosentin suuruinen enimmäisvähennys on saavutettu, maksajaviraston on ilmoitettava asianomaiselle viljelijälle, että jos sama säännösten noudattamatta jättäminen vielä havaitaan, hänen katsotaan toimineen 72 artiklassa tarkoitetulla tavalla tahallisesti. Jos sen jälkeen havaitaan uusi noudattamatta jättäminen, sovellettava vähennysprosenttiosuus vahvistetaan soveltamalla korotuskerrointa kolme korotettuun määrään, joka edeltää tapauksen mukaan toisen alakohdan viimeisessä virkkeessä säädetyn 15 prosentin rajoituksen soveltamista.

6. Jos toistuva noudattamatta jättäminen havaitaan yhdessä jonkin toisen noudattamatta jättämisen tai toisen toistuvan noudattamatta jättämisen kanssa, prosenttimääräiset vähennykset lasketaan yhteen. Vähennys voi kuitenkin olla enintään 15 prosenttia 70 artiklan 8 kohdassa tarkoitetusta kokonaismäärästä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 kohdan kolmannen alakohdan soveltamista.

72 artikla

Vähennysten ja epäämisten soveltaminen säännösten tahallisen noudattamatta jättämisen tapauksissa

1. Jos viljelijä on jättänyt säännöksiä noudattamatta tahallisesti, 70 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun kokonaismäärään sovellettavan vähennyksen on pääsääntöisesti oltava 20 prosenttia kyseisestä kokonaismäärästä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 77 artiklan soveltamista.

▼B

Maksajavirasto voi kuitenkin toimivaltaisen valvontaviranomaisen 54 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti tarkastuskertomuksen arviointiosassa esittämän arvion perusteella päättää alentaa kyseistä prosenttiosuutta vähintään 15 prosenttiin tai korottaa sitä tapauksen mukaan enintään 100 prosenttiin kyseisestä kokonaismäärästä.

2. Jos tahallinen noudattamatta jättäminen koskee jotain tiettyä tukijärjestelmää, viljelijä on suljettava kyseisen tukijärjestelmän ulkopuolelle kyseisen kalenterivuoden osalta. Jos säännösten tahallinen noudattamatta jättäminen on erittäin laajaa, vakavaa, pitkäaikaista tai toistuvaa, viljelijä on suljettava asianomaisen tukijärjestelmän ulkopuolelle myös seuraavan kalenterivuoden osalta.

IV LUKU

Yhteiset säännökset

73 artikla

Vähennysten ja epäämisten soveltamista koskevat poikkeukset

1. Edellä olevassa I ja II luvussa säädettyjä vähennyksiä ja epäämisiä ei sovelleta, jos viljelijä on esittänyt asiasisällöllisesti oikeaa tietoa tai jos hän voi muutoin osoittaa, että virhe ei ole hänen tekemänsä.

2. Edellä olevassa I ja II luvussa säädettyjä vähennyksiä ja epäämisiä ei sovelleta niihin tukihakemuksen osiin, joiden osalta viljelijä ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle kirjallisesti tukihakemuksen olevan virheellinen tai muuttuneen virheelliseksi sen jättämisen jälkeen edellyttäen, että viljelijälle ei ole annettu tietoa toimivaltaisen viranomaisen aikomuksesta tehdä tarkastus paikalla tai että viranomainen ei ole jo ilmoittanut viljelijälle hakemuksessa olevista sääntöjenvastaisuuksista.

Tukihakemusta on mukautettava vastaamaan todellista tilannetta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen viljelijän toimittamien tietojen perusteella.

74 artikla

Nautaeläinten sähköiseen tietokantaan vietyjen tietojen muuttaminen ja korjaaminen

Edellä olevaa 73 artiklaa sovelletaan tukihakemuksen jättöhetkestä alkaen nautaeläinten sähköiseen tietokantaan viedyissä tiedoissa oleviin virheisiin ja poisjättöihin niiden nautaeläinten osalta, joista tukea on haettu.

Nautaeläimiin, joista tukea ei ole haettu, sovelletaan samoja säännöksiä III luvun mukaisesti sovellettavien vähennysten ja epäämisten osalta.

75 artikla

Ylivoimainen este ja poikkeukselliset olosuhteet

1. Jos viljelijä ei ole voinut täyttää velvollisuuksiaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 31 artiklassa tarkoitettujen ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisten olosuhteiden vuoksi, hän säilyttää oikeutensa tukeen ylivoimaisen esteen tai poikkeuksellisen olosuhteen tapahtumishetkellä

▼B

tukikelpoisen pinta-alan tai tukikelpoisten eläinten osalta. Lisäksi jos tällaisesta ylivoimaisesta esteestä tai poikkeuksellisesta olosuhteesta johtuva noudattamatta jättäminen koskee täydentäviä ehtoja, vastaavaa vähennystä ei sovelleta.

2. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 31 artiklassa tarkoitetuista ylivoimaisista esteistä ja poikkeuksellisista olosuhteista on ilmoitettava kirjallisesti toimivaltaiselle viranomaiselle sekä esitettävä niistä kyseistä viranomaista tyydyttävät todisteet 10 työpäivän kuluessa päivästä, jona viljelijä voi ne ilmoittaa.

V OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

76 artikla

Tuen vähimmäismäärät

Jäsenvaltiot voivat päättää olla myöntämättä tukea, jos sen määrä tukihakemusta kohden on enintään 100 euroa.

77 artikla

Vähennysten kasaantuminen

Jos säännösten noudattamatta jättäminen muodostaa myös sääntöjenvastaisuuden, mikä on merkityksellistä vähennysten tai epäämisten soveltamiseksi niin IV osaston II luvun kuin sen III luvun mukaisesti,

a) asianomaisiin tukijärjestelmiin on sovellettava IV osaston II luvun mukaisia vähennyksiä tai epäämisiä;

b) tilatukijärjestelmässä, yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä ja muissa tukijärjestelmissä, joihin ei sovelleta a alakohdassa tarkoitettuja vähennyksiä tai epäämisiä, myönnettävään tukien kokonaismäärään on sovellettava IV osaston III luvun mukaisia vähennyksiä ja epäämisiä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vähennyksiä tai epäämisiä on sovellettava 78 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta muista yhteisön säännöksistä tai kansallisesta lainsäädännöstä johtuvien lisäseuraamuksien soveltamista.

78 artikla

Vähennysten soveltaminen kussakin tukijärjestelmässä

1. Jäsenvaltioiden on laskettava viljelijälle kunkin asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä I mainitun tukijärjestelmän mukaisesti myönnettävän tuen määrä kyseisessä tukijärjestelmässä vahvistetuin edellytyksin ottaen tarvittaessa huomioon perusalan tai taatun enimmäispinta-alan taikka palkkiokelpoisten eläinten lukumäärän ylitys.

2. Jos sääntöjenvastaisuuksien, hakemusten myöhässä jättämisen, viljelylohkojen ilmoittamatta jättämisen, talousarviomäärärahojen enimmäismäärän ylittämisen, tuen mukauttamisen, rahoituskurin tai täydentävien ehtojen noudattamatta jättämisen seurauksena on sovellettava vähennyksiä tai epäämisiä, nämä vähennykset tai epäämiset on kussakin asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä I luetellussa tukijärjestelmässä määriteltävä seuraavalla tavalla ja seuraavassa järjestyksessä:

▼B

a) sääntöjenvastaisuuksien tapauksessa sovelletaan IV osaston II luvussa säädettyjä vähennyksiä tai epäämisiä;

b) edellä olevan a alakohdan mukaisesti saatua määrää käytetään perustana laskettaessa 23 ja 24 artiklan mukaisesti sovellettavia vähennyksiä, jotka johtuvat hakemusten jättämisestä myöhässä;

c) edellä olevan b alakohdan mukaisesti saatua määrää käytetään perustana laskettaessa 55 artiklan mukaisesti sovellettavia vähennyksiä, jotka johtuvat viljelylohkojen ilmoittamatta jättämisestä;

▼M3

d) niiden tukijärjestelmien osalta, joiden talousarviomäärärahojen enimmäismäärä on vahvistettu asetuksen (EY) N:o 73/2009 51 artiklan 2 kohdan, 69 artiklan 3 kohdan, 123 artiklan 1 kohdan ja 128 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai jota sovelletaan mainitun asetuksen 126 artiklan 2 kohdan, 127 artiklan 2 kohdan ja 129 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jäsenvaltion on laskettava yhteen tämän kohdan a, b ja c alakohdan soveltamisesta johtuvat määrät.

▼B

Kullekin kyseisistä tukijärjestelmistä määritetään kerroin jakamalla talousarviomäärärahojen enimmäismäärä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen määrien summalla. Jos näin saatu kerroin on suurempi kuin 1, sovelletaan kerrointa 1.

Yksittäiselle viljelijälle sellaisessa tukijärjestelmässä, jolle on vahvistettu talousarviomäärärahojen enimmäismäärä, myönnettävän tukimäärän laskemiseksi ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti saatu määrä kerrotaan toisessa alakohdassa määritetyllä kertoimella.

79 artikla

Tukien mukauttamisesta, rahoituskurista ja täydentävistä ehdoista johtuvien vähennysten laskentaperusta

▼M6

1. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 7 ja 10 artiklassa ja tapauksen mukaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 378/2007 ([1]) 1 artiklassa sekä vuoden 2013 osalta asetuksen (EY) N:o (EY) N:o 73/2009 10 b artiklassa säädetystä tuen mukauttamisesta johtuvia vähennyksiä, kuten myös asetuksen (EY) N:o 73/2009 11 artiklassa säädetystä rahoituskurista johtuvaa vähennystä ja kyseisen asetuksen 8 artiklan 1 kohdassa säädettyä vähennystä sovelletaan asetuksen (EY) N:o 73/2009 liitteessä I luetelluista eri tukijärjestelmistä, joihin kukin viljelijä on oikeutettu, myönnettyyn tukien kokonaismäärään tämän asetuksen 78 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

▼B

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti saatua tukimäärää käytetään perustana laskettaessa IV osaston III luvun mukaisesti sovellettavia vähennyksiä, jotka johtuvat täydentävien ehtojen noudattamatta jättämisestä.

80 artikla

Perusteettomien tukien takaisinperintä

1. Viljelijän on palautettava perusteettomasti maksetut määrät, joihin lisätään 2 kohdan mukaisesti lasketut korot.

([1]) EUVL L 95, 5.4.2007, s. 1.

▼M5

2. Korko lasketaan sen ajan perusteella, joka kuluu tuensaajalle perintämääräyksessä ilmoitetun maksumääräajan, joka voi olla enintään 60 päivää, ja joko palautuksen tai vähennyksen välillä.

▼B

Sovellettava korkotaso on laskettava kansallisen lainsäädännön mukaisesti, eikä se saa olla alempi kuin kansallisten säännösten mukaisesti maksujen takaisinperinnässä sovellettava korkotaso.

3. Edellä olevassa 1 kohdassa tarkoitettua palautusvelvollisuutta ei sovelleta, jos maksu on suoritettu toimivaltaisen viranomaisen tai muun viranomaisen tekemän virheen johdosta eikä viljelijä ole voinut kohtuudella havaita virhettä.

Jos virhe kuitenkin liittyy kyseisen maksun laskemiseen liittyviin asiatietoihin, ensimmäistä alakohtaa sovelletaan ainoastaan, jos takaisinperintää koskevaa päätöstä ei ollut ilmoitettu 12 kuukauden kuluessa maksusta.

81 artikla

Perusteettomien tukioikeuksien takaisinperintä

1. Jos sen jälkeen, kun viljelijöille on myönnetty tukioikeudet asetuksen (EY) N:o 795/2004 tai asetuksen (EY) N:o 1120/2009 mukaisesti, havaitaan, että tiettyjä tukioikeuksia on myönnetty perusteettomasti, asianomaisen viljelijän on luovutettava perusteettomasti myönnetyt tukioikeudet asetuksen (EY) N:o 73/2003 41 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen varantoon, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 137 artiklan soveltamista.

Jos asianomainen viljelijä on jo siirtänyt tukioikeuksia toisille viljelijöille, myös siirron saajia koskee ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu velvollisuus suhteessa niiden tukioikeuksien määrään, jotka heille on siirretty, jollei viljelijällä, jolle tukioikeudet alun perin myönnettiin, ole käytössään riittävästi tukioikeuksia perusteettomasti myönnettyjen tukioikeuksien arvon kattamiseksi.

Perusteettomasti myönnettyjä tukioikeuksia ei katsota alun perin myönnetyiksi.

2. Jos sen jälkeen, kun tukioikeudet on myönnetty viljelijöille asetuksen (EY) N:o 795/2004 tai (EY) N:o 1120/2009 mukaisesti, havaitaan, että tukioikeuksien arvo on liian suuri, arvoa on mukautettava vastaavasti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 73/2009 137 artiklan soveltamista. Kyseinen mukautus on tehtävä myös muille viljelijöille jo siirrettyjen tukioikeuksien osalta. Vähennetty arvo on siirrettävä asetuksen (EY) N:o 73/2009 41 artiklassa tarkoitettuun kansalliseen varantoon.

Tukioikeudet katsotaan alun perin myönnetyiksi mukautuksesta johtuvaan arvoon.

3. Jos 1 ja 2 kohtaa sovellettaessa havaitaan, että asetuksen (EY) N:o 795/2004 tai asetuksen (EY) N:o 1120/2009 mukaisesti viljelijälle myönnettyjen tukioikeuksien määrä on virheellinen eikä tukioikeuksien perusteeton myöntäminen vaikuta viljelijän saamien tukioikeuksien kokonaisarvoon, jäsenvaltioiden on laskettava uudelleen tukioikeudet ja tapauksen mukaan korjattava viljelijälle myönnettyjen tukioikeuksien laji.

Ensimmäistä alakohtaa ei kuitenkaan sovelleta, jos viljelijä olisi kohtuudella voinut havaita virheet.

▼B

4. Jäsenvaltiot voivat päättää, ettei perusteettomasti myönnettyjä oikeuksia peritä takaisin, jos viljelijälle perusteettomasti myönnetty määrä on enintään 50 euroa. Jos 3 kohdassa tarkoitettu kokonaisarvo koskee enintään 50 euroa, jäsenvaltiot voivat lisäksi päättää olla tekemättä uudelleenlaskentaa.

5. Jos viljelijä on siirtänyt tukioikeuksia asetuksen (EY) N:o 1782/2003 46 artiklan 2 kohdan tai asetuksen (EY) N:o 73/2009 43 artiklan 1 kohdan, 43 artiklan 2 kohdan, 62 artiklan 1 kohdan, 62 artiklan 3 kohdan ja 68 artiklan 5 kohdan vastaisesti, tilanne määritellään kuin siirtoa ei olisi tapahtunut.

6. Perusteettomasti maksetut määrät on perittävä takaisin 80 artiklan mukaisesti.

82 artikla

Tilan siirto

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan

a) ”tilan siirrolla” kyseisten tuotantoyksiköiden myyntiä, vuokrausta tai muulla samankaltaisella liiketoimella tapahtuvaa siirtoa;

b) ”luopujalla” viljelijää, jonka tila siirretään toiselle viljelijälle;

c) ”tilan jatkajalla” viljelijää, jolle tila siirretään.

2. Jos tila siirretään kokonaisuudessaan yhdeltä viljelijältä toiselle tukihakemuksen jättämisen jälkeen ja ennen kuin kaikki tuen myöntämisedellytykset ovat täyttyneet, siirretystä tilasta ei myönnetä tukea luopujalle.

3. Luopujan hakema tuki myönnetään tilan jatkajalle, jos

a) tilan jatkaja ilmoittaa siirrosta toimivaltaiselle viranomaiselle jäsenvaltion asettaman määräajan kuluessa ja hakee tuen maksamista;

b) tilan jatkaja esittää kaikki toimivaltaisen viranomaisen vaatimat todisteet;

c) tuen kaikki myöntämisedellytykset täyttyvät siirretyn tilan osalta.

4. Kun tilan jatkaja ilmoittaa tilan siirrosta toimivaltaiselle viranomaiselle ja hakee tuen maksamista 3 kohdan a alakohdan mukaisesti

a) luopujan ja toimivaltaisen viranomaisen oikeudellisesta suhteesta johtuvat luopujan kaikki oikeudet ja velvollisuudet, jotka syntyvät tukihakemuksen perusteella, kuuluvat tilan jatkajalle;

b) kaikki tuen myöntämiseksi tarvittavat toimet ja luopujan ennen tilan siirtoa tekemät kaikki ilmoitukset luetaan tilan jatkajan ansioksi asianmukaisten yhteisön sääntöjen soveltamiseksi;

c) siirrettyä tilaa pidetään tarvittaessa erillisenä tilana kyseisen markkinointivuoden tai palkkiokauden osalta.

5. Jos tukihakemus jätetään sen jälkeen, kun tuen myöntämiseksi tarvittavat toimet on saatu päätökseen ja tila on siirretty kokonaisuudessaan yhdeltä viljelijältä toiselle kyseisten toimien käynnistämisen

▼B

jälkeen mutta ennen kuin tuen kaikki myöntämisedellytykset täyttyvät, tukea voidaan myöntää tilan jatkajalle sillä edellytyksellä, että 3 kohdan a ja b alakohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät. Tällöin sovelletaan 4 kohdan b alakohtaa.

6. Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa päättää myöntää tukea luopujalle. Tällaisessa tapauksessa

a) tilan jatkajalle ei myönnetä tukea;

b) jäsenvaltioiden on sovellettava 2–5 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia soveltuvin osin.

83 artikla

Lisätoimenpiteet ja jäsenvaltioiden keskinäinen avunanto

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki yhdennetyn järjestelmän moitteettomaksi soveltamiseksi vaadittavat lisätoimenpiteet ja autettava toisiaan tarvittaessa tässä asetuksessa säädettyjen tarkastusten toteuttamiseksi.

Jos tässä asetuksessa ei säädetä tarkoituksenmukaisista vähennyksistä ja epäämisistä, jäsenvaltiot voivat tässä yhteydessä ottaa käyttöön aiheellisia kansallisia seuraamuksia, joita sovelletaan tuottajiin ja muihin toimijoihin, kuten teurastamoihin tai järjestöihin, jotka ovat osallisina tuen myöntämismenettelyssä, sen varmistamiseksi, että valvontaedellytykset, kuten asianmukaista tilan karjarekisteriä tai ilmoitusvelvollisuutta koskevat edellytykset, täyttyvät.

84 artikla

Ilmoitukset

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain viimeistään 15 päivänä heinäkuuta yhdennetyn hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamisalaan kuuluvia tukijärjestelmiä koskeva kertomus, joka kattaa edellisen kalenterivuoden ja jossa mainitaan erityisesti seuraavat seikat:

a) yhdennetyn järjestelmän täytäntöönpano, mukaan luettuina erityisesti täydentävien ehtojen vaatimusten tarkastamiseksi valitut vaihtoehdot ja toimivaltaiset valvontalaitokset, jotka vastaavat täydentävien ehtojen vaatimusten ja edellytysten tarkastuksista, sekä erityistuen hallintoa ja valvontaa varten toteutetut erityistoimet;

b) hakijoiden määrä sekä kokonaispinta-ala, eläinten kokonaislukumäärä ja tuotteiden kokonaismäärät;

c) tarkastettujen hakijoiden määrä sekä tarkastetut kokonaispinta-ala, eläinten kokonaismäärä ja tuotteiden kokonaismäärät;

d) tehtyjen tarkastusten tulokset sekä IV osaston mukaisesti sovelletut vähennykset ja epäämiset;

e) edellä olevan III osaston III luvun mukaisten täydentäviä ehtoja koskevien tarkastusten tulokset.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle sähköisesti komission jäsenvaltioiden käyttöön asettamalla lomakkeella viimeistään kunkin vuoden 31 päivänä lokakuuta tämän asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu pysyvänä laitumena olevan maa-alan osuus koko maatalousmaasta.

3. Jäsenvaltiot voivat yhteisymmärryksessä komission kanssa poiketa 1 ja 2 kohdassa säädetyistä määräpäivistä asianmukaisesti perustelluissa poikkeuksellisissa tilanteissa.

▼B

4. Yhdennetyn järjestelmän yhteydessä perustettua sähköistä tietokantaa käytetään avuksi toimitettaessa niitä alakohtaisissa säännöissä täsmennettyjä tietoja, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle.

5. Sovellettaessa suorien tukien lineaarista vähennystä asetuksen (EY) N:o 73/2009 8 artiklan 1 kohdan ja tämän asetuksen 79 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle viipymättä sovelletusta vähennysprosentista.

▼M4

6. Edellä 40 artiklassa ja tämän artiklan 2 ja 5 kohdassa tarkoitetut ilmoitukset on tehtävä komission asetuksen (EY) N:o 792/2009 ([1]) mukaisesti.

▼B

85 artikla

Jakoperusteet

Asetuksen (EY) N:o 73/2009 9 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen neljää prosenttiyksikköä vastaavien määrien jakoperusteet lasketaan ottaen huomioon jäsenvaltioissa olevat maatalousmaan ja maatalouden työpaikkojen osuudet, joiden painotukset ovat 65 prosenttia ja 35 prosenttia.

Kunkin jäsenvaltion osuutta maatalousmaasta ja maatalouden työpaikoista korjataan sen perusteella, mikä on jäsenvaltion suhteellinen bruttokansantuote (BKT) asukasta kohti ostovoimana mitattuna, soveltamalla yhtä kolmasosaa niiden jäsenvaltioiden keskiarvon poikkeamasta, joihin tuen mukauttamista sovelletaan.

Tähän tarkoitukseen käytetään seuraavia, Eurostatista elokuussa 2003 saatuihin tietoihin perustuvia taustatietoja:

a) maatalousmaa: Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1166/2008 ([2]) mukaisesta maatilojen rakennetta koskevasta vuoden 2000 tutkimuksesta saadut tiedot;

b) maatalouden työpaikat: maatalous-, metsästys- ja kalastusalan työpaikkoja koskevat tiedot, jotka on julkaistu neuvoston asetuksen (EY) N:o 577/98 ([3]) mukaisesti toteutetun vuoden 2001 työvoimatutkimuksen vuotuisessa sarjassa;

c) BKT asukasta kohti ostovoimana ilmaistuna: kolmen vuoden keskiarvo, joka perustuu jäsenvaltioiden kansantalouden tilinpitoon vuosina 1999–2001.

III OSA

LOPPUSÄÄNNÖKSET

86 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 796/2004 1 päivästä tammikuuta 2010.

Sitä on kuitenkin sovellettava edelleen tukihakemuksiin, jotka liittyvät ennen 1 päivää tammikuuta 2010 alkaviin markkinointivuosiin tai palkkiokausiin.

([1]) EUVL L 228, 1.9.2009, s. 3.
([2]) EUVL L 321, 1.12.2008, s. 14.
([3]) EYVL L 77, 14.3.1998, s. 3.

▼B

2. Viittauksia asetukseen (EY) N:o 796/2004 pidetään viittauksina tähän asetukseen, ja ne luetaan liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

87 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan tukihakemuksiin, jotka liittyvät 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaviin markkinointivuosiin tai palkkiokausiin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE I

Yhteisön menetelmä hamppulajikkeiden tetrahydrokannabinolipitoisuuden kvantitatiiviseksi määrittämiseksi

1. **Tarkoitus ja soveltamisala**

Tämän menetelmän tarkoituksena on määrittää hamppulajikkeiden (*Cannabis sativa* L.) delta-9-tetrahydrokannabinolipitoisuus, jäljempänä ”THC-pitoisuus”. Menetelmässä sovelletaan tapauksen mukaan käytäntöä A tai B, joita kuvaillaan seuraavassa.

Menetelmä perustuu delta-9-THC-pitoisuuden kvantitatiiviseen määritykseen kaasukromatografialla (GC) sen jälkeen, kun näytettä on uutettu liuottimella.

1.1. *Käytäntö A*

Käytäntöä A on käytettävä tuotantoa koskevissa tarkastuksissa, kuten asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklassa ja tämän asetuksen 30 artiklan 2 kohdan a alakohdassa säädetään.

1.2. *Käytäntö B*

Käytäntöä B on käytettävä asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan 1 kohdassa ja tämän asetuksen 40 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

2. **Näytteenotto**

2.1. *Näytteet*

a) Käytäntö A: Tietyssä hamppulajikeviljelmässä on kustakin valitusta kasvista kerättävä vähintään 30 senttimetrin mittainen osa, jossa on vähintään yksi emikukinto. Näytteet on kerättävä päiväsaikaan ajanjaksona, joka alkaa 20 päivän kuluttua kukinnan alkamisesta ja päättyy 10 päivän kuluttua kukinnan päättymisestä. Keruu on tehtävä järjestelmällisesti siten, että lohkosta saadaan edustava otos; näytteitä ei kuitenkaan kerätä lohkon reunoilta.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että näyte otetaan ennen kuin kukinnan alkamisesta on kulunut 20 päivää, jos kunkin viljellyn lajikkeen osalta otetaan muita edustavia näytteitä ensimmäisen alakohdan mukaisesti ajanjaksona, joka alkaa 20 päivän kuluttua kukinnan alkamisesta ja päättyy 10 päivän kuluttua kukinnan päättymisestä.

b) Käytäntö B: Tietyssä hamppulajikeviljelmässä on kustakin valitusta kasvista kerättävä sen yläkolmannes. Näytteet on kerättävä päiväsaikaan 10 päivän kuluessa kukinnan päättymisestä systemaattisesti siten, että lohkosta saadaan edustava näyte; näytteitä ei kuitenkaan kerätä lohkon reunoilta. Jos kyseessä on kaksikotinen lajike, näytteeseen on kerättävä ainoastaan emikasveja.

2.2. *Näytteiden koko*

Käytäntö A: otokseen on kerättävä kustakin lohkosta 50 näytettä.

Käytäntö B: otokseen on kerättävä kustakin lohkosta 200 näytettä.

Näytteet on pakattava väljästi kangas- tai paperipussiin ja lähetettävä määrityslaboratorioon.

Jäsenvaltio voi säätää, että tarkistusmääritystä varten kerätään toinen näyte, jonka tuottaja tai määrityksestä vastaava laitos säilyttää.

2.3. *Näytteen kuivaus ja varastointi*

Näytteiden kuivaaminen on aloitettava mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 48 tunnin kuluessa millä tahansa menetelmällä, jossa lämpötila on alle 70 °C.

Näytteitä kuivataan kunnes niiden paino on vakio ja kosteuspitoisuus 8–13 prosenttia.

Kuivatut näytteet säilytetään väljästi pimeässä ja alle 25 °C:n lämpötilassa.

▼B

3. **THC-pitoisuuden määrittäminen**

3.1. *Testinäytteen esikäsittely*

Kuivatuista näytteistä on irrotettava varret ja yli 2 mm:n kokoiset siemenet.

Kuivatut näytteet on jauhettava puolikarkeaksi jauheeksi (seula, jossa on 1 mm:n reiät).

Jauhetta voidaan säilyttää enintään 10 viikkoa kuivassa, pimeässä ja alle 25 °C:n lämpötilassa.

3.2. *Reagenssit ja uuttoliuos*

Reagenssit

— kromatografisesti puhdas delta-9-tetrahydrokannabinoli,

— kromatografisesti puhdas skvalaani sisäisenä standardina.

Uuttoliuos

— 35 mg skvalaania 100 ml:ssa heksaania.

3.3. *Delta-9-THC:n uuttaminen*

100 mg jauhettua määritysnäytettä on punnittava sentrifugiputkeen, ja on lisättävä 5 ml uuttoliuosta, joka sisältää sisäistä standardia.

Näyte on upotettava ultraäänihauteeseen ja jätettävä sinne 20 minuutiksi. Sitä on sentrifugoitava viiden minuutin ajan 3 000 kierrosta minuutissa, ja sen jälkeen on otettava THC-supernatantti talteen. Liuos on injektoitava kromatografiin ja suoritettava kvantitatiivinen määritys.

3.4. *Kaasukromatografia*

a) Välineistö

— kaasukromatografi, jossa on liekki-ionisaatiodetektori ja split/splitless -injektori,

— kolonni, jossa kannabinoidit voidaan erottaa hyvin, esimerkiksi lasinen kapillaarikolonni, jonka pituus on 25 m ja halkaisija 0,22 mm ja joka on kyllästetty

5-prosenttisella fenyylimetyylisiloksaani -tyyppisellä poolittomalla faasilla.

b) Kalibrointiasteikot

Käytäntö A: vähintään 3 astetta ja käytäntö B: vähintään 5 astetta, joihin on sisällyttävä 0,04 ja 0,50 mg/ml delta-9-THC:tä uuttoliuoksessa.

c) Koeolosuhteet

Seuraavat olosuhteet ovat esimerkkejä a alakohdassa mainitulle kolonnille:

— uunin lämpötila 260 °C

— injektorin lämpötila 300 °C

— detektorin lämpötila 300 °C.

d) Injektiotilavuus: 1 µl

4. **Tulokset**

Tulos on ilmoitettava kahden desimaalin tarkkuudella grammoina delta-9-THC:ta 100 grammassa analyysinäytettä, joka on kuivattu vakiopainoon. Tuloksen sallittu mittapoikkeama on 0,03 % absoluuttisena arvona ilmoitettuna.

— Käytäntö A: Tuloksena ilmoitetaan yksi määritys analyysinäytettä kohti.

Jos näin saatu tulos on kuitenkin suurempi kuin asetuksen (EY) N:o 73/2009 39 artiklan 1 kohdassa säädetty raja-arvo, kustakin analyysinäytteestä tehdään toinen määritys. Tällöin tuloksena ilmoitetaan näiden kahden määrityksen keskiarvo.

— Käytäntö B: Tuloksena ilmoitetaan kahden analyysinäytteestä tehdyn määrityksen keskiarvo.

▼B

LIITE II

Asetus (EY) N:o 796/2004	Tämä asetus	Asetus (EY) N:o 1120/2009
1 artikla	1 artikla	
2 artiklan 1 kohta	—	2 artiklan a alakohta
2 artiklan 1 a kohta	2 artiklan 1 kohta	
2 artiklan 1 b kohta	—	
2 artiklan 2 kohta	—	2 artiklan c alakohta
2 artiklan 2 a kohta	—	2 artiklan d alakohta
2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 3 kohta	
2 artiklan 4 kohta	2 artiklan 4 kohta	
2 artiklan 5 kohta	2 artiklan 5 kohta	
2 artiklan 6 kohta	2 artiklan 6 kohta	
2 artiklan 7 kohta	2 artiklan 7 kohta	
2 artiklan 8 kohta	2 artiklan 8 kohta	
2 artiklan 9 kohta	2 artiklan 9 kohta	
2 artiklan 10 kohta	2 artiklan 10 kohta	
2 artiklan 11 kohta	2 artiklan 11 kohta	
2 artiklan 12 kohta	2 artiklan 12 kohta	
2 artiklan 13 kohta	2 artiklan 14 kohta	
2 artiklan 14 kohta	—	
2 artiklan 15 kohta	2 artiklan 15 kohta	
2 artiklan 16 kohta	2 artiklan 16 kohta	
2 artiklan 17 kohta	2 artiklan 17 kohta	
2 artiklan 18 kohta	2 artiklan 18 kohta	
2 artiklan 19 kohta	2 artiklan 19 kohta	
2 artiklan 20–36 kohta	2 artiklan 21–37 kohta	
2 artiklan 37 kohta	—	
2 artiklan toiseksi viimeinen alakohta	2 artiklan 38 kohta	
2 artiklan viimeinen alakohta	—	
3 artiklan 1–7 kohta	3 artiklan 1–7 kohta	
4 artikla	4 artikla	
5 artikla	5 artikla	
6 artikla	6 artikla	
7 artikla	7 artikla	

▼B

Asetus (EY) N:o 796/2004	Tämä asetus	Asetus (EY) N:o 1120/2009
8 artiklan 1 kohta	34 artiklan 4 kohta	
8 artiklan 2 kohta	34 artiklan 5 kohta	
9 artiklan ensimmäinen kohta	8 artiklan 1 kohta	
9 artiklan toinen kohta	8 artiklan 2 kohta	
10 artikla	9 artikla	
11 artiklan 1 kohta	11 artiklan 1 kohta	
11 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	11 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	
11 kohdan 2 kohdan toinen alakohta	11 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	
11 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta	11 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	
11 artiklan 3 kohta	10 artiklan 2 kohta	
12 artiklan 1 kohdan a, b, c ja d alakohta	12 artiklan 1 kohdan a, b, c ja d alakohta	
12 artiklan 1 kohdan e alakohta	—	
12 artiklan 1 kohdan f alakohta	12 artiklan 1 kohdan e alakohta	
12 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	12 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	
13 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	13 artiklan 1 kohta	
13 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	—	
13 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	—	
13 artiklan 5 kohta	13 artiklan 2 kohta	
13 artiklan 6 kohta	—	
13 artiklan 7 kohta	13 artiklan 3 kohta	
13 artiklan 8 kohta	13 artiklan 4 kohta	
13 artiklan 9 kohta	—	
13 artiklan 10 kohta	13 artiklan 5 kohta	
13 artiklan 11 ja 12 kohta	—	
13 artiklan 13 a kohta	13 artiklan 6 kohta	
13 artiklan 14 kohta	20 artiklan 3 kohta	
14 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	13 artiklan 8 kohdan ensimmäinen alakohta	
14 kohdan 1 kohdan toinen alakohta	—	
14 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	13 kohdan 8 kohdan toinen alakohta	

▼B

Asetus (EY) N:o 796/2004	Tämä asetus	Asetus (EY) N:o 1120/2009
14 artiklan 1 kohdan neljäs alakohta	13 artiklan 8 kohdan kolmas alakohta	
14 artiklan 1a kohta	55 artiklan 1 ja 2 kohta	
14 artiklan 2 kohta	12 artiklan 5 kohta	
14 artiklan 3 kohta	10 artiklan 1 kohta	
14 artiklan 4 kohta	13 artiklan 9 kohta	
15 artikla	14 artikla	
15 a artikla	—	
16 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	16 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	
16 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	65 artiklan 3 kohdan kolmas alakohta	
16 artiklan 4 kohta	16 artiklan 4 kohta	
17 artikla	—	
17 a artikla	17 artikla	
18 artikla	20 artikla	
19 artikla	21 artikla	
20 artikla	22 artikla	
21 artikla	23 artikla	
21 a artiklan 1 ja 2 kohta	24 artikla	
21 a artiklan 3 kohdan toinen alakohta	15 artiklan 1 kohta	
22 artikla	25 artikla	
23 artikla	26 artikla	
23 a artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta	27 artiklan 1 kohta	
23 a artiklan 2 kohta	27 artiklan 2 kohta	
24 artiklan 1 kohdan a, b, c, d, e, g, i, j ja k alakohta	28 artiklan 1 kohdan a, b, c, d, e, f, g, h ja i alakohta	
24 artiklan 1 kohdan f ja h alakohta	—	
24 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta	28 artiklan 2 kohta	
24 artiklan 2 kohdan toinen alakohta	28 artiklan 3 kohta	
26 artiklan 1, 3 ja 4 kohta	30 artiklan 1, 3 ja 4 kohta	
26 artiklan 2 kohdan a, b, c, f ja h alakohta	30 artiklan 2 kohdan a, b, c, g ja h alakohta	

▼B

Asetus (EY) N:o 796/2004	Tämä asetus	Asetus (EY) N:o 1120/2009
26 artiklan 2 kohdan d, e ja g alakohta	—	
27 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen virke	31 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	
27 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan toisen virkkeen a, b ja c alakohta	31 artiklan 2 kohta	
27 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas alakohta	31 artiklan 1 kohdan toinen ja kolmas alakohta	
27 artiklan 3 ja 4 kohta	31 artiklan 3 ja 4 kohta	
28 artikla	32 artikla	
29 artikla	33 artikla	
30 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta, 2, 3 ja 4 kohta	34 artiklan 1, 2, 3 ja 6 kohta	
30 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	—	
31 artikla	37 artikla	
31 a artikla	38 artikla	
31 b artikla	39 artikla	
32 artikla	35 artikla	
33 artiklan 1 kohta	—	
33 artiklan 2, 3, 4 ja 5 kohta	40 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohta	
33 a artikla	—	
33 b artikla	—	
33 c artikla	—	
34 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	41 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	
34 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	—	
34 artiklan 2 kohta	41 artiklan 2 kohta	
35 artiklan 1 kohta	42 artiklan 1 kohdan ensimmäinen kohta	
35 artiklan 2 kohdan a alakohta	42 artiklan 1 kohdan toinen kohta	
35 artiklan 2 kohdan b alakohdan ensimmäisen kohdan ensimmäinen, toinen, kolmas ja neljäs luetelmakohta	42 artiklan 2 kohdan ensimmäisen kohdan a–d alakohta	
35 artiklan 2 kohdan b alakohdan toinen kohta	42 artiklan 2 kohdan toinen kohta	
35 artiklan 2 kohdan c alakohdan ensimmäinen ja toinen luetelmakohta	42 artiklan 3 kohdan a ja b alakohta	

▼B

Asetus (EY) N:o 796/2004	Tämä asetus	Asetus (EY) N:o 1120/2009
36 artikla	43 artikla	
37 artikla	44 artikla	
38 artikla	—	
39 artikla	45 artikla	
40 artikla	—	
41 artiklan a, b, c ja d alakohta	47 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohta	
42 artikla	48 artikla	
43 artikla	49 artikla	
44 artiklan 1, 1 a ja 2 kohta	50 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	
45 artiklan 1, 1 a, 1 b, 2, 3 ja kohta	51 artiklan 1, 2, 3, 4, 5 ja 6 kohta	
46 artikla	52 artikla	
47 artiklan 1, 1 a, 2, 3, 4 ja 5 kohta	53 artiklan 1, 2, 3, 4, 5 ja 6 kohta	
48 artikla	54 artikla	
49 artiklan 1 kohta	56 artiklan 1 kohta	
49 artiklan 2 kohta		19 artiklan 1 kohdan kolmas kohta
49 artiklan 3 kohta	56 artiklan 2 kohta	
50 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	57 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	
50 artiklan 5 kohta	—	
50 artiklan 7 kohta	75 artiklan 1 kohta	
51 artiklan 1 kohta	58 artikla	
51 artiklan 2 a kohta	57 artiklan 2 kohta	
51 artiklan 3 kohta	—	
52 artikla	59 artikla	
53 artiklan ensimmäinen ja toinen alakohta	60 artikla	
53 artiklan kolmas ja neljäs alakohta	57 artiklan 2 kohta	
54 artikla	61 artikla	
54 a artikla	—	
54 b artikla	62 artikla	
57 artiklan 1 kohta	63 artiklan 1 kohta	
57 artiklan 2 kohta	63 artiklan 2 kohta	
57 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	63 artiklan 3 kohta	

▼B

Asetus (EY) N:o 796/2004	Tämä asetus	Asetus (EY) N:o 1120/2009
57 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	75 artiklan 1 kohta	
57 artiklan 4 kohta	63 artiklan 4 kohta	
58 artikla	64 artikla	
59 artikla	65 artikla	
60 artikla	66 artikla	
61 artikla	67 artikla	
62 artikla	68 artikla	
63 artikla	—	
64 artikla	—	
65 artiklan 1, 2 a, 3, 4 ja 5 kohta	70 artiklan 1, 2, 3, 4 ja 5 kohta	
66 artiklan 1 kohta	70 artiklan 8 kohta ja 71 artiklan 1 kohta	
66 artiklan 2 kohta	70 artiklan 6 kohta	
66 artiklan 2 a ja 2 b kohta	71 artiklan 2 ja 3 kohta	
66 artiklan 3 kohdan ensimmäinen ja kolmas alakohta	71 artiklan 4 kohta	
66 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	70 artiklan 7 kohdan ensimmäinen virke	
66 artiklan 4 ja 5 kohta	71 artiklan 5 ja 6 kohta	
67 artiklan 1 kohta	70 artiklan 8 kohta ja 72 artiklan 1 kohta	
67 artiklan 2 kohta	72 artiklan 2 kohta	
68 artikla	73 artikla	
69 artikla	74 artikla	
70 artikla	76 artikla	
71 artikla	77 artikla	
71 a artikla	78 artikla	
71 b artikla	79 artikla	
72 artikla	75 artiklan 2 kohta	
73 artiklan 1, 3 ja 4 kohta	80 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	
73 artiklan 5, 6 ja 7 kohta	—	
73 a artiklan 1, 2, 2 a, 2 b, 3 ja 4 kohta	81 artiklan 1, 2, 3, 4, 5 ja 6 kohta	
74 artikla	82 artikla	
75 artikla	83 artikla	

▼B

Asetus (EY) N:o 796/2004	Tämä asetus	Asetus (EY) N:o 1120/2009
76 artikla	84 artikla	
77 artikla	—	
78 artikla	85 artikla	
80 artikla	—	
81 artikla	—	
Liite I	Liite II	